

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2006 - 68 pàgines

Sessió ordinària del dia 27 d'abril del 2006

El dia 27 d'abril del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 13/2006, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Brangueret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Brangueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels Srs. Josep Maria Farré, Daniel Mateu, Francesc Rodríguez, Jordi Font i Jaume Bartumeu.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia, i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Doncs, seguint el punt únic de l'ordre del dia, i abans de passar a les respostes del Govern, només informar, com ja és costum i el respecte al Reglament, que s'han afegit al llistat, distribuïdes a l'inici de la sessió, dos preguntes de caràcter urgent admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que figuren en primer lloc del llistat.

Procedirem, doncs, a la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'abril del 2006, relativa a la revisió mèdica necessària per a l'obtenció d'una autorització d'immigració.

Fou registrada amb el número 444, i publicada en el Butlletí número 15/2006, del 26 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay Ferrer.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El contingut de la pregunta passo a llegir-lo.

Diu: l'obtenció d'una autorització d'immigració per a les persones que desitgin exercir qualsevol activitat a Andorra, està condicionada a la realització d'una revisió mèdica, el resultat de la qual ha de ser favorable, d'acord amb el que disposa el Reglament regulador de les revisions mèdiques de 21 de gener de 1998 i la seva posterior modificació de data 3 de novembre de 1999.

El contingut i el procediment d'aquestes revisions mèdiques han merescut, segons la informació de què disposem i que ha aparegut als mitjans de comunicació, el rebuig i la denúncia de diverses persones i col·lectius, que apunten, entre altres i per citar un exemple, a la manca de justificació que persones amb anticossos VIH vegin refusada la seva autorització d'immigració.

La mateixa informació afegia que s'hauria produït una denúncia formal davant el Defensor del Poble de l'Estat espanyol, amb remissió de la mateixa al Raonador del Ciutadà d'aquí Andorra, el qual l'hauria traslladat al ministre de Justícia i Interior.

Atès l'exposat, es pregunta:

Quina és la posició del Govern en aquest tema i com valora la possibilitat de modificar la normativa vigent?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva pregunta.

Sí, respon pel Govern, sí Sra. ministra de Salut, teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, la Llei qualificada d'immigració que va entrar en vigor el setembre del 2002, fixa entre altres aspectes els criteris per a la concessió de les diferents autoritzacions d'immigració.

Un d'aquests criteris és ser declarat apte per residir i/o treballar pel Servei mèdic d'immigració.

El Reglament regulador de les revisions mèdiques fixa, a més a més de la finalitat i de la funció de la revisió mèdica, el contingut d'aquesta, i concretament el dret de la persona a ser degudament informada sobre la seva salut. En el respecte al dret i deure d'informació a les persones, el Servei d'Immigració adjunta a la sol·licitud d'immigració, un imprès explicatiu detallat de la revisió mèdica. Aquest imprès es pot trobar en català i en els 4 idiomes més utilitzats: espanyol, francès, portuguès i anglès.

A més a més, la convocatòria a la revisió mèdica porta al darrera, de nou, la informació sobre la revisió mèdica en l'idioma que la persona sol·licita.

Els metges del Servei Mèdic d'Immigració realitzen la revisió mèdica, i informen a l'interessat sobre el seu estat de salut i el resultat de la mateixa. El dictamen mèdic és de caràcter totalment confidencial. El Govern, en aquest cas, té la intenció, en el marc de la negociació del Conveni trilateral amb França i Espanya, d'estudiar aquesta qüestió.

El Govern tindrà en compte la realitat social i econòmica del país, així com els compromisos adquirits en l'àmbit internacional, i si escau, procedirà a la modificació de la normativa vigent.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Pel torn de rèplica Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. ministra, he pres quatre notes del que ha comentat. Vostè m'ha contestat molt succintament sobre quina és la posició del Govern. Jo he tingut ocasió i tots hem tingut ocasió de llegir en els diaris, em sap greu que avui no hi hagi el seu col·lega, el ministre d'Interior, que és el que havia efectuat aquestes manifestacions, dient que Cabanes assegura que no canviarà la Llei d'immigració, i que no canviarà tots els textos.

Vostè m'ha fet una resposta, en la qual el punt de vista que vostè exposa és lleugerament diferent. Obra la possibilitat que hi hagi canvis, però tampoc m'acaba de contestar exactament quina és la posició. La posició es refereix a articles que vostès coneixen perfectament. Jo simplement he reproduït aquí una nota breu, però segur que vostès coneixen, sobre les pràctiques que s'estan... no el procediment que vostè ha estat explicant, sinó el resultat d'aquest procediment, que és la denegació de permisos de treball i d'immigració, a persones per causes, entre altres, -no he volgut citar més casos-, entre altres, pel fet de detectar-se anticossos VIH. Que tampoc és sinònim de ser portador o no ser portador, d'estar malalt de SIDA, com es diu en alguns llocs.

La nostra posició ha estat recollida per diferents mitjans i en diferents mitjans, tant des del partit als mitjans de comunicació, i posat al coneixement de tothom que nosaltres som completament contraris a aquesta interpretació que es fa de la Llei i dels resultats que se'n deriven. I vostè mateix i jo vam tenir ocasió de coincidir amb una compareixença pública, en la qual li vaig formular aquesta mateixa pregunta, i consta en les actes que vaig deixar clar que el nostre partit no coincidí en aquesta posició. Consideràvem que el fet de ser portador d'anticossos VIH, no hauria de ser mereixedor ni a la llum del Reglament actual d'una denegació del permís.

Dit això, a veure, jo tenia notes, vostè ja s'hi ha referit a la Llei d'immigració i al Reglament. La Llei d'immigració, vostè ho ha dit, és del 2002. I la Llei d'immigració contempla... a l'article 13, per exemple, les raons de salut pública per donar o no donar una determinada autorització d'immigració, sigui de treball o no sigui de treball.

I jo no li repetiré, vostè ho sap, i a demés no fa falta entrar en el detall, no li repetiré l'article en qüestió, l'article textualment, però sí que li vaig a dir que l'únic que diu és que no es representi, aquella persona que resulta ser immigrant si se li dóna el permís, no representi un risc greu, a demés diu la paraula greu de salut pública, i es refereix explícitament... i es refereix explícitament, a demés, perquè la Llei recull una esmena que va formular des d'aquest mateix cantó de la sala, el Partit Socialdemòcrata en la legislatura anterior, i es diu

que s'ha de referir a les directrius de l'OMS. Es parla, també, de seguretat, de mitjans econòmics, etc. Però el tema salut es refereix únicament a les directrius de l'OMS i a la pròpia legislació andorrana.

Els criteris de concessió que vostè ha dit, a l'article 43 es parla d'aptitud per residir i treballar, i es refereix una altra vegada a les revisions mèdiques. I les revisions mèdiques ens remetent a un, -i això és interessant de subratllar-ho-, a un Reglament que és de l'any 1998. O sigui, el Reglament regulador, és anterior a la Llei. I nosaltres entenem, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que aquest Reglament regulador no interpreta fidelment, més aviat va al contrari d'aquesta filosofia que es recull a la Llei d'immigració.

Des d'aquí, ja li dic, nosaltres som contraris a la interpretació que es fa del Reglament, a l'aplicació que es fa d'aquest Reglament, i bé, prendrem les mesures conseqüents. Estic a l'espera de la seva rèplica, i en tot cas després li faré repreguntes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay.

Pel torn de dúplica Sra. ministra tenni la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només voldria afegir que dins de les dades que tenim també del Servei d'Immigració, el nombre de persones que han passat les revisions mèdiques han estat de 7.690 persones. I únicament un 0,07% han sigut no aptes per la malaltia de HIV, la resta és per les diferents malalties que també consten en els impresos de malalties no aptes pel permís de residència i treball.

Per tant, considerem que és un nombre molt inferior a la resta de malalties. Jo penso que és un nombre considerable. És el 2,34% únicament del total de les revisions mèdiques que es passen al Servei d'Immigració, i per tant, jo penso que és una dada a tenir en compte, i evidentment, estudiar, com ja hem dit, a nivell del Conveni trilateral.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Doncs, entrariem al torn de repreguntes.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja pot comptar amb la meua contesta. No li puc acceptar ni que hi hagués un sol cas. No és una qüestió que hi hagi el 0,07, o el 0,01, o el 0,000 enèsim 1, no?

Amb què hi hagi un sol cas, ja és suficient. O sigui, el problema no és que hi hagi un cas o dos de cinquanta, és que hi hagi la possibilitat que es produeixi una resolució per aquesta causa.

Torno a dir-li, torno a repetir-los-hi, Srs. del Govern, que la Llei votada en aquesta Cambra, es refereix únicament a aspectes sanitaris. I els aspectes sanitaris els vinculen a una referència superior en aquest àmbit, que és l'OMS, i a les pròpies lleis, també sanitàries. Els hi vull recordar que són lleis sanitàries únicament.

Jo no acceptaria, i això també els hi demanaré, que hi pugui haver una altra raó, perquè la Llei no ho diu així, que sigui una altra que l'estrictament sanitària.

Dit això, ja he repetit varies vegades quina és la nostra posició, és evident. Ja li dic que si no s'avança en la modificació, nosaltres plantejarem per la via que convingui aquesta proposta; li voldria preguntar, primer, si pensen que modificar el Reglament, -ja m'ha dit que segurament en l'àmbit trilateral, però hi ha d'haver una posició prèvia-, si estan vostès en disposició favorable per modificar aquest Reglament? I també li volia fer una altra repregunta, i és, vostè m'ha parlat de la SIDA, que és del virus VIH, que és la pregunta que jo li he formulat, però jo li volia demanar, també, aprofitant si hi ha hagut denegació per altres motius, com per exemple, -i li demano només que em respongui aquesta pregunta-, el cas de persones que se'ls hi ha detectat una diabetis?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, entenen, doncs, podríem entendre tots que són dos preguntes?

El Sr. Vicenç Alay:

Bé, dos preguntes a la mateixa repregunta.

Si el Govern està en disposició... si la seva disposició és favorable a modificar aquest Reglament, atès el que s'ha comentat aquí?

I per altra banda, una precisió, amb els números que m'estava donant, si hi ha hagut denegacions de permisos per causa de diabetis detectada a alguna persona que hagi efectuat la sol·licitud?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra, com sabeu i el Reglament marca, doncs, tenim un minut tant per la pregunta com per la resposta, en aquest cas, com que la repregunta és doble, si necessiteu dos minuts, doncs, els teniu concedits.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Jo en la primera pregunta em sembla que hem sigut clars. Que tenim tota la intenció, per part del Govern, d'intentar, si escau, modificar aquest Reglament.

I per part de la segona pregunta, que penso que no era el cas, perquè estàvem parlant únicament de la malaltia HIV, recordo en la pregunta inicial. Però, és igual, també li respondré, perquè tinc les dades, també, un 0,05 tampoc han sigut aptes per la malaltia de la diabetis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra repregunta.

Doncs, si no hi ha cap més repregunta passàrem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'abril del 2006, relativa a la col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja.

Fou registrada amb el número 445, i publicada en el Butlletí número 15/2006, del 26 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. M. Pilar Riba.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunta que es formula al Govern relativa a la col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja.

La col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja Andorrana manté els criteris de selecció de les passades campanyes, és a dir, s'exclouen les persones que els responsables del banc de sang, l'"Etablissement Français du Sang", consideren que,

per pertànyer a un col·lectiu, han tingut “conductes de risc”, com ara els homosexuals i donants amb parelles múltiples.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Està d'acord Govern amb aquesta clara discriminació que es fa a diversos col·lectius? Si no és així, quines mesures urgents pensa emprendre per tal que no es pugui tornar a reproduir?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Els criteris de selecció en les col·lectes de sang, entre altres condicions, es tracta d'omplir un formulari i respondre a unes preguntes que fa, generalment, un doctor, al candidat.

Aquests criteris han estat definits pel Govern francès per un decret, i s'aplica el de l'Establiment Francès de la Sang.

És veritat que en aquest criteri hi ha un capítol de factor de risc per la conducta sexual, entre els quals, també és veritat, hi ha l'exclusió dels homosexuals masculins. Aquesta exclusió es basa en dades epidemiològiques, i es fonamenta en la directiva europea 2002/98/CE. S'inscriu en la voluntat de protecció sanitària de la població, i aquesta directiva estableix les normes de seguretat que les col·lectes de sang i altres activitats de transfusions requereixen.

Aquesta situació tan singular crea, també a França, un gran debat i és la confrontació entre els drets humans i el dret a la salut.

Aprofitant aquest exemple, hem pogut obtenir més informació, i crec que val la pena analitzar, perquè pot portar serenor i coneixement en aquest important debat que avui té confrontada la societat andorrana.

A França hi ha una institució de prestigi indiscutible, que es diu l'“Alta autoritat de la lluita contra les discriminacions i la igualtat”. Aquesta, en una deliberació important del 17 de febrer del 2005, diu textualment parlant de l'exclusió dels homosexuals en les donacions de sang: donar sang es caracteritza perquè incorpora tres conceptes molt importants: el concepte de generositat, el concepte de solidaritat i el concepte, que és el més important, de consciència de l'alteritat, és a dir que fa referència a l'altre, a la tercera persona. I acaba dient, donar sang és un

deure d'ajuda i assistència, i donar sang no és un dret fonamental i inalienable. Per tant, no hi ha negació d'accés a un bé o a un servei, tot i que aquesta pràctica, la pràctica de l'Establiment Francès de la Sang pot ser viscuda i, certament ho és, com discriminatòria per part de certs candidats a donar sang.

El Govern es manifesta contra tota mena de discriminació en els drets i llibertats de les persones, i lamenta profundament l'exclusió d'aquest col·lectiu.

Però, per l'interès superior del dret a la salut, el Govern manté i mantindrà els serveis de l'Establiment Francès de Sang, perquè les transfusions s'han de fer, entenem, amb el més alt nivell de qualitat de control i de vigilància, i de hemovigilància. I sobretot perquè es respecti l'imperatiu de seguretat dels beneficiaris de les transfusions.

Aquest servei andorrà, abans es deia el Centre de Transferència de Transfusions de Tolosa, es va iniciar al 1978. Vol dir que fa 28 anys que dona total i completa satisfacció professional i humana. França, segurament, és un dels llocs coneguts de sang contaminada, disposa avui de la legislació més avançada en referència almenys a cinc aspectes: la col·lecta, el control, la transformació, la conservació i la distribució de sang humana, respectant l'imperatiu de seguretat i l'intangible principi de precaució que resulta inviolable.

Per aquest motiu, el Govern considera que la situació és d'acord amb l'interès de la població andorrana, i que la població d'Andorra es beneficia d'aquest excepcional nivell de qualitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Teniu el torn de rèplica, Sra. consellera Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, li agraeixo les explicacions que ens acaba de donar.

M'hauria agradat poder dir que la seva contesta em satisfà. Però no és del tot així.

Bé, Andorra, com hem pogut esbrinar, va firmar el primer Conveni l'any 78, com acaba de dir vostè. Amb el Centre regional de transfusió de Tolosa, conveni que es va veure reactualitzat l'any 91, passant a ser establert amb l'Establiment “Français du Sang Pyrenées Méditerranée”, i que aquest va ser

vigent fins a la firma d'una tercera convenció l'any 2001.

Bé, en els dos primers convenis no existia cap classe de discriminació envers certs col·lectius. Per contra, en el Conveni firmat l'any 2001, hi figura un article intitulat "Hemovigilance", en el qual es fa referència dins dels modes operatius a unes regles descrites en un document annex, on hi figuren les contraindicacions mèdiques per donar sang.

Estem aquí davant una discriminació manifesta del col·lectiu homosexual. Com hem pogut llegir a través dels mitjans de comunicació, s'ha exclòs novament aquests dies, una persona que els responsables de l'"Etablissement Français du Sang" consideren que ha tingut conductes de risc per la seva pertinença a un col·lectiu. Se'n desprèn, doncs, que aquesta persona es discrimina per la seva condició sexual. Per més favorables que siguin les prestacions que dona l'"Etablissement Français du Sang", segons manifesta vostè, no es pot tolerar que aquest organisme vulnere la llibertat que tenen els homosexuals de donar sang a Andorra. L'opció sexual no és motiu d'exclusió, sempre i quan els contactes no siguin de risc. En aquest cas, s'hi poden sumar, també, els heterosexuals.

Bé, estem regits actualment per unes normes vigents a l'Estat francès que no tenen perquè existir a Andorra, segons els nostres drets constitucionals.

El que li demanàrem aquí, Sr. cap de Govern, és de posar fi i de forma immediata a la discriminació vexatòria que pateixen els homosexuals, renegociant el Conveni amb l'"Etablissement Français du Sang", i si no es troba una solució satisfactòria, demanar a l'altre país veí, ja que els criteris d'acceptació o d'exclusió que són vigents allí, no contemplen el motiu d'exclusió per opció sexual.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva exposició.

Teniu el torn de duplica Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Un país com França, tan avançat en la defensa dels drets humans, aquest és un debat permanent. I justament la llei que regula el règim de donació de sang i la hemovigilància, no és sinó que una llei de l'1 de febrer del 2006. Vol dir que constantment s'està posant al dia, atès el drama que representa la discriminació efectiva, i que el Govern francès ho

reconeix. La discriminació inacceptable des del punt de vista dels drets humans.

Però pel que fa a l'acte de donació de sang, és el que vull repetir, és un deure d'ajuda i d'assistència. I queda ben clar amb aquest debat que ha tingut a l'autoritat superior per la lluita contra les discriminacions, que no és un dret fonamental i inalienable.

Aquest és un concepte, diria i perdoni, filosòfic, i que Andorra lamenta profundament, i respecta essencialment el dret d'aquest col·lectiu a donar sang. Però resulta que la legislació francesa és taxativa en aquest tema.

He tingut un intercanvi amb el director Mr. Destriel, de l'Etablissement Francès de Sang, per saber si hi havia alguna novetat perquè Andorra demanés aixecar aquesta exclusió d'un col·lectiu. I ens diu que avui per avui no n'hi ha cap, però potser hi hauria alguna iniciativa en un sentit que si no hi hagués canvi de parella en una època llarga determinada, no hi hauria discriminació.

Vull recordar que discriminats n'hi ha de molts tipus, també. Quan es passa dels 65 anys tampoc es pot donar sang. Quan s'ha anat al metge no es pot donar sang. Quan s'ha viatjat tampoc es pot donar sang. O sigui, aquí el que ha fet la legislació francesa és protegir, abans que res, el dret de la persona que rep la sang. I vull recordar que a Andorra, més d'un miler o quasi un miler de persones reben cada any transfusió d'aquest centre francès de la sang, que en tant que responsable i accepto la responsabilitat, i accepto la crítica, he de prendre una decisió. I jo prenc la decisió de mantenir aquest establiment perquè resulta ser el millor, el més perfecte, tant a nivell tècnic, com a nivell mèdic, i també si em permeteu, a nivell humà. Hi ha una relació molt fluent, molt ràpida i molt de disponibilitat amb el cas eventual que Andorra tingués un gran accident i fes falta gran varietat de sang i de la gestió de l'estoc al centre de Tolosa, 28 anys són molts anys, són 28 anys d'eficiència. O sigui, jo lamento no poder donar satisfacció, però humanament sóc sensible i cada cop demanem que se'n faci una excepció, però avui per avui, el dret de les persones que reben transfusió, per a mi, és preferent.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, entràrem al torn de repreguntes.

Sí, Sra. Riba teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè va fer unes declaracions a la premsa dient que bé, i la seva ministra de sanitat també, dient que des d'Andorra pensem que estem fent les coses molt bé, i també opina que són els criteris de l'"Etablissement Français du Sang", i que a nivell de conveni els hem d'acceptar.

Bé, com és que vostès, en l'espai de pocs mesos, han tingut dos discursos diferents. L'un afirmant que cap persona es pot discriminar per la seva condició sexual, i l'altre acceptant que aquesta discriminació continuï?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva repregunta.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, quan hi ha l'acte de portar-se candidat a donar sang, hi ha un interrogatori per part del metge que demana la conducta sexual. Cal dir que ha canviat molt la situació. Abans, la bossa de sang era anònima. Ara hi ha una traçabilitat, ja no és anònima, se sap exactament que és la persona que dona sang per descobrir qualsevol malaltia, atès el gran risc que hi ha d'agents patològics per transmissió sanguínia. I França té una gran hipersensibilitat degut als escàndols d'aquella època de Laurent Fabius i de la Georgine Dufoix. I tot això fa que estan a la punta del progrés de les mesures de reglamentació d'aquest aspecte.

O sigui que jo reconec que no en sabia tant, però ara tinc un document de l'Etablissement Francès de la Sang que ens diu textualment i sense cap vergonya: "exclusió dels homosexuals masculins a França fins a nova ordre". Aquestes són les normes franceses, que no comparteixo, però sé que per la meva obligació de cap de Govern d'Andorra, he de defensar aquest sistema de transfusió sanguínia perquè és el millor del món. Al meu humil criteri potser m'equivoco, però avui per avui, jo amb el Govern hem pres aquesta decisió.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo Sr. Pintat, en això no vull fer polèmica perquè és massa greu, tant pel tema de malaltia com pel tema de les exclusions.

El que passa és que jo tinc dubtes, no del que dieu. Ja m'ho crec el que dieu. El tema de la SIDA particularment, aquests últims anys ha estat tan mediatitzat, hi ha hagut jornades mundials, jornades europees, tots seguim la informació, i de veritat que aquests últims anys, almenys jo és la percepció que en tinc i n'he parlat amb molta gent, aquests últims anys tot el que se'ns diu en aquelles jornades és que de col·lectius de risc no n'hi ha.

Això d'una banda, no ho dic jo, ho diu gent que teòricament ho han patit o són especialistes, o les dues coses alhora... aquesta norma francesa.

És clar, d'altra banda, la meua repregunta va en un sentit, és clar, vostè té la responsabilitat, per tant, pren una decisió, i m'agradaria saber si li han dit d'on han tret, o sigui de quina estadística o de quines dades, avui, l'any 2006, es permet deduir que hi ha un col·lectiu de risc que és l'homosexual? Ara deixem estar els comportaments que això ja ho tenim aclarit amb tots els col·lectius, però és clar, que discriminem en funció de formar part d'un col·lectiu i no d'una conducta. Perquè la persona que es va rebutjar ahir i d'altres casos que hi han hagut, el sol fet de declarar-se homosexual ningú li ha preguntat quantes parelles tenia. Per tant, el comportament ningú li ha preguntat. El sol fet de ser homosexual, li han dit, torna te'n cap a casa, tu no pots donar sang.

És clar, això ho diu l'administració francesa...

El Sr. síndic general:

Sr. Casals si pot anar recentrant la repregunta?

El Sr. Francesc Casals:

Llavors la meua repregunta, -i si avui no m'he la pot contestar li anuncio que li demanarem per escrit-, en quina estadística s'han basat perquè hagin d'anar a França i no a Espanya, que no aplica aquesta discriminació, quina garantia tenim que això és cert científicament?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern si voleu respondre.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre, l'estadística és l'experiència que és de 1978 un acte tan delicat com són les transfusions que en fem quasi un miler cada any, no hem tingut mai cap incident. I és públic i notori la fragilitat dels agents patològics que poden incórrer en l'acte de la transfusió.

Amb aquest acte de diàleg entre el candidat i el doctor, hi ha un interrogatori que afecta, també, a les parelles heterosexuales, si han tingut durant menys de 4 mesos un canvi de parella, ja s'exclou automàticament.

És cert que avui la seropositivitat de les persones no és una conducta de risc, perquè ja està demostrat i controlat. Però avui per avui, per la Directiva europea que he citat 2002/98, neix una llei que és tan nova que és de l'any 2006, França encara restreny el cercle, i ha identificat com grup de risc els homosexuals. Jo ho lamento, tant com a cap de Govern com a ciutadà. És contrari perquè és vexatori, perquè està en un altre, el grup que s'hi posen les prostitutes, els toxicòmans, i serologia positiva. És un grup que vexa. Fa mal als ulls, certament.

Però aquestes són les normes avui per avui, que regulen la col·lecta de la sang a Andorra, i en aquest cas, tot i compartir la preocupació i la discriminació als meus ulls injusta, crec que és l'interès d'Andorra mantenir les relacions amb l'Establiment Francès de la Sang.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern

Sra. Riba havia demanat la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Com és que d'ençà del 2002, any en el qual ja es van denunciar aquests fets, no s'hagi trobat encara cap solució després que vostès ho haguessin promès arran del mateix problema sorgit a la primera campanya del seu mandat?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí he de declarar la meua ignorància, perquè jo creia que una parella homosexual, quan hi havia estabilitat de parella, no hi havia risc. Però veig que a França, des del 2006, són molt taxatius i exclouen els homosexuals masculins. Són normes del 2006, i jo em quedo sorprès, però són així. Són les normes i diuen basades amb dades epidemiològiques. Que hi ha una base científica que no puc compartir, però jo sé que no puc triar. *Accepto* això o l'Establiment Francès de la Sang no ve a Andorra. I durant 28 anys a Andorra hi han hagut massa bons serveis per canviar ara. I vull recordar que no és un dret fonamental sinó és un deure de donació i ajuda al pròxim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Dallerès havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc celebri que hagueu dit que no compartiu això. En segon, també estic d'acord que el servei que s'està donant des de l'any 78 o 79, quan es va fer el primer, els primers convenis hagin funcionat molt bé.

Ara bé, dins del seu discurs hi ha una confusió, que aparentment és la confusió que existeix, també, dins dels documents, que es basa en la utilització que heu fet vós de la paraula conducta sexual, i dins del formulari s'està aplicant una demanda que és en relació amb l'orientació sexual. I aquí d'acord que potser, doncs, s'ha de passar per aquí. Jo no dic que no, però sí que em sembla que es poden fer tota una sèrie de... com a mínim posar preguntes, i fer ressaltar, que en tot cas, hi ha coses aquí que no quadren. I amb tot el respecte que puc tenir per les lleis de l'Estat veí, en certs moments també s'han equivocat, i jo crec que aquesta vegada s'han equivocat, *inclús* en una llei del 2006.

Jo demano si Govern estaria disposat, en tot cas, vist que hi ha (i la resposta que acabeu de donar ho confirma) dos tipus de formularis diferents. En l'un, en comptes de fer la diferència al moment de tractar de conductes sexuals, és fa la diferència al moment de l'orientació sexual. I avui, el que potser era possible de l'any 85 fins al 90 o 95, avui és evident que s'ha tirat més endavant, que es coneixen més elements, per això possiblement el país veí del sud que també es subjecta a la directiva europea...

El Sr. síndic general:

Sí, perdoni Sr. Dallerès, si podés formular la repregunta, que estem al capítol de les repreguntes?

El Sr. Josep Dallerès:

Sí la repregunta és si estaria disposat el Govern, tenint en compte que hi ha aquesta confusió evident entre conducta sexual i orientació sexual, de notificar a França, a nivell oficial, que Andorra, d'acord, que si ho necessitem ens conformem, però que hi ha un element que considerem que fora bo revisar, que és aquesta confusió que es continua, i que deixa un col·lectiu, en aquest cas, completament fora dels seus drets.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

He tingut un intercanvi de correu electrònic amb el director de l'Establiment Francès de Sang de Migdia Pirineus, Sr. Destriel, i ell em diu que hi pot haver novetats, però que no de seguida, perquè l'essencial és preservar la salut pública, i prevenir la transmissió de malalties per la via de la sang humana. O sigui que són molt rígids, però saben que Andorra, perquè és la segona polèmica que vam participar-hi i entenen perfectament que és vexatori, però aquí volia apel·lar una mica a la serenor d'aquest debat, que l'important és que Andorra gaudeixi del millor servei, crec jo al nostre abast. En el món de les transfusions, que és fonamental, perquè hi han hagut molts accidents, i aquí, gràcies a Déu a Andorra, d'aquesta natura, no n'hem tingut cap.

O sigui que continuaré transmeten la voluntat de part de la població, a veure si podem, almenys empènyer, impulsar, o canviar aquesta rigidesa de la llei francesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sra. Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

La meua pregunta ja ha estat contestada amb la del Sr. Dallerès.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, jo si ho entès bé, vostè considera que hi ha una discriminació amb aquesta manera d'actuar a nivell personal. Ens ha insistit molt que això no és un dret fonamental, sinó que és un deure. Però naturalment la Constitució prohibeix qualsevol tipus de discriminació, siguin drets fonamentals o siguin drets no fonamentals.

La meua repregunta va en el sentit de dir: no està al nostre interès aconseguir una solució que permeti garantir, naturalment, el dret important a la salut pública, i que no es produeixi aquesta discriminació, d'acord amb el que diu l'article 6.1 de la Constitució?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

M'agradaria donar-li la raó, però també hi ha l'article 30 que és el dret a la salut, que per a mi domina el debat en aquest aspecte. A partir de la tranquil·litat que em dona la decisió o almenys la deliberació d'aquesta autoritat superior de lluita contra la discriminació i les igualtats que diu clarament que l'acte de donar sang és un deure d'ajuda i d'assistència, i no és un dret fonamental i inalienable, ho diuen ells. Jo em sembla que és una reflexió filosòfica molt profunda, i que sí que és vexatòria. Però que un camí ha de triar una administració. I jo trio el camí de la seguretat, i demano a aquest col·lectiu que ho entengui, que per damunt de tot això hi ha aquesta garantia de 28 anys de bons serveis donats a les transfusions a Andorra.

Jo poso en paral·lel l'article 6 amb l'article 30. I per a mi el 30, en aquest aspecte de la salut pública, que és el que el Govern ha de garantir, és fonamental garantir la salut pública a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Serra havia demanat la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Li faré una pregunta Sr. cap de Govern, que no sé si estarà en disposició de contestar-me-la. Jo espero que sí.

Com que entenc que com a cap de Govern vostè disposa de suficient informació o de suficients coneixements per saber quin tipus d'informació té al seu abast el Govern, en la seva opinió, està Andorra capacitada o pot fer els estudis epidemiològics, sociològics escaients o de diferents comportaments que permetessin contradir els estudis que està fent en aquest moment l'Estat francès, per prendre aquestes decisions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, gràcies Sr. Serra.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Això és absolutament una impossibilitat científica i humana poder pretendre que Andorra podés tenir autonomia de gestió d'un banc de sang. És una gestió altament complicada amb moltes qualitats de control i la relació que hi ha amb l'Establiment Francès de la Sang és perquè tenen la dimensió ideal de gestionar tota la varietat de sang, garantir-ne la seguretat, la traçabilitat, i quan hi ha un resultat negatiu o infeccions poden retrobar els orígens.

Després també hi ha la gestió de l'estoc que ens ho fa, perquè volia subratllar que l'Establiment Francès de la Sang és un establiment públic, o sigui que no és comercial, és un servei públic, i que França gaudeix d'una protecció jurídica excepcional. I que a Andorra tenim la sort, perquè per això Andorra té l'avantatge que podem aprofitar els serveis del que ho fa més bé, i creiem que avui França, per circumstàncies dramàtiques, és, creiem, la millor del món amb la gestió de la sang de transfusions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sr. cap de Govern, vostè diu que per preservar la salut prefereix triar aquesta situació vexatòria. Llavors jo li voldria demanar si això vol dir que el Govern andorrà dona la raó a l'"Etablissement Français du Sang", i considera que els homosexuals no són ciutadans responsables, i que pel sol fet de la seva orientació sexuals, doncs, tenen conductes de risc?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

El Govern, en aquest punt no diu de cap manera el que vostè insinua. El Govern respecta totalment el principi d'igualtat i no de discriminació de drets i de llibertats. Però el Govern, per un concepte bàsic de salut pública entén que l'interès d'Andorra és continuar les relacions amb l'Establiment Francès de la Sang, i acceptar les seves normes i les seves regles.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo no sóc docte ni amb legislació sanitària ni amb cap altra. El que sí, pel que he sentit i pel que m'han informat, és que a Espanya, al veí Estat espanyol, no discriminen els donants per la condició sexual. I avui em vull sentir i em sento homosexual, i em sento discriminat per l'Estat francès. I comprenc molt bé que vostè fa prevaler la seguretat de la resta de població andorrana per sobre d'aquest col·lectiu que no sé si és més gran o és més petit.

Jo el que li demano és si hi ha la possibilitat del Govern andorrà de fer algun acord sigui amb Espanya o amb Catalunya, perquè aquest col·lectiu pugui, -ja sé que no és un dret-, però pugui cometre l'acte de donar sang, sense que se senti discriminat? I si hi ha aquesta possibilitat, si el Govern l'està estudiant i la vol adoptar?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern, en base a aquests 28 anys de relacions excepcionals i irreprotxables amb l'Establiment Francès de la Sang, no contempla cap canvi per molt que entenc perfectament aquesta discriminació, però és un debat que crec que la mateixa França hi ha de trobar una solució.

Però avui per avui, el Govern ha triat, i ha triat la garantia de salut dels que reben la transfusió de sang.

De discriminacions n'hi ha de molts nivells: per l'edat, pel pes, pel desplaçament, per la conducta sexual, es canvia de parella, t'ho pregunten, i cadascú amb l'ànima i consciència contesten i diuen, doncs, no. Tornarà a la propera donació. Vull dir que és una situació molt sensible, i voldria fer una crida que amb aquestes coses s'ha de ser molt acurat i vull demanar a aquest col·lectiu que entengui que un país com Andorra, doncs, tenim una llibertat de moviment molt limitada, i que no, entenc jo, en tant que responsable del Govern, després d'una llarga relació tan rica i tan generosa, a mi no em sembla bé de canviar per aquest motiu. Està justificat, però hi ha un interès superior que és que la legislació francesa és la que més bé protegeix el malalt andorrà. I per a mi això és fonamental.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sra. González havia demanat la paraula.

La Sra. Mariona González:

Sí, jo doncs, li voldria demanar: vostè creu que a l'Estat espanyol no es protegeix prou la salut pública, que no fan aquest tipus de discriminació?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Això ho diu vostè. Jo em guardaré de fer aquesta afirmació. Jo dic que el nivell actual de relacions amb l'Establiment Francès de la Sang dona total satisfacció al Govern, i no té cap motiu per fer un canvi. Ben al contrari, és un missatge d'agraïment al sistema francès públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. de Haro havia demanat la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

L'entenc perfectament, altra cosa és que ho comparteixi.

Sense trencar l'acord que tenim amb els francesos, podríem tenir un acord amb els espanyols, i d'aquesta manera aquesta discriminació que està sofrint un col·lectiu d'aquest país, que desaparegui? Si és així, estaríeu disposats o s'ha mirat des del Govern, a veure si mantenint aquest acord amb els francesos podem fer venir catalans o espanyols perquè facin la col·lecta de sang, i aquest col·lectiu pugui tenir el dret de donar sang?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

Demanaria a Ses Senyories que ens anéssim centrant una mica amb la pregunta original. Crec que el debat és molt interessant, per no fer-lo massa repetitiu, si ens poguéssim centrar amb el que són repreguntes, amb el tema inicial de la pregunta.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

O sigui, el Govern en base a la informació de què disposa i a la sensibilitat del tema, vull recordar que no parlem de drets sinó de deures d'ajuda i d'assistència. Aquest és un concepte, jo diria, filosòfic fonamental. I avui per avui, vista la qualitat del servei que té Andorra, no vol posar en perill qualsevol canvi d'*estatu quo* perquè és el que més interessa a la població andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, vostè acaba de dir que creu que no hi ha cap motiu per trencar aquest acord amb l'«Etablissement Français du Sang». Vostè no creu que posar fi a aquesta discriminació envers un col·lectiu que vostè mateix reconeix que segons el seu criteri existeix, no és un motiu suficient?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Resulta que jo sóc el responsable final d'una decisió política que és difícil. I jo he triat. He triat l'esperit de seguretat i de prudència. I això em porta a no modificar una situació, que, per criticable, crec que és la millor per a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passariem al punt número 3.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 17 d'abril del 2006, relativa a l'aplicació dels articles 62.2 i 62.6 del Codi de la circulació.

Fou registrada amb el número 398, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Els darrers estudis d'opinió realitzats per l'Institut d'Estudis Andorrans ens mostren que les qüestions derivades del trànsit continuen sent un dels principals elements de preocupació dels ciutadans d'Andorra. Unes qüestions, que com sabem, tenen múltiples vessants i que sempre s'acaben traduint en inevitables molèsties per als habitants del país.

Ens volem avui referir als problemes que es generen a partir de la terra, sorra o altres materials que es poden enganxar a les rodes d'alguns vehicles

(especialment de transport de desmuntats) i que sovint -i malauradament- acaben embrutant la calçada. I volem expressar la nostra preocupació per aquesta problemàtica que comença a esdevenir crònica. No només es genera pols i brutícia als carrers i carreteres del nostre país, amb les subsegüents molèsties per a ciutadans i visitants, sinó que també cal esmentar que la terra escampada per les vies de circulació és també susceptible de generar problemes de seguretat viària. No estem parlant, doncs, d'una qüestió menor ni d'un problema que es produeixi molt de tant en tant; ben al contrari, estem davant d'una problemàtica que es reproduceix força sovint. I això malgrat que l'article 62.6 del Codi de la circulació estableix als conductors l'obligatorietat de prendre les mesures adequades per tal de no embrutar la calçada amb terra, sorra i d'altres materials que es puguin enganxar a la roda dels seus vehicles.

A partir del que s'acaba d'expressar, preguntem:

Creu el Govern que l'article 62.6 es compleix de forma constant i regular o pensa, en canvi, que l'esmentat precepte està mancat d'eficàcia en no veure's complert per una bona part dels seus destinataris? Fa el Govern tot el possible per tal que l'article 62.2 es compleixi efectivament? Pensa el Govern intensificar els seus esforços en aquest sentit?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva pregunta.

Respon pel Govern Sr. ministre d'Economia. Teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta formulada fa referència, en general, a la regulació de la càrrega d'un vehicle per tal de no posar en perill la seguretat de les persones, per causes de disminució de visibilitat dels conductors, la inestabilitat dels vehicles, ocultament dels fars, dels llums de frenada o per generació de pols i brutícia als carrers i carreteres del país.

La Llei del Codi de circulació aprovada pel M. I. Consell General del 10 de juny del 1999, regula en el seu article 62, tots aquests punts mencionats que es desglossen en els apartats: 62.1, 62.2, 62.3, 62.4, 62.5 i 62.6.

El Govern ha dut a terme i està efectuant un seguit de mesures planificades per tal de controlar de manera global i regular el compliment d'aquest

articulat, que garanteix la seguretat viària i la imatge del país turístic que som.

Tot seguit, per a la seva informació passo a descriure les diferents mesures que s'estan duent a terme des del Govern de forma compartida entre els diferents serveis que hi tenen competència, segons l'article 210 del Codi de la circulació, a saber el Servei de Policia i els inspectors nomenats del Govern en matèria de transport.

El Servei de Policia, de forma habitual, controla el compliment general de la normativa del Codi de la circulació, i també de forma preventiva, efectua controls planificats.

El Servei de Policia, amb caràcter preventiu, està actualment portant a terme una major presència als centres de transferència i abocadors, llocs susceptibles que es produeixin amb la major mesura dites infraccions a l'article 62.

Estem parlant dels centres de transferència d'Ordino i de Canillo; dels abocadors que s'obriran de Comallempla i Maià. Però també, així mateix com els controls directes de la sortida de vehicles de desmunt que hi ha en tot el país, i que són importants.

També el Servei de Policia efectua actualment amb major presència i amb caràcter preventiu controls.

Els inspectors nomenats pel Govern en matèria de transport de manera conjunta amb el Servei de Policia, efectuen uns controls de càrrega, de l'estat general dels vehicles, carburants, dels tacògrafs, del temps de conducció i de la documentació en general.

Dels controls efectuats l'any 2005 i respecte a la pregunta que es formula sobre la regulació de la càrrega d'un vehicle, i segons l'article 62.2 del Codi de circulació, podem dir que no es va sancionar cap vehicle controlat, ja que els casos de sobrepes s'ajusten al marge de tolerància permès al Codi de circulació.

També, com a altres mesures complementàries, els controls mencionats, el Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial, en aquesta legislatura, ha creat una nova àrea amb el nom de "Coordinació, seguretat, paisatge i imatge", amb la voluntat de minimitzar els aspectes sobretot negatius que puguin ocasionar les obres en curs.

Per tant, podem constatar que el Govern està duent a terme un seguit de mesures planificades per tal de controlar de manera global i regular el compliment d'aquest articulat, que garanteix la seguretat viària i la imatge del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel torn de rèplica Sr. Tarrado

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes Gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo les explicacions del ministre d'Economia, en aquest cas. Em sorprèn de totes les mesures que ha explicat el ministre, que considero que són bones, però bé, de tot això que m'acaba d'explicar el Sr. ministre, no ho veig o no ho palpo al carrer, perquè jo, com tots els ciutadans d'aquest país, doncs, quan passes al costat d'una obra, i no són poques les obres que hi ha en aquest país, doncs, de moment no es troba aquesta solució que ens aporta.

Jo li voldria demanar des de quan estan en marxa totes aquestes mesures, i si realment s'ha pres alguna sanció, perquè durant el 2005 m'ha parlat de sancions de sobrepes, però bé, jo no parlava de sobrepes, sinó que parlava de brutícia pels carrers. És que s'ha pres alguna sanció per embrutar els carrers públics?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel torn de dúplica Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sí que és cert que s'han posat sancions. Podríem dir que durant el 2005, amb tots els articulats se n'han posat exactament 22. Però també voldria dir que des del 2006, en el primer trimestre, portem exactament ja posades, només amb aquest articulat, no solament de pes sinó que de brutícia de rodes, de brutícia del *toldo*, vull dir que som molt sensibles en aquest tema, i portem ja posades 12 sancions; a part de les sancions que posen els inspectors de transport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, exhaurits els torns de rèplica i dúplica, entrariem a les repreguntes.

Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, no m'ha contestat una de les preguntes que havia fet. Era des de quan estan en marxa tot aquest seguit de mesures que ha pres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

És important saber que des que nosaltres entrem al Govern, posem en marxa tot aquest procés, -el que estem dient. També, posem en marxa el procés amb Ordenament. A més a més, ja hi ha condicions, també, que obliguen també en el moment de fer els permisos d'obra que en els projectes es contemplin mesures sancionadores. En aquest cas també es preveu l'obligació de la neteja, en aquest cas de les obres, de l'obra i de les rodes dels vehicles, i això ho posem en marxa a partir del moment en què nosaltres comencem a partir de després de l'agost que nosaltres entrem al Govern, és adir després del mes d'agost.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb el punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 17 d'abril del 2006, relativa a la fiabilitat de la informació vinculada a Andorra que apareix a les pàgines web de diferents institucions i organitzacions internacionals.

Fou registrada amb el número 399, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font.

Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Internet té, cada vegada més, un paper clau en el món de la comunicació i de la difusió de diferents

tipus de continguts informatius. Ens volem ara interessar per aquells continguts que tenen una relació directa amb el nostre país: en nombroses pàgines webs d'institucions i organismes internacionals hi apareix informació directa sobre Andorra, així com nombrosos enllaços que condueixen a webs on també es parla del Principat. Ja sabem que és molt difícil establir un control sobre tota la informació que circula per la xarxa, i que fins i tot això podria ser contradictori amb la pròpia essència d'Internet; però pensem que caldria assegurar la veracitat i la fiabilitat de la informació que sobre Andorra apareix a les pàgines webs oficials dels diferents organismes internacionals. Cal reconèixer que la difusió d'informacions falses o errònies sobre el nostre país no contribueixen gens a millorar la nostra imatge exterior.

Per tot això, formulem ara la següent pregunta al M. I. Govern:

Quins mecanismes hi ha establerts per tal de verificar que la informació vinculada a Andorra que apareix a les pàgines webs de diferents institucions i organitzacions internacionals sigui correcta i fiable? Hi ha algú que tingui encomanda la responsabilitat de realitzar l'esmentada verificació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva pregunta.

Respon pel Govern, el Sr. Minoves, ministre d'Exteriors i Cultura.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Quan en un cercle d'Internet introduïm la paraula Andorra obtenim més de 100 milions de pàgines webs amb aquesta referència. Estem tots d'acord que verificar la informació a totes aquestes pàgines seria gairebé impossible.

Ara bé, cal esperar que les pàgines webs d'organismes, que també són milers, ja sigui de països i institucions o per organismes internacionals, acuren la serietat de l'organisme o del país, es reflecteix en el que es publica, ja sigui sobre Andorra o sobre altres informacions, que aquests països i institucions presenten sota la seva responsabilitat.

Malgrat això, succeeix que es trobin informacions incorrectes a les webs a Andorra al Gabinet de premsa i comunicació del Govern, es troba diàriament amb informacions incorrectes a la web, i es dirigeix als responsables de les pàgines demanant la correcció de les mateixes. D'altra banda, el servei

d'estudis del Ministeri de Finances, per la seva part, es troba amb repeticions d'informacions des d'organismes i institucions internacionals, particularment sobre estadístiques demogràfiques, financeres, duaneres i altres, i donar resposta i verificar la correcta utilització de la informació.

També, el Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació, comunica mitjançant les nostres ambaixades bilaterals o multilaterals, els canvis polítics a casa nostra, quan aquests succeeixen, mitjançant notes verbals allà on estem acreditats.

Finalment, els qüestionaris enviats des dels organismes internacionals es trameten als departaments corresponents de l'Administració Andorrana que hi donen seguiment.

Totes aquestes instàncies de l'Administració, cadascuna en el seu àmbit, en realitzen, en la mesura del possible i vista la immensitat d'Internet, l'intercanvi d'informació necessari per a l'actualització d'aquesta informació. Tot i això, de vegades l'actualització de pàgines webs a alguns estats o organismes requereix un temps important que no correspon a la immediatesa que tots esperem de la web.

En tot cas, el Govern d'Andorra des del departament que correspongui, es posa a la seva disposició per contactar qualsevol institució o organisme que hagués pogut detectar que pogués publicar informació errònia sobre el nostre país i que encara no hagués estat corregit.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, passàriem al torn de rèplica, Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. ministre per la seva informació.

Estic d'acord amb vostè que posant el nom d'Andorra hi ha moltes pàgines que s'obren, i no pretenc que hi hagi un control sobre totes. Però jo em referia sobretot a la importància de totes les pàgines que siguin oficials, i a aquestes sí que hi hagi un control, perquè a nivell internacional hi ha alguns països que per recollir i obtenir informació sobre Andorra sí que es basen a nivell de la web, i em sembla que és important que la informació que puguin recaptar sigui la correcta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, em sembla que coincidim plenament amb la consellera.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entràriem al capítol de les repreguntes.

Hi ha repreguntes?

Sí, Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, jo la meua pregunta seria la següent: com és que el Sr. Minoves encara apareix a les pàgines oficials de les Nacions Unides com a representant d'Andorra després d'un any d'exercir en el seu ministeri?

El Sr. síndic general:

Sí Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Jo agraeixo Sr. síndic, agraeixo a la consellera, fa cinc anys que sóc ministre i no un any, i si surto en alguna pàgina web com ambaixador o en varies pàgines webs, és perquè moltes pàgines webs queden a la web des del moment en què es van fer, i a vegades hi ha noves pàgines web que apareixen, etc. Però, és veritat que surto en la pàgina web com a ambaixador moltes vegades, i és perquè són pàgines webs antigues o que ja no s'utilitzen, etc. Pel que fa Nacions Unides, li puc assegurar que en l'ordre de les Nacions Unides dels ministres d'afers exteriors, el meu nom surt correctament com a ministre d'Afers Exteriors.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Perdoni Sr. ministre ha sigut un lapsus.

Bé, jo també volia demanar al Govern si té coneixement de l'existència d'una pàgina web, que entre altres informacions sobre Andorra donades per un particular, n'hi consta una que diu que Andorra és, ha estat i serà un paradís fiscal que viu d'això que és ridícul negar-ho.

El Sr. síndic general:

Demanaria una vegada més que ens centréssim en la pregunta original que es basa en males informacions i no en altres controls.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És en base al que ha contestat el Sr. ministre. Justament per evitar aquests elements, no seria més senzill que hi hagués una pàgina web al Ministeri d'Exteriors que es pogués consultar directament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, sí, té raó el Sr. Dallerès. Hi estem treballant, Encara no s'ha publicat, però està en els estadis finals de la publicació de la nostra pàgina web al Ministeri.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

I encara més per evitar que pàgines webs internacionals puguin tenir una mala informació nostra, no seria aconsellable començar per actualitzar les nostres, les oficials d'aquí dels ministeris? Si te'n vas a la del Ministeri de Treball, per exemple, doncs, trobes que el calendari laboral encara tenim actualment el del segon trimestre del 2005, i el salari mínim també, amb pàgines webs creades al 2006 com és la de l'Oficina d'Innovació Estratègica, tenim un salari mínim que s'equival al del primer semestre del 2005.

Jo dic això perquè seria molt recomanable, doncs, entenc jo, de si pensen fer-ho, de tenir actualitzades les webs oficials nostres, perquè s'entén que si una

altra web internacional i oficial vol recaptar la informació, el millor seria que la nostra ja estigués al dia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Si pogués replantejar la repregunta.

La Sra. Mariona González:

Ja ho he replantejat. Si tenen pensat de posar al dia les nostres webs perquè no pugui succeir això que ha explicat la consellera Lurdes Font, doncs, que algunes agafen alguns links. I si agafen algun link. d'alguna pàgina nostra oficial, doncs, a veure si pensen posar totes les pàgines webs oficials d'Andorra al dia?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González.

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

No sóc un expert amb les pàgines webs del Govern, però sí que sé que durant aquest començament de legislatura hi ha hagut un gran esforç, justament, per actualitzar totes les pàgines webs i per crear-ne de noves allà on no n'hi havia. I sé que els nostres ministeris hi estan treballant, i en tot cas trametré aquest comentari al que cuida de l'actualització de les pàgines webs en matèria de treball.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta, passàrem a la pregunta número 5.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa al nomenament dels membres del Consell d'Administració de l'STA.

Fou registrada amb el número 400, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Per decret de data 20 de juliol del 2005, el Govern va nomenar, de fet va rectificar un decret de nomenament anterior, els membres del Consell d'Administració del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, que va ser objecte de debat en una Sessió de Consell General el dia 26 de setembre, com a resultat d'una pregunta que jo mateix vaig formular, i on va quedar clar que el nomenament incomplia la norma que regeix l'STA.

Així doncs, el cap de Govern es va comprometre a presentar a tràmit parlamentari un text legislatiu que modifiqués l'apartat 2 de l'article 5 de l'Estatut orgànic de l'STA, cosa que va fer i va ser aprovat, després d'introduir-hi nou esmenes, per assentiment de tots els membres d'aquesta Cambra el passat 15 de desembre.

Aquesta Llei, doncs, després de ser publicada al Butlletí Oficial, va entrar en vigor el dia 19 de gener, i passats tres mesos encara no s'ha procedit a nomenar el Consell d'Administració de l'STA d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

És per això que es pregunta al Govern quan pensa fer el nomenament dels membres del Consell d'Administració de l'STA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com vostès saben, el nou director de l'STA, el Sr. Jaume Salvat, va prendre possessió del seu càrrec el dia 1 d'abril. A partir d'aquests moments va confirmar els membres del Consell d'Administració que ell mateix ha de proposar com a director.

I ahir amb l'acta de sessió de Govern, el Govern va nomenar el Consell d'Administració de l'STA.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel torn de rèplica Sr. Blasi

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que el canvi de director de l'STA pot haver provocat, doncs, un petit lapsus de temps en posar al dia aquest Consell d'Administració, però el fet és que han passat deu mesos des que es va fer el primer nomenament, i deu mesos amb el qual... perquè els primers nomenaments no ho eren, i des que es va aprovar la Llei tampoc se n'havia fet cap, que un Consell d'Administració com el de l'STA, doncs, ha estat, diguem, en falç, perquè els seus acords podrien ser impugnats ja que no compleixen amb la legislació, tant amb l'anterior quan ho eren, com amb la vigent.

Si vostè em diu que ahir ho van aprovar al Govern, doncs, esperarem veure publicat al Butlletí Oficial el decret, i llavors podrem veure si aquests nomenaments s'ajusten al que estableix la legislació vigent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sr. ministre teniu la paraula pel torn de dúplica.

No hi ha dúplica?

Doncs, entràriem a les repreguntes.

Si no hi ha repreguntes, doncs, passàriem al punt número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a les liquidacions de comptes del Govern de l'exercici 2005

Fou registrada amb el número 401, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

A principis d'aquest mes d'abril, els consellers vam rebre del Govern les liquidacions de comptes de l'exercici 2005. (Afegeixo com és preceptiu segons la Llei.) Havent llegit amb atenció la documentació corresponent als comptes del Govern i a fi d'aclarir conceptes, passo a formular les següents preguntes que són dues:

Primera pregunta: al pressupost 2005 hi consta una dotació de 12.786,15 euros per al subconcepte 21200, corresponent a Reparació i conservació d'edificis, de Serveis generals d'Interior (60 Ministeri de Justícia i Interior; 605 Departament General d'Interior). Això era al pressupost.

A la liquidació de l'exercici 2005, -aquest document que acabem de rebre-, per al mateix subconcepte l'import que consta en la columna "Pressupostat" és de 0,20 euros. (Servei 405)

La pregunta que es formula a rel d'això és: quin és el motiu de la disparitat de les dues xifres?

Hi ha una segona pregunta similar a la primera, però amb altres números que diu i, justament amb la posició inversa, diu: al pressupost 2005 hi consta una dotació de 1.500,00 euros per al subconcepte 22630, corresponent a Jurisdicció i contenciosos, del Gabinet Jurídic (10 Ministeri de Presidència i Turisme; 130 Gabinet Jurídic).

I a la liquidació de l'exercici 2005, per al mateix subconcepte l'import que consta és al revés que el cas anterior, aquí és substancialment superior, i en la columna "Pressupostat" hi apareix una quantitat de 658.562,31 euros. (Servei 140)

La pregunta és exactament la mateixa que abans, diu: quin és el motiu de la disparitat entre les dues xifres?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Quant a la primera part de la pregunta, del pressupost inicial, diguem, de 12.786,15 amb un pressupost final que és el que nosaltres els hi hem enviat per la liquidació de l'exercici de 0,20 euros, he de dir que el motiu de la diferència entre les dues xifres és fruit de les transferències de crèdit emparades per l'article 26 de la Llei general de les finances públiques, i que aquestes transferències es van realitzar durant els mesos de juliol, setembre octubre i desembre del 2005, tal com consta a les cartes trameses pel cap de Govern al síndic general de data 23 d'agost del 2005, 17 d'octubre del 2005, 14 de novembre del 2005 i 8 de març del 2006 referent a les transferències de crèdits i crèdits ampliables, que el Govern amb aplicació de la Llei de pressupost té l'obligació de transmetre al Consell General, com va fent cada mes.

El total d'aquestes transferències que estan amb aquestes cartes que han arribat al Consell General és de 12.785,95, el qual ens donaria, doncs, una resta de 0,20 euros que és la xifra amb la qual ha quedat el pressupost final de l'exercici 2005 referent a aquesta partida que vostè ha dit.

I dintre del que són aquestes transferències, també, i ja m'avanço, dintre del que són aquestes transferències han sortit d'una partida que era el subconcepte 21200, que és "reparació i conservació d'edificis", i ha anat a parar a una partida que és "reparació i conservació de maquinària", pels recursos de manteniment del que és centraleta de telèfons, manteniment de climatització i seguretat d'edifici.

Això seria la resposta a la primera pregunta, resposta detallada numèrica que donaria la resta els 0,20 euros.

Quant a la segona part o la segona pregunta dintre d'aquesta, la que fa referència als 1.500 euros que acaben amb un total pressupostat de 658.562,31 euros, dir que aquest concepte que és el de jurisdicció i contenciosos del Gabinet Jurídic, és un crèdit ampliable, tal com ho defineix l'article 4.7 de la Llei del pressupost per a l'exercici 2005.

La financiació dels crèdits ampliables es fa mitjançant la reducció de partides pressupostàries per tal que no s'incrementi el dèficit públic en aquest cas. El motiu de la diferència de l'import entre el pressupost inicial i el pressupost final, és fruit de les transferències de crèdit que s'han anat fent a càrrec d'aquesta partida, emparades per l'article 26 de la Llei general de les finances públiques, dels crèdits ampliables emparats per l'article 25 de la Llei general de les finances públiques, i els crèdits reconduïts emparats, també, per l'article 15, paràgraf 4, apartats b i d de la Llei general de les finances públiques.

Tots aquests moviments de crèdits han estat tramesos al Consell General a través de cartes del cap de Govern adreçades al síndic general, donant compliment a la Llei del pressupost del 2005, i aquestes cartes han estat datades del 13 de maig del 2005, 16 de juny del 2005, 23 d'agost del 2005, 13 de desembre del 2005 i 8 de març del 2006.

I els moviments de crèdits en aquest cas han estat els següents: crèdits inicials 1.500 euros, d'aquí hi han hagut crèdits reconduïts de l'any anterior de 42.000 euros, emparats, un altre cop, amb aquest article 15 de la Llei general de les finances públiques; crèdits ampliables de 612.798, 35 emparats per l'article 25 de la Llei general de les finances públiques i també com són ampliables emparats també per l'article 4.7 de la Llei del pressupost del 2005, i transferències de crèdit de 2.263,96 euros també emparats per l'article 26 de la Llei general de les finances públiques. I això

ens dóna un total de 658.562,31, el que vostè feia menció quant al pressupost final amb el qual es compara el que és la liquidació pressupostària del 2005.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta

Teniu el torn de rèplica Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot vull agrair al Sr. ministre la seva contesta, la qual hi ha esmerçat molt de temps i ha sigut d'una precisió realment apreciable. A veure, no crec que enganyi a ningú, i ell ho sap perfectament que aquesta pregunta era una pregunta retòrica, i per això encara li agraeixo més l'esforç que ha fet en contestar-me-la amb aquesta precisió.

Quan dic retòrica no vull dir que no tingui sentit el que li he contestat, jo li agraeixo. Vostè ha dit que ens havia comunicat per carta seguint la Llei, i que nosaltres havíem rebut aquesta documentació, i per aquí no hi ha cap problema.

Jo ja li avanço que el motiu d'aquesta pregunta no té res a veure amb el compliment o incompliment per part del Govern de les previsions de la Llei general de les finances públiques. Vostès ho han fet d'acord amb el que preveu la Llei.

El problema és justament un altre, i algú que ens hagi estat escoltant, o tota la gent que està aquí en la sala, pot veure que la complexitat que té el tema de les finances públiques és important. Són les que vostè ha passat, anar seguint el fil suposo que a molta gent se li deu haver fet complicat, fins i tot els que estem aquí, fins i tot a mi mateix.

Jo li vaig a dir una cosa, la pregunta... quin és el motiu d'aquesta pregunta? Que hem posat dos exemples però vostè sap que n'hi ha molts més, perquè, precisament, les possibilitats que dóna la Llei fa que això aparegui amb molta freqüència. El motiu d'aquesta pregunta és que la pròpia Llei general de les finances públiques, que vostè ha citat diverses vegades, bé, té molts apartats des de la preparació i l'elaboració del pressupost, l'aprovació en aquesta Cambra, que alguna vegada hem estat debatent, i no fa gaires dies precisament, després de l'execució, després de la liquidació, i aquí ja comencem a entrar en matèria.

I després un punt important, que és la prerrogativa que es dóna, que no és prerrogativa, és una obligació que se'n dóna als consellers de la Cambra,

d'efectuar un control sobre l'execució pressupostària. Això és a l'article 41, control polític, permet'm que m'hi refereixi. L'article 41 diu: "el control polític és exercit pel Consell General sobre l'execució del pressupost mitjançant varis sistemes, precís i preguntes, -com pot ser aquesta que estem formulant ara-, i després mitjançant l'examen dels estats d'execució i mitjançant l'examen de les liquidacions".

Bé, jo li dic que acabem de rebre la liquidació, que també li he de dir que l'hem rebut puntualment segons el que diu la Llei general de les finances públiques, que parla del primer d'abril i l'hem rebut en aquests terminis. Perfecte.

El problema se'n planteja, i per això fem la pregunta, és que com vostè sap, la liquidació de comptes que també li dic que s'ajusta al que diu la Llei general de les finances públiques, exactament en el seu article 48, té un problema difícil de comprensió i de seguiment per part dels consellers. O sigui, quan nosaltres ens n'anem... nosaltres tenim... vam tenir aquesta discussió abans en una comissió, de si existeix un pressupost, dos o tres pressupostos. Això és com el "tres en uno". Si no hi hagués hagut el debat del Leo Bassi, parlaria del de la Santíssima Trinitat que s'hi assembla més, no?

O sigui tenim un pressupost, però de fet tenim dos pressupostos. Un pressupost inicial, que és el pressupost que aprovem a la Cambra, i un pressupost real que és aquest mateix pressupost quan se li afegeix els reconduïts i altres figures previstes en la pròpia legislació: els crèdits ampliables, etc.

Bé, nosaltres coneixem en el document, aquest d'aquí, aquest és del 2005, que és el pressupost que aprovem. El pressupost que aprovem està dividit i està perfectament organitzat per ministeris, després per departaments, subcapítols, i els departaments estan despleats per capítols, articles, conceptes, subconceptes i projectes. Això és el que nosaltres aprovem i el que nosaltres discutim el dia que sotmetem el pressupost en aquesta Cambra.

Quan ens arriba la liquidació de comptes, -que ja dic que s'ajusta al que diu la Llei-, nosaltres el que ens trobem és un desenvolupament dels comptes, un desenvolupament comptable que segueix un altre criteri.

Aquí no estem parlant del mateix que li he comentat abans, sinó que aquí el que ens trobem és un ordre substancialment diferent, en el qual va per ministeri però no queda desglossat per departaments. A partir del ministeri, tot seguit es parla de capítols, articles, conceptes, etc. No es parla ni tan sols de projectes. Llavors això fa que ja d'entrada formalment sigui bastant complicat fer una comparació directa. Però

aquest problema s'agreuja en un altre nivell quan, el que vostès ens porten aquí és difícilment o difícil de comparar, i vostè això ho sap perfectament. Ja li dic, que no és que no segueixi la Llei, sinó que la Llei està feta d'aquesta manera.

Aquí quan ens passen l'execució del pressupost, ens surt una columna que hi diu pressupostat, després una altra columna que hi surt, i llegeixo, autoritzat, compromès, liquidat i pagat. Però en la columna que hi surt pressupostat, -i vostè ho ha contestat abans-, hi surt una xifra que no es correspon en absolut en aquell primer pressupost quan parlàvem de la dualitat o la trinitat dels pressupostos. No és en absolut, mai és idèntica, perquè hi han hagut unes transferències legítimes, perquè hi han hagut uns reconduïts legítims, i uns ampliables legítims.

Ara, nosaltres amb la feina que ens correspon de control del pressupost, ha d'entendre que és absolutament impossible. Jo ja li accepto que ens ho han enviat, però vostè sap a demés el difícil que és, si no li reenvio i s'ho estudia, el difícil que és de seguir-ho.

Nosaltres el que demanem, el que ens sembla que s'hauria de fer és buscar una fórmula, -i ja li dic que no li qüestiono el que estan fent-, buscar una fórmula perquè en aquestes liquidacions, a part de què hi apareix això, perquè legalment es diu a l'article 48, que ha citat, que ha d'aparèixer d'aquesta manera, que hi hagués una fórmula on abans del pressupostat hi hagués com s'arriba a aquest pressupostat.

Aquest 0,12 que vostè ens ha dit, que hi hagués pressupostat a l'inici, en el pressupost aprovat en aquesta Cambra, i després transferències, ni que siguin referides, etc.

Una fórmula que ens permeti a nosaltres seguir el pressupost, si no és impossible. Si algun dia es troben en aquestes cadires, no li rendo els guanys, perquè sabrà de què parlo.

Bé, ho deixo aquí, i després li faré una repregunta.

El Sr. síndic general:

Si vol anar acabant...

El Sr. Vicenç Alay:

Ja acabo.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sr. Alay, ben bé no he entès la repregunta.

Intentaré...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. ministre que interrompi, estem en el torn de rèplica, i el temps de dúplica, i després, una vegada acabem, doncs, començarem amb les repreguntes.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Perdó Sr. síndic, la rèplica. Ha sigut un lapsus.

La rèplica ben bé no l'he entès, perquè si bé al principi em començava a inquietar part del discurs que vostè ha fet quant a les transferències, i que vostè no m'havia fet la pregunta perquè ja sabia que seguíem el procediment legal, és que l'obligació del Govern és seguir el procediment legal.

A partir d'aquí, si vostès pel fet de fer el control sobre l'acció del Govern, volen les dades d'una altra manera, és un tema per parlar-ne i per acordar-ho.

De totes maneres, pel que vostè vol exactament que és un pressupost inicial, un pressupost final, i que dintre del que és la columna, -i això ja és a tema explicatori el que faré ara-, entre el pressupost inicial i el pressupost final saber com s'arriba a això... és clar, el que estem parlant aquí és del disseny d'un nou programa informàtic que ens permeti fer tot això. I vostè sabrà, també pels seus companys que estan en acció comunal, que els programes informàtics que gestionen tot el que són les dades d'un pressupost, ja sigui comunal, que es bastant més petit, o el que és estatal, que és bastant més gros, doncs, es fa difícil fer canvis dins del que són aquests programes informàtics.

Però, de totes maneres, vull dir, estem oberts perquè vostès puguin fer la seva feina amb tota la transparència, que per altra banda que nosaltres hem de tenir i que per suposat que la tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Ara sí, doncs, passàrem a les repreguntes.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies.

Ja li dic que no li havia formulat cap repregunta, i jo crec que queda bastant clar el plantejament de la pregunta i el diàleg que estem tenint, perquè no es debat amb el Sr. ministre.

Miri aquí ens trobem, i ara això que acaba de dir vostè és una mica similar, i entro amb el que ha comentat abans el cap de Govern, quan ens trobem amb dos temes, amb el tema de la sang, que ens trobem amb dos drets en discussió, aquí ens trobem amb dos qüestions amb discussió. O sigui la facilitat d'aquests consellers d'efectuar la seva feina i la facilitat que pot tenir el Govern a elaborar via informàtica o per la via que sigui a resoldre el problema que se'ns planteja.

Sap perfectament tots els temes. Jo ara no entraré, tinc aquí números apuntats per major documentació, perquè tampoc sabia com em contestaria vostè, però jo no els hi diré, pressupost inicial 308 passem a 628, etc. Hi ha moltes diferències per fer aquest seguiment.

Jo l'he escoltat, i vostè ha dit que això es pot fer. Jo el que li avanço, i precisament és el motiu d'aquesta pregunta, i perquè la gent tingui coneixement d'aquesta dificultat, pensem resoldre-la per la via d'una moció o per la via d'una proposta d'acord que faci que aquestes liquidacions incorporin tots aquests elements que ens han d'ajudar a nosaltres a fer millor la nostra feina, i que a vostè els hi portarà aquest entrebanc o aquesta dificultat afegida de revisar el seu programa.

Jo li torno a repetir, ja m'ho ha dit una mica, però vull perquè quedi constància, davant d'això, de la mateixa manera que es fa una proposició, hi ha el criteri del Govern, jo ja li avanço quina serà la nostra proposició. M'agradaria si ens poguéssim avançar en la mesura que sigui possible el seu criteri. Quina és la posició del Govern per fer canvis que facin possible incorporar a la liquidació tots aquests elements? És a dir, que s'adeqüi exactament a la mateixa estructura del pressupost original i que incorpori les diferències de reconduïts, ampliables, etc.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo com no sóc un docte en la matèria parlamentària, doncs, no he entès ben bé el que vol dir que ens farà una moció. Jo pensava erròniament, pel que veig,

que això era un tema que al final parlant ens podíem entendre, i si nosaltres sabéssim des d'un punt de vista del Govern, que és el que vostès volen exactament, i poguéssim entendre quines són les capacitats del nostre programa per donar-li allò que volen, doncs, segurament trobaríem algun tipus de formulari o algun tipus d'impressió, o que amb petits canvis poguéssim fer i donar-li la informació que vostè trobi escaient. Però bé, esperarem amb desig i amb interès la seva moció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

No és una repregunta, sinó un aclariment. Potser la qüestió retòrica ha quedat una mica embolicada, és molt senzill. Sí, la nostra feina ja la farem. És a dir la presentació d'una moció, o d'una proposta d'acord, la farem nosaltres. Jo l'únic que li demano, -i ara molt senzillament-, és si Govern està en disposició tècnica,

-sinó ja ho discutirem-, però està en disposició tècnica d'incorporar totes aquestes modificacions en un termini breu?

Res més que això.

Gràcies.

Modificacions, em refereixo incorporar això que demanava que la liquidació s'adeqüi exactament al que és el pressupost que es debat en aquesta Cambra, i que s'incorporin tots els reconduïts, tots els ampliables i tots els elements que distorsionen o que modifiquen el pressupost original.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Jo no puc contestar a aquesta pregunta, perquè vostè m'està dient que incorpori tots aquells elements, i si vostè no em diu com vol que els incorpori, en quin model els incorporo, difícilment jo li puc dir que sí o que no. És a dir, per això jo deia que creia que era un tema de veure exactament que és el que vostè vol.

Perquè si vostè em diu que nosaltres estem en posició avui dia amb Govern amb els sistemes que tenim informàtics de posar-li un pressupost inicial i

un pressupost final, en dues columnes diferents, això òbviament sí.

Ara, el lligament i el detall del lligament entre el que és el pressupost inicial i el pressupost final, i el desglossament d'aquest lligament, al final pot ser... a veure, jo no sé quin vol vostè, o quin li seria útil a vostè. El que sí que estic dient és que el Govern està predisposat a adaptar els mitjans que té a tot allò que vostès demanin per poder facilitar la seva feina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no entraré amb el tema tècnic, que ja el debateu els que hi enteneu, tant d'una banda com de l'altra. Jo, al Sr. ministre li faré la pregunta que jo em faig quan veig aquesta... sobretot la segona pregunta.

És clar, em parla de canvi de... per fer les coses ben fetes de canvi de programes informàtics. A mi, que sóc profà, em fa la sensació que la informàtica li passa com a alguns partits, per exemple el meu que no saps de qui és la culpa, doncs, li encolomes i llestos. Però en aquest cas jo penso que és una qüestió política.

A veure, la pregunta que jo em faig sempre és la mateixa: quina utilitat té que els consellers, els majoritaris, els demés, és igual, aprovem pressupostos, on teòricament la previsió de despesa del Govern per tot l'any, que la deu fer amb els criteris de què disposa, on hi ha partides, per exemple, aquesta de 1.500 euros, i el Govern se'n pot gastar 660.000.

La pregunta que jo li faig realment és aquesta: la utilitat d'un pressupost, i aquí on està el criteri de previsió de la despesa, si ens podem trobar amb aquestes disfuncions?

Pel demés, el company ja ha explicat, i ja ens ha explicat a tots plegats, i vostè també, que els passos els heu seguit perfectament, i que esteu dintre de la Llei. Jo això no ho discuteixo. Però aquí prefereixo parlar de política i m'agradaria saber, exactament, com es justifica que se'ns presenti una previsió de despesa per tot l'any, que es pugui multiplicar per aquestes quantitats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a la pregunta que vostè ha fet que és concreta, en el sentit que hi ha una partida que comença amb un crèdit inicial de 1.500 euros i acaba amb un crèdit pressupostari final de 658.000, aquí és un tema de jurisdicció. I en el moment de fer jurisdicció, és a dir defensa legal del Govern davant dels tribunals, i en el moment de fer uns pressupostos, al Govern li és impossible de saber quants plets tindrà durant l'exercici. No, és clar...

Aleshores, com que això ens és impossible saber-ho, per això dins del que és la Llei del pressupost, el Consell accepta que aquesta partida concreta, en el seu article 4.2 de la Llei del pressupost, s'accepta al Consell que aquest sigui un crèdit ampliable. Precisament perquè no es pot preveure quines seran les sentències i les defenses que s'hauran de fer des del Govern, i quines són les sentències que el Govern haurà d'assumir dintre del que són els pressupostos generals de l'Estat.

Per tant, en aquest cas, i políticament contestant-li en aquest cas concret, doncs, és normal. Entenc jo. I per això a la Llei del pressupost aquest és un crèdit ampliable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, és possible que aquest no sigui el millor exemple, tot i que si vostè l'1 de gener no sap quants plets tindrà, i al desembre ja els ha liquidat i tot per aquest import, deu tractar amb una justícia més ràpida que la que tracto jo.

Però en qualsevol cas, vostè també sap, i ara no anirem a buscar al pressupost i no és el tema de la pregunta, que no l'han posat aquí com exemple, vostè sap que d'aquests exemples n'hi ha molts. Jo per això he fet i torno a fer la pregunta genèrica. Simplement no entenc massa com s'afina aquesta previsió de despesa a primers d'any, si al final d'any

tenim aquestes disparitats? Tant a l'alça com a la baixa, perquè resulta que amb conservació d'edificis públics, l'any 2005, s'hi han pogut gastar 20 cèntims d'euros. Que també és una altra explicació que m'agradaria saber, per què n'hi havia posat tants si no hi havia res a mantenir? També em dirà que durant l'any s'espatllen i no ho sabien! Bé, per contestar això, m'estalviaré la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

No, el que li contestaré és que vostè diu que s'han gastat 0,20, i jo li diré, que no han quedat pressupostats 0,20. Vostè ha dit gastat, i jo li dic que no, que han quedat pressupostats 0,20. És a dir, del pressupost inicial al pressupost final, pressupost no despesa, pressupost 0,20.

I pel que fa a això, doncs, sí, ha passat del que era una reparació d'edificis a una reparació de la maquinària, que hi havia dintre dels edificis.

Òbviament, vostès interpreten que això, doncs, estan aprovant uns comptes aquí, uns pressupostos que després hi ha unes certes desviacions, i que vostès, per tant... per això jo deia que al principi de la seva intervenció, doncs, m'havia preocupat, però després l'he vist més comprensiu dient que és normal. Però en el seu cas vostè diu que no són normals aquestes diferències... Jo el que sí que li puc dir, miri, és que el pressupost del 2005, les transferències de crèdit aprovades pel Govern, a través dels mitjans que la Llei ens permet eren d'un 7%. I que aquesta quantitat vostè la pot trobar excessiva. Però jo perdoni, preguntí a alguns comuns dels quals els cònsols són membres del seu partit, i veuran que aquests mateixos comuns fan el mateix procediment que el Govern, no el 7, el 9%. I ho troben normal. Perquè una cosa és l'execució del pressupost i l'altra és la intenció d'aquest pressupost. I aquestes desviacions és normal que hi siguin. I així també ho ha reconegut alguna sentència del Tribunal Suprem Espanyol en el tema del pressupost del nostre estat veí, on diuen que el que s'ha de primar és la pròpia execució del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

No és una repregunta, sinó per al·lusions de l'últim comentari que ha fet el Sr. ministre.

A veure, jo vull que quedi clar que la pregunta aquesta respon simplement als problemes que tenim a la Cambra per fer el seguiment del pressupost que diu a la Llei general de les finances.

Vostès compleixen...

El Sr. síndic general:

Sr. Alay...

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, però ho dic perquè no voldria que quedés...

El Sr. síndic general:

Sr. Alay, li permetria com a repregunta de la manera com l'està formulant, no com al·lusions.

El Sr. Vicenç Alay:

No, jo ho dic perquè el Sr. ministre ha deixat anar per al·lusions un sentiment, entenc jo, o que ho he entès d'aquesta manera, un sentiment amb el qual podríem estar d'acord amb una sèrie de coses que no hi estic tant d'acord, i vull que quedi clar una cosa. Hi ha una dificultat manifesta de seguir-ho aquí, independentment que vostès compleixin la Llei, fan estrictament l'imprescindible del que diu la Llei, -jo dic que no ho facin-, fan l'imprescindible perquè ens arribi una informació que és insuficient.

Jo li poso en el seu coneixement que farem una proposta corresponent perquè això canviï.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Deixem-ho amb una repregunta al·lusiva.

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

No vull entrar en polèmica ni en discussions. 7 o 9%, evidentment ja ens ho... és el seu discurs de sempre. Agafa el global. Aquí hi ha un exemple, aquí no estem parlant del 7 i 8%. Jo simplement insisteixo i demano que m'expliqui vostè quina és la manera de preveure la despesa que pot portar a aquestes desviacions, tant a l'alça com a la baixa?

Aquesta és la pregunta que jo em faig, i per això li faig a vostè. La utilitat d'aquest debat pressupostari.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que la utilitat del debat pressupostari és precisament la política d'un partit o d'un altre partit, és a dir d'aquell partit que ha tingut la majoria en les eleccions, es veu reflectida sempre amb el pressupost, ja sigui d'un país o d'un comú. I per tant, el debat parlamentari es basa en això. Després, si vostè vol dir que si les reparacions no han sigut d'edifici, i teníem d'haver previst que la centraleta telefònica se'ns anava a espatllar, i per tant no podíem fer, jo crec que és entrar ja en un debat que no és polític. Es pot dir d'una altra manera, però de manera política no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Doncs, si no hi ha cap més repregunta passaríem...

Sí, Sr. Jaume Serra, perdó.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. ministre, perquè aquí s'ha fet esment a la retòrica, però la mateixa retòrica a mi m'ha fet perdre una mica al final.

Jo voldria fer la pregunta concreta: vostè està en disposició en la mesura de les possibilitats tècniques o informàtiques, d'enviar la informació d'una manera, que diguéssim, sigui més digerible?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo òbviament estic al servei del que és el Govern i el Consell per intentar enviar tota aquella informació que el Consell em demani, i que parlem i que veiem que sigui el més fàcil de poder processar dintre del que és l'activitat parlamentària que han de tenir els

diferents grups quant al control al Govern. És a dir, la voluntat hi és.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies per la resposta.

Passaríem, doncs, ja, si no hi ha cap més repregunta a la pregunta número 7.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a les manifestacions que va efectuar el ministre de Turisme i Medi Ambient el passat mes de novembre en les que acusa als socialdemòcrates andorrans de "demagogs"

Fou registrada amb el número 402, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López Montanya.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 21 de novembre de 2005, en el decurs d'una roda de premsa, el Partit Socialdemòcrata va exposar públicament el seu posicionament en relació a les cendres i escòries que produirà el nou forn incinerador quan entri en funcionament.

Dèiem llavors -i continuem dient ara- que, d'acord amb el plec de bases del concurs, l'oferta presentada pel grup Andeol i el contracte signat entre el Govern i la societat Centre de Tractament de Residus d'Andorra, SA, correspon a la societat concessionària fer-se càrrec de les escòries i les cendres que generi el forn incinerador.

La resposta del Sr. Antoni Puigdemívol Riberaygua, ministre de Turisme i Medi Ambient, a aquelles manifestacions, tal com ho recull la premsa del dia 23 de novembre, va ser immediata i contundent: qualificar els socialdemòcrates andorrans de "demagogs".

Uns dies després, l'1 de desembre de 2005, en la darrera sessió de control a Govern, tant el conseller general Vicenç Alay com jo mateix vàrem tenir ocasió de preguntar reiteradament, per activa i per passiva, en què es basava el Sr. ministre per afirmar que els socialdemòcrates andorrans havíem fet demagògia en aquella roda de premsa. Malgrat els

nostres esforços no vam obtenir cap resposta per part del Sr. ministre, ja que, tot i que la pregunta efectuada pel conseller Vicenç Alay es referia a la gestió de les cendres i de les escòries dins del territori andorrà, va excusar-se dient i cito textualment: "Ara no ho recordo exactament, perquè la pregunta no anava enfocada sobre aquest punt i no he pogut agafar la documentació necessària", fi de citació. Això es pot consultar al Diari Oficial del Consell General núm. 8 de l'any 2005.

Doncs bé, amb l'esperança que el Sr. ministre hagi recuperat la memòria o almenys s'hagi pres la molèstia d'agafar la documentació necessària, torno a preguntar:

En quina o quines afirmacions de les que vam fer en la roda de premsa del dia 21 de novembre de 2005, es va basar el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient per afirmar que els socialdemòcrates havíem fet demagògia?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Entenc que respon pel Govern el Sr. ministre que ja té el micro a punt? Doncs, podeu parlar.

El Sr. Antoni Puigdemallvol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, no solament he preparat el micro, sinó que també m'he pres la molèstia de canviar de costat de la taula, perquè vist que les preguntes que hem concerneixen i que concerneixen al Departament de Medi Ambient, doncs, són preguntes que vénen fetes només pel Partit Socialdemòcrata, voldria tenir, diguem, la possibilitat de poder-los explicar exactament, fer les millors contestacions a aquestes preguntes amb la màxima correcció possible, sense que això creï una polèmica o una crispació.

Bé, llavors, en primer lloc, el que voldria dir és que estic sorprès per la instrucció d'aquesta pregunta quan es parla d'unes acusacions que jo vaig fer als socialdemòcrates. Jo crec que no els vaig acusar. Jo crec que és un qualificatiu. Si demagog o no, pot ser com ser maco o altres. És un adjectiu qualificatiu. No s'ha d'interpretar, al meu entendre, com una acusació.

Llavors, el que voldria dir és que aquesta pregunta fa referència, naturalment, a unes declaracions que més o menys corresponen a la segona quinzena del mes de novembre, i crec que la pregunta que està formulada en data del 18 d'abril, crec que teníem temps sobradament, potser d'haver-la contestat abans, si realment s'hagués presentat com

corresponia. Si bé se'n va parlar al Consell General del primer de desembre, però la pregunta no estava formulada directament.

Llavors, el que voldria, sobretot, és agrair al Sr. Esteve López, la seva inquietud per l'esperança que hagi recuperat la memòria. I només li voldria dir que es tranquil·litzés en aquest aspecte, que crec que la memòria no l'he perdut mai. Això és un primer punt, però que li agraeixo realment aquesta inquietud.

I també voldria recordar-li, doncs, que jo potser tinc el defecte de tenir una formació, i potser una mentalitat més empresarial, i això fa que normalment tinc el costum d'estar, així ho crec, molt ben informat. Vull dir, crec que no és necessari que em prengui cap molèstia especial per agafar la documentació necessària, perquè la meua posició d'avui no ha canviat vis a vis de la posició del mes de novembre.

Llavors referent a la pregunta, més concretament quan diu en quina o quines afirmacions havien fet demagògia? Crec que ho vaig declarar en dos ocasions, i la meua declaració anava a nivell general. I en aquest aspecte he de dir que voldria felicitar el PS, justament, perquè considero que com a partit, vull dir, té molta habilitat en presentar i en fer declaracions demagògiques, sobretot sobre el tema de polítiques ambientals; naturalment demagògia sobre la política.

Llavors en el cas que ens ocupa, per contestar més directament a la pregunta, el que voldria dir és que vaig fer aquestes declaracions a nivell general sobre les diferents manifestacions que els diferents representants del Partit Socialdemòcrata havien fet en el curs d'aquells dies, que afecten naturalment aquestes declaracions de demagògia corresponents naturalment als temes que a mi em concerneixen que són naturalment medi ambient i turisme.

Doncs, per entrar més en concret en la seva pregunta, si l'entenc bé, quan diu en quina o quines afirmacions, doncs, jo vull agafar la seva, que és al paràgraf tres que em diuen, que llavors deien i que continuen dient ara, que "correspon a la societat concessionària fer-se càrrec de les escòries i de les cendres que generi el forn incinerador". Això, li puc assegurar que d'acord amb el contracte de concessió que està firmat en data del 6 de febrer del 2003, segons la meua interpretació, no em consta que sigui així. No sé si vostès al que vol dir fer-se càrrec de les escòries i de les cendres li donen una altra interpretació que la meua. Però, d'acord amb el contracte firmat amb la concessionària això no queda reflectit.

És tot.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López, teniu la paraula pel torn de rèplica.

Es fa difícil una mica mesurar l'abast de la pregunta, a vegades de concretitzar quan parlem d'una paraula més aviat filosòfica. O sigui que el meu marge d'error és una mica gran també demano excuses a les M.I Senyories i al Govern, per no poder tancar més i acotar més el tema.

Sr. López quan vulgueu.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Jo també, penso fer una intervenció amb tota cordialitat, i per tant, la crítica política que li penso fer no se la prengui com res personal, sinó com una crítica política, Sr. Puigdemívol.

Miri, en primer lloc, crec que he llegit correctament la pregunta. Vostè diu que acusem que vostè ens va acusar. La pregunta diu que vostè va qualificar, no acusar.

És a dir, no sé perquè tergiversa les meves paraules. Està escrit i ho he llegit. Vostè va qualificar els socialdemòcrates andorrans de demagogs.

Però això no té molta importància.

La segona qüestió, Sr. Puigdemívol. El dia 1 de desembre li vaig fer exactament la mateixa pregunta, i en aquell moment vostè va dir el que va dir, i així ho recull el Diari de sessions. No digui que ho podíem haver parlat abans. Ja ho vam intentar parlar abans, però aquell dia vostè no en tenia ganes de parlar aquí al Consell.

Quan vostè ens felicita irònicament per la nostra habilitat per fer demagògia, jo ja li contestaré a continuació que si continuem així, no anem pel bon camí.

I finalment, jo permeti'm molt ràpidament sobre aquest punt, de dir-li que vostè pot interpretar el contracte d'una manera i nosaltres legítimament el podem interpretar d'una altra. Miri, el plec de bases del concurs, el plec C a l'article 13, diu textualment que "és una obligació del contractista garantir el tractament correcte del rebuig i el seu destí". I ens diuen també al plec D, a l'article 6.4.3.5, que "totes les escòries han de ser valoritzables".

Això mateix es diu en l'informe del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, quan es parla de l'acord per aprovar com a projecte d'interès nacional destinat a la construcció de la infraestructura del sanejament del Centre de Tractament de Residus del Principat d'Andorra, ens diuen que, textualment i

cito: "Totes les escòries s'extrauran i es recuperaran per tal de ser valoritzades". Suposo que vostè entén el que vol dir valoritzar. Valoritzar no vol dir abocar. I també ens diu que pel que fa a les cendres, que es calcula una producció de 1.500 tones aproximadament, seran traslladades a un abocador controlat.

Vostè sap perfectament que el contracte diu que "l'explotació del centre s'haurà de portar a terme d'acord amb el manual d'explotació i l'oferta econòmica". Això ho diu exactament l'article 15.6 del contracte. I vostè sap que l'empresa ANDEOL, doncs, al moment que es va presentar a concurs van dir, i així està escrit en la seva proposta d'explotació, que "les escòries produïdes per la unitat de tractament tèrmic seran valoritzades preferentment mitjançant tècniques de construcció de carreteres a Andorra", i ens diuen, "que les cendres volants produïdes per la unitat de tractament tèrmic seran eliminades en un dipòsit controlat per a residus especials, preferentment a Espanya o bé, si escau, a França".

Tot això ho tenim als documents. Totes i cada una de les afirmacions que vam fer, Sr. Puigdemívol, estan basades en documentació, molta de la qual està publicada al BOPA, i l'altra està als arxius o de Govern o als arxius d'aquí d'aquesta casa, de Casa de la Vall.

Per tant, no fem afirmacions gratuïtes.

Jo, Sr. Puigdemívol, miri, li diré també cordialment. Jo el que crec és que vostès, el Govern o el seu partit, tenen un assessor que els hi ha recomanat que el millor que es pot fer és acusar els socialdemòcrates de fer demagògia. Amb motiu o sense, és igual això. Anar repetint i anar repetint que els socialdemòcrates fem demagògia. I vostè deu ser un bon alumne, perquè aprofita qualsevol excusa per dir i repetir, com si fos un lloro, que els socialdemòcrates fem demagògia i dir-ho contínuament.

Miri, Sr. Puigdemívol, atacar, desqualificar, criticar als adversaris polítics és una vella tàctica que serveix molt sovint per tapar les pròpies vergonyes. Vostè fa d'oposició de l'oposició. I vostè fa d'oposició de l'oposició perquè probablement, com a governant, no té res a dir. Segurament, Sr. Puigdemívol, vostè deu pensar que d'aquesta manera, amb aquestes sortides de to i acusant de demagògia contínuament a l'oposició, doncs, es pot desviar l'atenció de la ciutadania sobre la nefasta gestió que porta vostè durant aquest any al seu Ministeri.

El Sr. síndic general:

Sr. López li agrairia si pogués anar concretant el seu torn de rèplica, que hem exhaurit el temps.

El Sr. Esteve López:

Sí, finalitzo Sr. síndic, i gràcies, i perdoni'm per haver-me excedit.

Doncs, miri, per finalitzar, li diré Sr. Puigdemívol, jo li podria dir que vostè m'ha defraudat. I la veritat no li diré perquè no és veritat, vostè no m'ha defraudat, no m'ha decebut, qui m'ha decebut realment, és el Sr. cap de Govern. El Sr. cap de Govern veient la seva gestió, la seva actitud al davant del Ministeri durant aquest any, que encara no l'hagi cessat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula pel vostre torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

El que jo lamento és d'haver-lo defraudat i decebut, sincerament. I que la gestió del Ministeri de Medi Ambient i Turisme ha sigut nefasta. Realment no tenim la mateixa visió de les coses. Doncs, jo el que voldria dir, és que vostès, efectivament, ja fa molt temps que estan enfocant la seva pressió i la seva tensió, i tots els seus objectius en matèries mediambientals, i sobretot sobre el Centre de Tractament de Residus.

Llavors, si la demagògia diu que és atacar, desqualificar... jo voldria dir, perdoni, però no li senti malament, però crec que aquesta actitud és la seva, la del seu partit. I em permetré recordar-los-hi, ja que volen entrar en aquest camp, jo els hi voldria dir que el dia 21 de novembre, puc recollir una sèrie de publicacions a la premsa, es diu ben clar que el PS acusa el Govern de no complir el contracte del forn a favor d'ANDEOL. Vol dir que nosaltres estàvem fent un favor. Això és mentida!

El PS recorda que la concessionària del forn ha d'assumir per contracte els residus. Jo considero que no és veritat.

Tercer punt i per això els vaig acusar de demagogs també en aquell moment, els hi voldria recordar que el Sr. Jaume Bartumeu, president del seu partit, va fer varies declaracions dient que ell solventaria el problema de les terres. Llavors li voldria dir que justament, en aquest sentit, també va criticar la gestió del forn, i va dir que no es podia entendre com

el Govern adjudiqués la nova planta de tractament de residus sense saber on anirien les escòries que aquest produïa. Vol dir que estava una miqueta en contradicció amb les seves afirmacions.

A nivell de les terres, voldria dir que va fer unes declaracions a ràdio nacional d'Andorra, anunciant una propera visita per solventar la problemàtica amb el delegat de la Generalitat de l'Urgell, el Sr. Víctor Olit, i lamento no tenir cap tipus d'informació al respecte per saber si les seves negociacions en aquest punt van ser fructíferes o no. M'enten?

Crec que bé, la seva obligació hagués sigut, almenys, a nivell del Ministeri de Medi Ambient, de comunicar-nos els resultats dels seus treballs.

També voldria recordar unes manifestacions del 18 de novembre, -vull dir que estem parlant de les mateixes dates-, del secretari general del Partit Socialista, dient que el Govern està demostrant que no té cap voluntat política per resoldre la problemàtica dels abocadors. Crec que s'ha demostrat que el Govern ha tingut la màxima responsabilitat política, i que ha volgut donar una solució als abocadors de terres. Si bé s'ha de dir que no ha sigut fàcil, i ha sigut molt complicat. Però avui dia podem dir que ha sigut exitós.

I també la seva declaració em recomanava d'anar a acampar a la plaça de Sant Jaume.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si és tan amable d'anar acabant, estem passant el temps.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Estic citant, perquè és clar, la pregunta és tan extensa sobre aquest punt i d'altres declaracions que podria intervenir sobre acusacions que se m'han fet a nivell del partit al llarg d'aquest mes d'abril, que considero totalment injustificades. En podem parlar en un altre moment, no tinc cap inconvenient.

He dit.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre

Doncs, entràriem al torn de les repreguntes.

Sr. López, com a ponent de la pregunta.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

Jo voldria fer una puntualització al Sr. ministre. No és una pregunta i demano si és possible?

Li demano perquè no és per fer una repregunta sinó per fer una puntualització a una manifestació que acaba de fer.

El Sr. síndic general:

Si fa la puntualització entendrem també que el Sr. ministre tindrà el dret de puntualitzar, si així ho creu convenient.

Sr. cap de Govern, perdoni, ha demanat la paraula però estem en les repreguntes. Estem en un torn on tenia la pregunta el Sr. ministre.

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Molt breument, perquè entenc perfectament que no és aquesta la mecànica.

Miri, Sr. Puigdemívol, sobre el tema de les relacions exteriors dels socialdemòcrates, doncs, a continuació farem una altra pregunta, i ja en parlarem d'aquest tema. Per tant, ho deixem de costat.

Sobre la interpretació que es fa de la diferent documentació, vostè en fa una i nosaltres en fem una altra, i és ben legítim. I jo crec recordar, que pel que sé, en la darrera compareixença que va fer vostè davant de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, que va modificar el criteri en relació amb el que havia manifestat anteriorment. Vostè va dir que hi ha uns compromisos per part de l'empresa concessionària, i crec que això deu constar en acta, i si no ho podem verificar.

Per tant, vostè finalment, a la comissió legislativa va venir a dir el mateix que havíem dit nosaltres. I per tant, jo el felicito...

El Sr. síndic general:

Si vol fer la puntualització: si és tan amable de fer la puntualització.

El Sr. Esteve López:

Sí, simplement és aquesta puntualització, de dir-li que ell interpreta d'una manera el contracte i nosaltres interpretem el contracte, i no cal interpretar-lo gaire que és molt clar quan, -i amb això acabo Sr. síndic-, a l'article 18 lletra d del contracte ens diu que "és una obligació del concessionari garantir el correcte tractament del rebuig".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies per la seva puntualització.

Vol puntualitzar el Sr. ministre?

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Efectivament.

Diguem el que diu aquest punt que acaba de dir que ha de garantir el rebuig. Vol dir que garantir el tractament del rebuig, vol dir quan surt del Centre de Tractament de Residus. Una altra cosa és després el tractament posterior del rebuig.

Llavors, el que li voldria precisar és que el Centre de Tractament de Residus es basa en un contracte firmat de concessió. Aquest contracte firmat queda molt ben especificat en l'apartat 2, punt 2 i següents, que a part d'aquest contracte d'altres elements s'han d'incorporar i fan partida del contracte. Llavors, un d'aquests elements, si bé hi ha algunes contradiccions en el conjunt de documents. Això és el que vaig intentar explicar l'altre dia a la Comissió de Medi Ambient, i pensava que se m'havia entès; i en el conjunt de documents i a vegades amb unes petites diferències i contradiccions.

El que sí vull dir és que a partir de la presentació de les propostes per les empreses, vull dir que el Govern anterior va fer unes preguntes complementàries per clarificar les propostes. Aquestes preguntes, més o menys, se situen a una quantitat superior a 30 preguntes. Les empreses van contestar. Llavors hi ha una contestació que fa referència a les cendres, i efectivament diu molt clar que donat que els residus es produiran fora d'Espanya, serà necessari un acord entre els governs d'Andorra i d'Espanya per l'acceptació d'aquest tipus de residus; a nivell de les cendres. És a dir que parla que ells tenen la possibilitat de fer-se'n càrrec i de tractar-les a Espanya, però que preferentment necessitem un acord amb el Govern espanyol.

I després pel que fa referència a les escòries, parla de la possibilitat per la utilització d'aquests materials dins del país, els estudis que s'han fet al respecte, avui dia, demostren que aquests materials a nivell del país es poden reutilitzar en molt petites quantitats, per temes de protecció mediambiental. I llavors l'últim apartat que diu en la contestació ho diu ben clar, diu: "en cas d'impossibilitat de valorització a Andorra, les escòries hauran de ser gestionades a dipòsit controlat a Andorra o a Espanya". Queda clar.

Llavors en vista de tots els documents, el Sr. Alay...

El Sr. síndic general:

Perdoni, és molt interessant, però el Reglament és molt rígid. Intento donar el màxim que puc, però estem a fora de qualsevol norma que tinguem a la casa, i em sap molt greu, perquè segurament les explicacions són el que volem. També fora bo plantejar si hem de canviar el Reglament. Lamento, lamento molt tenir de tallar en aquest moment.

Entraríem a les repreguntes.

Si no li sap greu, com que el ponent no ha fet cap repregunta, doncs, passàriem a les repreguntes.

Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

No és cap repregunta Sr. síndic, amb l'absència del president i del president suplent del grup parlamentari, m'han fet la gràcia de demanar-me a mi que assumís la funció, si es donava el cas. Jo només intervinc per demanar-li o demanar-vos que li demaneu al Sr. ministre, que quan fa referència a declaracions de companys consellers que avui no estan a la sala, doncs, que s'esperï fins al dia que el podran contestar. Per tant, com que veig que ja en té per a tots els presents, li demanaré per favor, que s'abstingui d'al·lusions als altres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, acceptem la seva recomanació. Agrairíem que les citacions que es facin, es facin a membres que estiguin a la sala, i benentès, doncs, que puguin contestar, si és el cas.

Continuem amb les repreguntes.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Només volia dir que aquestes preguntes estan fetes com a representants del grup polític...

El Sr. síndic general:

Molts gràcies Sr. ministre.

Doncs, entraríem ja d'una vegada a les repreguntes.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Jo no és cap repregunta, sinó per al·lusions.

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. Alay no toca. Ho sento.

Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com que entenc que per l'article 66 tinc dret a esmenar o a fer un comentari sobre...

El Sr. Francesc Casals:

Sr. síndic si us plau...

El Sr. síndic general:

Estem a les repreguntes.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, Sí.

El Sr. síndic general:

Si formulem una repregunta continuarem amb repreguntes.

El Sr. Jaume Serra:

No m'entén Sr. síndic, el que li estic dient, si no em deixa acabar, no em podrà entendre. Si em deixa acabar m'entendrà, vostè mateix.

El Sr. síndic general:

Continuï, però...

El Sr. Jaume Serra:

Penso que tinc dret a demanar l'observança del Reglament quan és pertinent. Jo entenc que ho és. Si vostè em deixa acabar, jo ho podré fer. Sinó entendré que no ho és.

El Sr. síndic general:

Molt bé, si demana l'observança del Reglament és el dret que vostès tenen.

El Sr. Jaume Serra:

L'article 66 em permet demanar l'observança, i jo crec que es diu per al·lusions directes. Qualsevol membre del Consell o del Govern pot fer una pregunta, i abans el cap de Govern li ha demanat, i

vostè no li ha permès fer aquesta pregunta. Jo entenc que està en el seu dret de fer-ho. Això per un cantó.

I per l'altre cantó, aquí s'han fet al·lusions a la possibilitat de fer opinions per part del ministre. No crec que sigui feina d'un conseller dir si es pot o no es pot dir en aquesta sala. Això no me'n puc estar de dir-ho, ho sento.

El Sr. síndic general:

Li agraeixo els seus comentaris, però pel moment continuaré portant el debat, ja que em van donar aquesta confiança, de la qual espero ser meritòria. I quan s'acabi, doncs, el mandat, que ens han donat, vostès mateixos podran valorar si la meua acció ha sigut bona o no bona. Lamento molt no poder-li donar la raó, com lamento molt no poder donar la paraula quan crec que convé, i em sembla que també per Reglament. Sr. Casals, teniu la paraula en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Només voldria que m'expliquéssiu per quin motiu, per al·lusions, un conseller no pot intervenir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Doncs, agrairia, que ens expliqués el Sr. Vicenç Alay, demanant excuses potser, per la rotunditat que he dit que no toca, que ens expliqui per què hi són, doncs, les al·lusions.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, invoco l'article 66, i perdoni que hagi de ser tan formal, però em sembla que arribat ja a aquest punt, diu: "en qualsevol moment del debat, un conseller general pot demanar al síndic general l'observança del Reglament i haurà d'invocar amb precisió l'article que reclama que s'apliqui". I l'article que demano que s'apliqui és l'article 61, que diu: "Si en una sessió del Consell General es fan al·lusions a la persona o a la conducta d'un conseller general, el cap de Govern, o un ministre, -i aquí suposo que és un tema al qual es referia al conseller Sr. Serra-, el síndic general podrà concedir la paraula a l'al·ludit per tal que, sense entrar en el fons de la qüestió i durant un breu espai de temps, pugui contestar a les al·lusions".

O sigui que jo demano al Sr. síndic que en virtut del que li he exposat, i els articles que he citat, em doni la possibilitat de, per al·lusions, fer una intervenció davant del que ha dit el Sr. ministre.

El Sr. síndic general:

Sr. Alay, és cert, perquè heu citat textualment el que diu el Reglament. El que interpreta, en aquest cas, si hi ha o no hi ha motiu, doncs, de les al·lusions, malauradament, per bé o per mal, és el síndic, i en aquest cas sóc jo.

Ho sento tornar-li a dir que, sota el meu criteri, probablement podran opinar tot el que creguin convenient tant el Grup Parlamentari Liberal com el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en aquest cas no el citaré al tercer perquè s'absté dels comentaris, segurament no serà el més convenient, però és el criteri que se m'atorga, i és el criteri que jo faig servir com he fet servir abans amb el mateix cap de Govern, també, l'he fet servir amb vostè.

Lamento que no sigui el que més els hi agradi, però és el que he utilitzat. Ho sento.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic, i em sotmeto a la seva decisió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, ja a l'apartat de repreguntes.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè segur que coneix el contracte de concessió, el que diu l'annex 5. L'annex 5 són les precisions complementàries de l'oferta del concessionari per al règim de tractament de les escòries. És a dir, es va considerar convenient fer que el propi contracte contemplés unes precisions complementàries. Vostè sap perfectament que aquest annex el que preveu és que es faci una plataforma, que se'n diu intermitja, d'estocatge de les escòries, i l'explicació és la que ens diu aquest annex. És a dir, disposar d'una àrea d'estocatge per anar regularitzant les escòries, tenint en compte que és difícil el flux continu. Això és el que diu aquest annex 5.

La repregunta concreta és: atès el que diu aquest annex 5 del contracte, com ho interpreta vostè? Té o no té obligació l'empresa concessionària de disposar d'una plataforma intermitja on es dipositaran i

s'estocaran les escòries, totes valoritzables, per poder-les aprofitar tal com diu aquest annex 5?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva repregunta.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, efectivament, com diu l'annex 5, la concessionària té l'obligació de tenir una plataforma intermitja. Però la plataforma intermediària no és el destí final. Hi ha una gran diferència entre destí final i la plataforma intermitja.

La plataforma intermitja es tracta... es diu aquí que després seran transportades en una àrea d'estocatge intermitja, d'una capacitat estimada a tres mesos de producció. És a dir, el destí final potser és una altra cosa. Potser van confosos. Doncs, jo dic que els textos no són suficientment clars. I avui diu el problema radica, -vull insistir en aquest punt, que ho vaig dir a la Comissió Legislativa i ho vaig explicar-, que el Govern està treballant en aquest sentit en totes les possibilitats, perquè nosaltres el primer punt que estem treballant és la possibilitat d'exportar tant les cendres com les escòries a l'estranger, preferentment a Espanya; i si això no fos possible, hem d'estar preparats per poder tenir solucions d'abocadors a Andorra.

Aquesta és la posició que vaig manifestar a la Comissió Legislativa.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sr. ministre, jo entenc que vostès estudien diferents possibilitats, però la pregunta és per què no estudien la possibilitat primera? La possibilitat primera és la que consta en la proposta d'explotació feta per l'empresa ANDEOL. És la que els diferents informes que fan els tècnics de SCHILLER Abogados, BETURE ENVIRONEMENT, etc., ens diuen.

Ens diuen, i al contracte hi ha aquesta plataforma intermitja, i a l'annex 3, jo perdoni'm que li llegeixi, per refrescar-li la memòria, què diu exactament! Diu: "efectivament és difícil revaloritzar les escòries en flux continu, vist que el que marca la demanda són les exigències d'obra, i aquestes solen ser de grans quantitats en curts períodes de temps. Per això és necessari disposar d'un acopi intermig per poder

valoritzar-les en temps real, en funció del seu destí final i de les característiques exigides en obra, -diàmetre, granulometria-, les escòries es poden calibrar..."

Vostè per què creu que s'han de calibrar, s'han de triar, s'han de madurar, han de ser totes valoritzables tal com exigeix el plec de bases i tal com es compromet l'empresa en la seva oferta i tal com consta en el contracte, si després s'han d'abocar? Vostè creu que abocar és sinònim de valoritzar? Aquesta és la repregunta?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo en un punt estic d'acord amb vostè, és que les escòries són valoritzables, i si tinguéssim la possibilitat d'utilitzar-les a Andorra valoritzades, seria fantàstic. El problema és que la quantitat que tindrem d'escòries serà massa important, i li he dit abans, que avui dia s'ha demostrat que aquesta quantitat d'escòries no es pot reutilitzar a Andorra com a valoritzables. Perquè aquestes escòries només es poden utilitzar subbases de carreteres. Com he dit molt bé, d'acord amb els criteris mediambientals avui dia.

Per tant, la producció d'escòries serà molt més important. Haurem de preveure, ja sigui a Andorra ja sigui fora d'Andorra, la possibilitat d'abocadors. Que és el que justament, en cas, -ho diu aquí molt bé-, d'impossibilitat de valorització, potser el redactat no és correcte, perquè les escòries, després d'haver passat pels diferents centres d'estocatge, després de sortir del forn, seran valoritzables. És a dir, en cas d'impossibilitat d'utilitzar-les a Andorra, les escòries hauran de ser gestionades a dipòsits controlats a Andorra o a Espanya. És el que diu el text, la contestació que van fer les empreses.

I en funció d'aquesta contestació es va redactar l'annex 5. El que passa en l'annex 5, no dóna precisions, però no parla enlloc del destí final. Només diu que en funció del destí final i de les característiques exigides en obra. Però no ho diu enlloc que l'empresa se'n fa càrrec, m'entén? Qui ha de fer l'abocador? No ho diu enlloc que l'abocador l'ha de facilitar l'empresa. No ho diu.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Si no, donat el debat intens que ha tingut...

Perdó, Sr. Esteve López, una altra repregunta?
Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. ministre, jo honestament ignoro si des de l'any 2001 fins a l'actualitat han canviat els criteris mediambientals sobre la utilització d'escòries. L'any 2001 ja era així. És a dir, les escòries s'utilitzaven per fer subbases de carreteres. I això és el que ens diu l'empresa concessionària en la seva oferta. Jo que sàpiga no ha canviat. Jo per tant, li repregunto... bé, li repreguntaria si el Sr. síndic em permet, dues coses al mateix temps. Vostè sap si han canviat, si hi ha una nova normativa de l'any 2001 a l'any 2006 que hagin modificat els criteris mediambientals per la utilització de les escòries?

I la segona repregunta que li faria és: vostès, quin percentatge d'escòries calculen que es pot valoritzar realment, i quin percentatge calculen que s'haurà d'eliminar, que s'haurà d'abocar?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Bé, jo tinc la informació només des del mes de juny, quan vaig arribar al nivell del ministeri per fer-me'n càrrec. Vull dir, que la situació el mes de juny ja era, més o menys, la que els hi explico ara. No ha evolucionat. Jo en funció del moment que es van fer les propostes, si estava previst o no que totes fossin valoritzables a Andorra, no li puc contestar.

El que sí li puc dir, és que avui no són totes reutilitzables a Andorra ni de molt, segons els diferents estudis que tenim. No tinc les quantitats que es podrien utilitzar aquí, però sincerament molt poques. Perquè això també va lligat amb el tema de les terres i de les pedres, i a Andorra s'està produint molta terra i molta pedra, que justament ja s'utilitza per aquests terraplens; llavors tindrem moltes dificultats per poder utilitzar les escòries del forn per fer subbases de carreteres.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Doncs, si no hi ha cap més repregunta...

Sí, Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

És una consulta Sr. síndic.

Tinc una puntualització perquè el Sr. ministre ha fet unes manifestacions que no concorden amb la realitat, i veig vulnerat el meu dret de conseller, si no les aclareixo ara. Per a alguns seran una banalitat, però en començo a estar una mica cansat. Jo us les dic i si hi ha lloc bé, i sinó...

El Sr. síndic general:

Formuli una repregunta.

El Sr. Ricard de Haro:

El Sr. ministre s'ha vanagloriat d'estar ben informat i de no tenir cap problema de memòria. Està segur el Sr. ministre que el president del Partit Socialista és el Sr. Jaume Bartumeu? I està segur el Sr. ministre que la pregunta que ha fet el Sr. Esteve López la fa en qualitat de membre del Partit Socialista i no de membre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Jo li agrairia al Sr. ministre que la primera pregunta tal com l'ha demanat, per representació del Grup Socialdemòcrata, el Sr. Casals, doncs, al no haver-hi els interessats aquí, miréssim d'evitar de parlar dels interessats. Cosa que si a vostè li sembla bé, doncs, es retiraria la primera pregunta. I la segona pregunta, si és tan amable el Sr. ministre i li vol contestar?

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, bé, potser he dit com a membre del Partit Socialista, vull dir com a conseller general, membre del grup parlamentari.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, feta la correcció, i si ara no hi ha cap més repregunta, doncs, pararíem durant un quart d'hora el debat.

Gràcies

(Són les 18.10h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.35h)

Pregunta número 8.

**8- Pregunta amb resposta oral del Govern
presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer**

Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a la compareixença del ministre de Medi Ambient davant de la Comissió Legislativa de Medi Ambient.

Fou registrada amb el número 403, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Ferrer.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Procedeixo a la lectura de la pregunta tal com fou entrada.

El ministre de Medi Ambient, el M. I. Sr. Antoni Puigdemall, el dia 7 d'abril de 2006 va comparèixer davant la Comissió Legislativa de Medi Ambient. En el transcurs d'aquella reunió el ministre es va referir a una reunió que havíem mantingut el dia 3 de març de 2006 a Madrid tres membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. En la seva intervenció va manifestar, entre moltes altres coses, que "... senyors d'un partit polític,..." -i ho cito textualment-, "... perjudiquin la imatge del país..." i que "malgrat la intenció de perjudicar-nos, no ens han perjudicat gaire". Cito textualment el que va dir.

Com sigui que es tracta d'unes manifestacions públiques efectuades davant una institució del Consell General, un òrgan de la institució del Consell General i que posen en qüestió que l'acció política del Grup Socialdemòcrata es faci en benefici de l'Estat andorrà, es pregunta al Govern:

En referir-se a "...la intenció de perjudicar-nos...", el Sr. Puigdemall volia dir exactament?

Creu el Govern que uns membres d'un grup parlamentari, democràticament i legítimament elegits pels ciutadans, tenen intenció de perjudicar l'Estat andorrà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer per la seva pregunta.

Respon pel Govern el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Sí, en primer lloc voldria agrair a la Rosa Ferrer la pregunta, sobretot per la qüestió del tema, per la

importància que això requereix, i sobretot també per la forma que s'hi ha donat, per la publicitat que s'ha fet del tema.

Suposo que vostè potser no estava ben informada de com havia anat la compareixença a la Comissió Legislativa, i potser per aquest motiu fa aquesta pregunta.

Jo li puc assegurar, en primer lloc, que la meua compareixença a la Comissió Legislativa va ser del tot cordial, i va discórrer en un clima d'una normalitat total, tant a l'inici com durant les preguntes, i al final també. Vam tenir un petit moment, potser, que degut a unes crítiques que jo vaig adreçar als representants d'un partit polític, potser no van ser ben rebudes. Ho lamento. Però vull dir, crec que el conjunt de la comissió es va desenvolupar d'una forma molt cordial.

Dic això, perquè he pogut llegir a la premsa que se m'ha acusat d'haver insultat, i altres coses, i tot això és fals.

Crec que els consellers allí presents ho saben perfectament, i crec que també la premsa que també estava present se'n va poder donar compte que les informacions que han sortit a fora no corresponen a la realitat.

Llavors el que voldria justament, per confirmar tot això, és llegir-los-hi l'apartat de la meua compareixença del que realment vaig dir i que tots els consellers generals s'assabentin realment del que vaig explicar exactament referent a aquesta qüestió.

Aquesta qüestió venia motivada per una pregunta que em va adreçar la M. I. Sra. Olga Adellach referent a un viatge a Madrid, d'uns companys socialdemòcrates, i per saber si n'estava informat. Llavors la meua contestació va ser la següent:

"Jo dic d'aquestes, jo no en tinc cap coneixement oficial. És a dir que d'aquesta reunió no en vaig tenir cap coneixement oficial. N'he tingut coneixement només a través de la premsa. Crec recordar que el Sr. Jaume Bartumeu, el Sr. Esteve López i la Sra. Rosa Ferrer, es van desplaçar a Madrid per visitar companys del seu partit. El que sí que voldria precisar en aquest punt, crec que és molt important de parlar d'aquesta qüestió, perquè voldria dir que el Govern d'Andorra, i quan parlo del Govern d'Andorra vull parlar de l'actual Govern però també de l'anterior, pel coneixement que tinc dels diferents dossiers que he tingut l'ocasió de consultar. Això fent referència sobretot a totes les qüestions mediambientals.

El Govern d'Andorra, sempre que s'ha desplaçat a l'estranger ha sigut per defensar els interessos del nostre país, dels andorrans, dels residents i de tota la

gent que viu en aquest país. I això em consta que ho ha fet sempre sense cap caire polític ni sense cap caire demagògic.

Llavors, en vista de les informacions que han sigut publicades com a andorrà, no com a ministre sinó com a ciutadà andorrà, he de lamentar que hi hagi uns senyors representants d'un partit polític, que vagin a fer demagògia a l'estranger, que vagin a explicar, pel que jo he llegit als diaris, perquè naturalment no tinc cap més informació, mentides sobre la situació d'Andorra, i que això voldria dir que perjudica molt greument la imatge del nostre país.

Vull dir que és un punt que realment com a andorrà considero lamentable. Llavors, no tinc cap informació oficial, si bé he tingut informacions oficioses, i em consta que en principi, -i és l'objecte de la seva pregunta-, malgrat potser la intenció de perjudicar-nos, no ens han perjudicat gaire." Això és la declaració final.

Això és el que realment es reflecteix a l'acta, que crec que és real al que es va dir. Per tant jo m'atinc a la meva declaració, i crec que no he tingut la intenció de perjudicar.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

Doncs, entràriem al torn de rèplica Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Perfecte la seva intervenció. De tota manera no m'ha contestat, perquè jo havia subratllat a la pregunta la intenció de perjudicar-nos. Aquest "nos" a què es referia exactament?

Quant a la informació, si estic ben informada o no, he de dir-li que em vaig prendre la molèstia d'escoltar l'acta al Consell, la reunió aquella, el caset. Per tant, efectivament, vostè va dir això. Però més endavant, també, diu que vostè havia fet política, que havia estat el cap del quart d'Andorra la Vella, i que en aquella època la política era diferent, i va dir textualment, sempre havia defensat l'interès nacional d'Andorra, i veu que avui dia constata que això ha canviat. Això és el que vostè va dir. Això són les notes que jo vaig prendre després d'escoltar l'acta.

De tota manera li agraeixo, sincerament el canvi, també. Pel que jo vaig comprendre d'escoltar aquella intervenció seva a com ho està modulant avui, veig que és clar, han passat els dies i hi ha hagut, suposo, una reflexió prèvia. Perquè a mi, sincerament, la

impressió que m'havia donat és que vostè confonia el Govern de l'Estat amb el Govern del Partit Liberal. I és clar, això, doncs, penso que... i a més ens desqualificava totalment.

I només que quedi clar, i en part d'aquí bé motivada aquesta intervenció, que, i ara parlo en nom del Grup Socialdemòcrata, però especialment del Partit Socialdemòcrata, que és en aquesta qualitat que vam fer aquest desplaçament a Madrid, per parlar, mantenir reunions amb col·legues que compartim una afiliació internacional, que és la Internacional Socialista, que quedi clar, perquè no hi hagi dubtes, que en exercici del dret que ens confereix l'acció política, amb benefici de l'aprofundiment de la democràcia, del que significa ser un Estat de dret, social i democràtic de dret, en benefici de tot això nosaltres continuarem afiliats a la Internacional Socialista, continuarem parlant amb companys de partits polítics a nivell internacional, i continuarem defensant l'interès d'Andorra en benefici de l'Estat andorrà. Ni del nostre partit ni d'absolutament de ningú. I els contactes que tenim els utilitzarem sempre en honor a la veritat i a l'interès d'Andorra.

Que quedi clar això, que és el que ve motivada la meva intervenció aquí. Qualsevol enteniment al contrari del que estic dient que es pugui pensar des de qualsevol altre militant polític o persona que ocupi un càrrec de responsabilitat política, jo entendria que seria una actitud intransigent, totalitarista, i sincerament, més propera a una mentalitat neofeixista, -que no vull creure-, i crec, n'estic convençuda, que no es vol ni és així. I per això ve motivada la nostra intervenció.

Que quedi clar que en exercici de la nostra responsabilitat política continuarem treballant en benefici d'Andorra, tant a dintre d'Andorra a les nostres fronteres, com amb els contactes de què gaudim gràcies a estar militant a la Internacional Socialista.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer per la seva exposició.

Sr. ministre teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, jo voldria precisar-li sobretot, vull dir que no he canviat el meu discurs perquè els hi he llegit l'acta de la reunió, de la compareixença. Vull dir que entre el dia de la compareixença i avui, no he canviat el discurs. És exactament igual, i els hi he llegit textualment.

Voldria afegir referent a la pregunta que fa, que la pregunta que fa no s'ajusta ben bé al que jo vaig dir. I li vull recordar això. Jo vaig dir que malgrat potser la intenció de perjudicar-nos, a nosaltres, al Govern d'Andorra, perquè estem parlant sempre dels temes mediambientals, -després els hi demostraré-, no ens han perjudicat gaire.

És a dir, que jo avui constato, que malgrat que vostès anessin a Madrid a entrevistar-se amb les seves manifestacions, crec que no ens han perjudicat gaire, perquè li puc assegurar que les relacions avui dels representants del Govern d'Andorra en matèria mediambiental, sempre, tant amb la Generalitat de Catalunya com amb els representants del Govern d'Espanya, són excel·lents. I estem treballant justament amb la renovació del Conveni.

Doncs, jo el que li volia dir és que és una miqueta curiós aquest fet, perquè el divendres dia 24 de febrer, va tenir una trobada aquí a Andorra que va ser una reunió tècnica per tot el tema mediambiental, amb la presència del director de Medi Ambient de Madrid. A més a més va venir aquesta vegada un tècnic especialista en qüestions de tractaments i depuracions d'aigües, que es va quedar pràcticament tot el matí, verificant i controlant la central depuradora de Sant Julià. Al acabar aquesta reunió, es va fer una roda de premsa, i, tant jo personalment com el Sr. Jaime Alejandro, vam informar de la situació i com estava anant l'avançament dels tractes a nivell de la renovació del Conveni. I el Sr. Jaime Alejandro va dir que es va congratular pels avenços que ha fet Andorra en aquests àmbits des del setembre del 2004. Crec que tant ell com els seus tècnics, que també van anar a visitar el Centre de Tractament de Residus, perquè era una delegació bastant important, que crec que estava composta...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, perdoni que interrompi la seva brillant intervenció, però hauríem de recentrar-nos una mica en la pregunta original, i és la intervenció de "perjudicar-nos", cito el que diu la pregunta, en aquest cas del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Vaig directament a la conclusió.

Doncs, després d'aquesta trobada aquí, curiosament una setmana després només, el divendres dia 3, hi ha una reunió a Madrid, que a mi me n'informa la premsa, i una frase diu que "Andorra depura el 80% de les aigües. No és veritat, perquè la depuradora no funciona". Doncs, això és mentida. Estem depurant

el 80% de les aigües, i la depuradora d'Anyós funciona. No funciona en la seva totalitat. Els representants del Ministeri espanyol ho saben perfectament. Aquí diu "van exposar ahir a Madrid els seus dubtes sobre la política de residus del Govern lliberal. Els parlamentaris socialdemòcrates van posar de manifest el retard en la construcció, van expressar els dubtes sobre el fet que realment la planta funcioni. El PLA va enganyar els ciutadans, i incompleix els acords del Consell General...". És a dir una miqueta tot això.

En funció de l'article del diari, jo he constatat que es va anar a presentar a Madrid un discurs negatiu. I estic totalment d'acord amb vostè, i crec que tenen tot el deure d'estar afiliats i participar en reunions amb partits estrangers, no en tinc cap inconvenient, però aquí li vull recordar el que diu el diari, que l'entrevista va ser amb el Sr. Jaime Alejandro, director general de Qualitat i Avaluació Ambiental del Govern espanyol. Llavors crec que això no és una visita de cortesia entre partits germans.

He dit.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, al torn de repreguntes.

Sra. Rosa Ferrer teniu la paraula per repreguntar.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

A veure, en moltes coses no entraré en la provocació del Sr. ministre. Només una primera cosa. És lògic i la seva obligació a tenir unes excel·lents relacions amb l'Estat espanyol, amb la Generalitat de Catalunya o amb el Govern central de l'Estat, igual que amb França i la resta d'estats del món. Per tant, em sembla bé fins aquí res a dir.

Creu Sr. ministre que el Grup Socialdemòcrata, i concretament el Partit Socialdemòcrata, fem un mal favor a l'Estat andorrà o som mals andorrans?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre el vostre torn de contesta.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo crec que això no fa l'objecte de la pregunta.

Però diguem que això meu no és una provocació, Sra. Rosa Ferrer. Això meu només ha sigut una constatació. I li he pogut ensenyar l'article del diari

que ho diu. Per tant, jo ni entro ni surto amb aquestes manifestacions.

Vull dir que només constato que es van fer aquestes manifestacions, que estem en un procés de negociació d'un conveni que vostès saben perfectament que és molt sensible, i que amb aquest tipus d'actituds, crec que hauríem d'anar molt més compaginats per arribar a treure el millor profit per al país; perquè crec que amb les qüestions mediambientals, crec que estem bastant propers, que no estem massa lluny, i crec que ens podem entendre en moltes coses.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre em podria aclarir, i ha començat, a veure quines són aquestes mentides que els meus companys van explicar a Madrid, perquè si fa referència a la depuradora d'Anyós, l'única informació oficial que tenim i que vam tenir a la Comissió d'Ordenament del Territori, el seu company de Govern, el Sr. Manel Pons, va ser el que ens va dir que aquella depuradora tenia seriosos problemes d'ubicació i de funcionament... perdó, d'ubicació i de dimensions.

Per tant, a part d'aquesta, que pel que sembla no n'és cap de mentida, em pot explicar que més han anat a explicar els meus companys a Madrid; més que res perquè ja que tinc un càrrec en aquell partit, tornant els hauré de renyar, no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

També podríem entendre que no toca la pregunta, però que perfectament ja que vós en el vostre torn l'heu citat.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Amb molta gentilesa serà un plaer contestar al Sr. Casals.

Aquí només li puc dir Sr. Casals una cosa. Agafi el Diari d'Andorra del dia 4 de març, i hi té tota l'explicació. Jo no tinc cap més informació oficial. Li faré passar després.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, jo voldria insistir que el que ell ha llegit a l'acta és literalment el que està escrit a la pregunta, i tampoc m'ho ha contestat. El "perjudicar-nos", aquest "nos" a qui es refereix, Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

A les actuacions que està portant Govern a terme a nivell de la negociació, és clar.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sr. López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, entre els temes que vostè ha citat, ha citat el tema del forn incinerador. La pregunta és: d'acord amb el contracte signat pel Govern d'Andorra amb la societat Centre de Tractament de Residus S.A., en quin moment, quin mes de quin any aquest Centre de Tractament de Residus havia d'estar en funcionament?

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. López, la seva pregunta aquí si que no l'ha puc entrar en cap context. Ho sento. Jo no ho sé veure. Si el Sr. ministre li vol contestar, jo em declaro incapaç de veure el context. Ho sento.

Té la llibertat el Sr. ministre d'actuar...

El Sr. Esteve López:

Si em permet li explico el sentit.

El Sr. síndic general:

Li agrairia.

El Sr. Esteve López:

El Sr. ministre ha llegit unes declaracions... bé, no sé si unes declaracions o una informació periodística en

la qual parlava que el Centre de Tractament de Residus, doncs, que hi haurà un cert endarreriment o que hi haurà un retràs, crec que era això.

Llavors, com que ell semblaria ser que diu que això no és cert, que és una mentida; jo li pregunto a veure que ens digui, si és tan amable, en quin moment havia d'estar funcionant aquest centre, per saber si aquest endarreriment existeix o no existeix? Perquè potser és cert i estem equivocats, i el Govern no té cap endarreriment, sinó que està fent totes les coses dins el seu termini. Per això li demano, si és tan amable, que ens ho digui, per saber simplement si és veritat o no és veritat aquesta afirmació que ell acaba de fer. El sentit era aquest, Sr. síndic, si vostè creu; sinó retiro la repregunta.

El Sr. síndic general:

L'entenc perfectament ara, entenc la seva repregunta, i que em declaro capaç de contestar en aquest moment. Entenc, doncs, que és el moment en què he demanat el Sr. ministre que no continués per aquest camí, perquè no formava part de la pregunta que s'havia fet a l'origen. Tot i així, li dono la llibertat al Sr. ministre si vol contestar, i si no continuarem amb les repreguntes.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Moltes gràcies.

El que voldria dir és això, no deixa de ser un article periodístic, i vull dir que no reflecteix... tenim tots els elements per dir què vol dir aquesta manifestació. El que sí que puc dir és que tant aquí en el si del Consell General, com en les diferents comissions legislatives a les quals he participat, des que ostento el càrrec, he comunicat una sèrie de dates, i des que he comunicat aquestes dates puc dir que no hi ha retard. En l'última compareixença vaig explicar concretament quan es comencen les proves en fred, en calent i quan estarà totalment acabada la instal·lació, segons els comunicats que tenim escrits de la societat concessionària. Jo d'anteriorment, però no puc dir si això es refereix... jo he interpretat que això es referia a retards que haguem pogut agafar ara, perquè el Sr. Jaime Alejandro coneix perfectament la situació de l'avançament dels treballs al forn. Els coneix perfectament per part nostra, i pels socis espanyols que participen en l'operació.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel complement d'informació. Passaríem al Sr. Casals que havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, Sr. síndic.

És per repetir la meua repregunta anterior, perquè això és una sessió de control al Govern, si vull una resposta del Diari d'Andorra ja tinc el telèfon. Jo Sr. ministre crec que és un tema greu, l'acusació és greu, jo li insisteixo que em digui, si us plau, quines són les mentides que els meus companys van anar a explicar a Madrid. No em torni a dir que això és un simple article de diari, perquè vostè s'hi ha basat per acusar-nos, i per tant, bé deu tenir motius per fer-ho!

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Bé, doncs, li tornaré a repetir.

Primer, van exposar els seus dubtes sobre la política de residus del Govern liberal; van posar de manifest el retard en la construcció del forn incinerador; van expressar els dubtes sobre el fet que realment la planta funcioni, (quan tothom sap que funcionarà, la comissió n'està informada i tenim totes les garanties, li puc assegurar); i després, sobretot, diu que el PLA va enganyar els ciutadans, (nosaltres, que sàpiga, no hem enganyat mai els ciutadans, Sr. Casals); i que incomplim els acords del Consell General, (crec que tampoc incomplim cap acord del Consell General); i que el contracte de construcció de nova planta estipulava que els adjudicataris s'endurien les cendres i les escòries, (crec que tampoc és exacte); i que el Sr. Bartumeu va dir que a hores d'ara no era veritat que es depurés el 80% de l'aigua, ja que l'estació de la Massana no funciona, (tampoc és veritat, perquè l'estació de la Massana està funcionant, li he dit, al 50%); i properament, ja els hi vam informar que s'iniciaran els treballs de millora perquè funcioni ben aviat en la seva totalitat).

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva exposició.

Anem exhaurint el temps i les repreguntes, que com sabeu és un minut per repregunta i un minut per contesta. Malauradament, segurament necessitaríem més temps.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Intentaré ser molt ràpid, Sr. síndic.

El que diu el Sr. ministre, doncs, expressem dubtes, es veu que tampoc ho podem fer. Això deu ser mentida. Jo li insisteixo, i ara li demanaré concretament, perquè veig que la pregunta del meu company no l'ha contestat. La data, -no si hi ha retards o no hi ha retards-, la data per contracte que s'havia d'obrir allò, d'una banda; i l'altra, si és veritat o no és veritat que vostès ens van confessar defectes en la depuradora d'Anyós i de cap de les maneres en els col·lectors, en l'estat que estan i les depuradores en l'estat que estan, -informació del Govern-, no esteu depurant de cap manera, no estem depurant tots plegats, el 80% de les aigües d'Andorra. I jo insisteixo, Sr. síndic, potser sembla una pregunta a l'aire, però és que l'acusació que ens vau fer és greu, i per tant, jo entenc que aquí és el lloc que l'heu de justificar i l'heu de documentar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Crec que aquestes dades s'han publicat suficientment, s'han passat a nivell de la Comissió Legislativa, crec que també s'han tractat a nivell del Consell General, -crec-, i que la premsa està fent àmpliament ressò d'aquest 80%. Aquestes dades són les mateixes que les que varem comunicar als representants del Ministeri de Medi Ambient, i de les quals tenen coneixement. El 80% es va obtenir a finals de febrer, quan es van empalmar els col·lectors d'Andorra i d'Escaldes. Avui dia queden alguns punts negres per tractar, que és aquest 20%, i dintre aquest 20% es contempla, -perquè això és 20% sobre la globalitat de la població-, es contempla el tema de la depuradora de la Massana i alguns altres petits punts negres que queden, que s'hi està treballant, -li puc assegurar-, a marxes forçades. Perquè volem complir amb els compromisos que hem contret, i volem que el riu estigui net. De totes formes li puc dir que des que hem empalmat els col·lectors d'Escaldes i d'Andorra la Vella, s'ha pogut constatar que el Riu Valira ha canviat considerablement.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva resposta.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Una part de la mateixa, insisteixo, perquè el Sr. ministre a la pregunta anterior ens ha llegit

pràcticament tot el contracte d'adjudicació, per tant en algun lloc d'aquest contracte hi deu figurar la data en què estava previst el Centre de Tractament de Residus, i demano, si us plau, que ens el digui, per molt que s'hagi publicat als diaris.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Hauria d'agafar el contracte per mirar específicament la data inicial. Però li vull recordar que aquest contracte objecte de la primera pregunta, i que aquest contracte és un contracte del mes de febrer del 2003, i pel que a nosaltres ens consta, sabem que hi ha retards sobre la data inicial. Avui dia no recordo exactament per què estan quantificats de forma separada.

Només li voldria recordar, Sr. Casals, vista la seva insistència, perquè tingui tota la informació deguda, que part d'aquests retards estan motivats pels plets que es van presentar, i en algun d'ells, crec que també vostès hi tenen alguna cosa a veure.

El Sr. síndic general:

Jo us demanaria, si us plau, senyories, Sr. ministre, té el seu dret de repregunta, com és ben lògic. Sr. López, que li donaré, només faltaria, però demanaria també al Sr. ministre i a les senyories, que intentéssim de recentrar-nos amb la pregunta original. Segur que el tema dona per molt. Si vostè, Sr. ministre, li va donant motius, continuarem fent repreguntes, i el tema crec que és molt interessant, però potser, em sembla que encara ens queden moltes preguntes tan interessants també o més que aquesta.

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només faré una puntualització al Sr. ministre. Abans ens deia que tenia molt bona memòria; es veu que la té selectiva. El termini exactament era de 25 mesos. És a dir que 25 mesos després d'haver signat aquest contracte, el dia, -si no m'enganyo-, 6 de febrer del 2003, havia d'entrar en funcionament el període de proves. És per la seva informació, que així vostè ho sabrà. Per tant, vostè mateix calculi el període de retràs que portem, tant en mesos com en percentatge.

Gràcies Sr. síndic per la puntualització.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Per recentrar la pregunta al tema inicial.

Sr. ministre, després de la nostra visita a Madrid amb membres del Partit Socialista Obrer Espanyol, ha tingut algun... ha estat mal rebut vostè a Madrid o l'han tractat malament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sempre he estat molt ben rebut a l'exterior.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

No creu el Sr. ministre que possiblement després de la nostra visita de Madrid, també se li hagi facilitat alguna cosa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Si pot dir què, perquè no ho sé veure. Expliqui'm què se'ns ha facilitat exactament gràcies a la seva visita, i si realment la seva visita va ser positiva, me'n felicitaré.

Gràcies..

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Li podria dir si ha estat positiu o no, si vostè ens hagués informat d'alguna cosa, com que a mi en tot cas, que a mi em consti no ens ha informat absolutament de res, no li puc dir. Però si l'han rebut exactament igual i tot és correcte, no creu que

realment no vam anar a Madrid amb la intenció de perjudicar-los?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Ferrer.

Intentaríem donar-li un format de preguntes i repreguntes i contestes, potser més que de diàleg, si són tan amables ses senyories.

Govern no contesta?

Doncs, alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passaríem al punt número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a unes manifestacions efectuades pel ministre de Turisme i Medi Ambient al programa "Informatiu nit" d'Andorra Televisió del proppassat dia 7 d'abril.

Fou registrada amb el número 404, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta pregunta també s'introdueix en referència a aquesta compareixença, que com veu, Sr. ministre, ha donat molt de si.

Llegiré el text de la pregunta.

El matí del proppassat dia 7 d'abril, el M. I. Sr. Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient, va comparèixer davant la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient per informar sobre diferents aspectes de la política mediambiental del Govern.

Finalitzada la seva exposició, en el torn de preguntes als consellers generals, el Sr. ministre va iniciar una sèrie de crítiques al Partit Socialdemòcrata, referint-se primer, sense que ningú li ho demanés, a un aspecte que res tenia a veure amb l'ordre del dia de la comissió, -com és la posició del cònsol major de la parròquia d'Encamp sobre l'afer dels apartaments turístics-, i va continuar referint-se a la posició dels socialdemòcrates en relació al procés de privatització del camp de neu d'Ordino-Arcalís, fins que els

membres socialdemòcrates de la Comissió van aconseguir que la presidència exigís que el ministre respectés l'ordre del dia.

El Sr. ministre, però, pel que sembla no va tenir prou amb el lamentable espectacle del matí, i en una mena de publireportatge propagandístic, que aquella mateixa nit al programa "Informatiu nit" d'Andorra televisió, tornava a insistir sobre el mateix tema, manifestant que el Partit Socialdemòcrata havia tingut en el procés de privatització del camp de neu d'Ordino-Arcalís, una "actitud destructiva". Textualment.

Atès que aquesta afirmació, efectuada per un ministre del Govern, és completament gratuïta i està feta amb la única intenció de calumniar el Partit Socialdemòcrata, i crear un ambient de crispació política, pregunto:

Què entén el Sr. ministre per "actitud destructiva"? En què es basa el Sr. ministre per poder fer aquesta afirmació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López, per la seva intervenció.

Sr. ministre teniu el torn de resposta.

El Sr. Antoni Puigdemallívol:

Gràcies Sr. síndic.

Vindré a dir una mica el que he dit ja anteriorment. Vull dir que li agraeixo la pregunta en el fet que potser no estava ben informat de com havia anat la sessió de la Comissió Legislativa del matí. Però vull recordar que va ser dintre d'un ambient d'una gran cordialitat, i que no hi va haver cap problema.

(Se sent riure)

Per insistir... i la premsa i les actes ho demostren.

Crec que la Comissió Legislativa, a més a més, va ser molt profitosa, perquè vaig tenir l'ocasió d'explicar una mica els temes de medi ambient com estaven, i de contestar pràcticament a la totalitat de les preguntes, i crec d'una forma bastant satisfactòria.

Llavors, hi ha algunes coses de la seva presentació de preguntes, que naturalment li he de dir, que no puc acceptar, és normal. Crec que hi ha algunes contradiccions en la seva presentació, i perquè, sobretot vostè, quan diu al segon apartat, parlant de la Comissió, diu "Finalitzada la seva exposició, en el torn de preguntes als consellers generals, el Sr. ministre va iniciar una sèrie de crítiques al Partit Socialdemòcrata", és veritat, té raó.

Però vull dir que això no va ser l'única intenció de calumniar el Partit Socialdemòcrata. Jo no tinc cap intenció, vaig adreçar unes crítiques i no he pretès mai adreçar calumnies al Partit Socialdemòcrata, ni a cap altre partit.

Ho posa aquí... i crear un ambient de crispació política. M'entén?

Llavors quan diu vostè, torna a repetir després, parla de "lamentable espectacle del matí", jo no hi puc estar d'acord. Al matí, va ser una reunió totalment normal. No va ser cap espectacle lamentable. Crec que els altres consellers assistents ho poden confirmar, i fins i tot la premsa pot constatar que no va ser un espectacle lamentable. No hi puc estar d'acord amb això.

I després amb la segona afirmació encara menys. Quan vostè em diu una mena de "publireportatge propagandístic que va fer-se fer aquella mateixa nit al programa "Informatiu nit" d'Andorra televisió", tampoc puc estar d'acord amb vostè. Això sí que li puc recordar el que vaig fer. Vaig telefonar al director d'Andorra Televisió demanant-li per poder participar a l'informatiu de la nit per explicar els temes mediambientals que s'havien tractat a la Comissió del matí, amb el benentès que totes les preguntes que es feien, les feia la televisió. És a dir en aquest cas voldria dir que considero que la presentadora d'aquell dia, que era la Sra. Gemma Rialt, que és una gran professional en aquest aspecte, doncs, és ella que va fer totes les preguntes pertinents, que no en tenia coneixement, que no n'estava informat, i que és ella o l'equip de televisió que va fer el muntatge de l'entrevista. Jo només vaig anar allà a contestar les preguntes que em van fer.

Llavors què entén el Sr. ministre per "actitud destructiva". Potser la paraula no és encertada. Perquè quan parlem, a vegades, jo no tinc una formació, diguem, literària, i potser sóc més impulsiu, però vull dir que crec que és una actitud, l'actitud que jo vaig criticar en aquell moment, del Partit Socialdemòcrata, referent al camp de neu d'Arcalís, és més aviat una actitud que perjudica. I ho vaig dir en quin sentit? M'han d'entendre en quin sentit ho vaig dir. També ho vaig dir en l'àmbit de les meves competències. Ho vaig dir com a ministre de Turisme.

Avui dia considero que l'estació d'esquí d'Ordino-Arcalís és un element molt important pel turisme de neu a Andorra. Considero que l'estació d'Ordino-Arcalís, la qualitat de les seves pistes, de la seva neu, i de les seves instal·lacions, crec que realment aporten un plus molt important al país. Llavors jo dic que això perjudicava al turisme, podia perjudicar aquesta actitud al turisme d'Andorra en general, i a

la Parròquia d'Ordino en particular. Perquè segons he pogut saber, també a través de la premsa, perquè no estic informat directament d'aquestes qüestions, doncs, sembla ser que Ordino, doncs, l'estació d'esquí, el que sí que em consta per les estadístiques que he pogut veure aquests darrers dies, que és l'estació que treballa menys del Principat d'Andorra; sembla ser que tenen problemes a nivell dels equipaments o de les inversions que han fet últimament, que n'haurien de fer més. I justament és això el que pretenien.

Llavors el que sí que voldria en aquest sentit, és felicitar-me, sobretot, per la notícia que he vist avui a la premsa, que sembla que, potser, després de la meva intervenció, ha fet que els diferents partits polítics...

(Se sent riure)

... acceptessin de poder-se assentar en una taula, i tots plegats, pel millor interès del país i de la Parròquia d'Ordino, defensar aquests interessos. Crec que això s'havia de fer el primer dia, no calia esperar tant.

Res més.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Estem al torn de rèplica.

Sr. López teniu el vostre torn.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, miri Sr. ministre, probablement vostè considera que és normal, deu estar acostumat a què li hagin de cridar l'atenció des de la presidència d'una comissió per saltar-se l'ordre del dia, i vostè considera que és normal i que no és lamentable. Jo tinc una idea diferent del respecte a les institucions, i per tant, crec que un ministre, quan compareix en aquesta Casa ha de respectar l'ordre del dia, en primer lloc.

En segon lloc, vostè té la sort que, és clar, no n'ha tingut prou aquí amb la compareixença, que es fa fer, -i dic "es fa fer", perquè és vostè qui va demanar al director que volia que aquella nit l'entrevistessin, i aprofitar... sí, sí, amb tota naturalitat, i ho fa d'aquesta manera. Ja ho sabem que la televisió pública d'aquest país està al servei del Govern d'aquest país. És una cosa... i del partit majoritari.

(Se sent riure)

Bé, de qualsevol manera, Sr. Puigdemívol, vostè no em respon a la meua pregunta. Jo ja sé que l'estació d'Ordino-Arcalís està malament. Ho sé que hi ha

problemes, naturalment que ho sé. Només faltaria. Però vostè no em respon a la pregunta que jo li faig.

Jo li demano que em digui perquè considera vostè que tenim una "actitud destructiva".

Miri Sr. Puigdemívol, l'intentaré explicar a veure si me'n surto. Que hem fet els socialdemòcrates d'Ordino? Miri, hem fet una cosa que és únicament fer exercici dels nostres drets constitucionals, i potser li n'hauré de recordar alguns. Abans la meua companya, la Sra. Rosa Ferrer, li recordava a vostè que Andorra, d'acord amb l'article primer de la Constitució, és un Estat de dret democràtic i social, un Estat de dret. Jo li vull recordar a vostè també, que l'article 10.1 de la Constitució dóna el dret d'accés a la jurisdicció a qualsevol ciutadà. I finalment, li vull recordar que l'article 82.2 de la Constitució, en referir-se als comuns, diu que "els seus actes estaran sotmesos al control jurisdiccional per controlar-ne si s'adeqüen a l'ordenament jurídic".

Per tant què fem els socialdemòcrates d'Ordino amb la nostra "actitud destructiva"? Nosaltres considerem que hi ha un acte que no s'adequa a l'ordenament jurídic, i fem ús d'un dret constitucional, com és el d'anar a la jurisdicció. I si hi ha un problema, que sigui la justícia que jutgi. És tot el que hem fet els socialdemòcrates d'Ordino.

Vostè qualifica això d'"actitud destructiva"?

I miri, Sr. Puigdemívol, és que realment li dic així, també, amb carinyo, no s'enfadi. Miri, és realment paradoxal, i jo crec que és una mostra de cinisme polític, de cinisme polític, que sigui justament vostè que parli d'"actitud destructiva" en relació al camp de neu d'Ordino-Arcalís. Vostè que ens ha dit que tenia bona memòria, doncs, recordarà la seva etapa aquí en aquesta casa, quan presidia la Comissió de Finances, al Consell, al començament dels anys 80, i s'estava fent l'estació d'Ordino. Vostè des de la presidència de Finances va posar tots els entrebancs i pals a les rodes, tant com va poder, per dificultar i per entorpir la construcció d'aquesta estació. Jo li puc assegurar... jo fa poc temps que visc a Ordino, però crec que els consellers que són d'Ordino i la gent d'Ordino, doncs, tothom se'n recorda de la seva actuació. Fixi's, fins i tot, recordarà vostè que té bona memòria, que fins i tot, el cònsol major d'Ordino va haver de fer una queixa formal a Sindicatura dient, tractant i titllant la seva actitud com a, i cito, "mofa a la parròquia d'Ordino". Per tant, és paradoxal que sigui vostè que vingui a parlar-nos, a donar-nos lliçons i a parlar-nos d'"actitud destructiva".

Miri, jo com vostè, certament aquest matí quan he llegit els diaris, he tingut una gran satisfacció. He

tingut una gran satisfacció, perquè, els socialdemòcrates és el que hem demanat des del primer dia. Nosaltres volíem que hi hagués un diàleg. Crèiem i creiem que és un tema prou important perquè es faci en consens de les forces polítiques d'Ordino, de la majoria i de la minoria. Avui hem sabut que sembla que això s'està encaminant, que va pel bon camí. Per tant, jo estic molt content perquè és el que sempre hem defensat.

I si el Sr. síndic m'ho permet, jo vull acabar aquesta rèplica, citant...

El Sr. síndic general:

Molt breument.

El Sr. Esteve López:

Molt breument, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies, si sou tan amable.

El Sr. Esteve López:

... Citant un fragment d'un llibre que va escriure un andorrà il·lustre, el Sr. Bonaventura Adellach Baró: el llibre és "Pels camins pedregosos de la política", de l'any 1979. És una cita d'un capítol que fa referència a les estacions d'esports d'hivern. I cito textualment: "Las estacions d'esports d'hivern i la protecció de la natura que afecten els terrenys comunals, o sigui els terrenys públics, és un tema ideal per al desenvolupament d'una experiència democràtica. Res no priva, primer, que els projectes es posin en coneixement de tothom, sense guardar cap document secret. En segon lloc, que tothom pugui expressar la seva opinió. I qui sap si, en tercer, les condicions estaran reunides per intentar una experiència d'equipaments i d'explotació de les estacions d'esports d'hivern en forma de propietat col·lectiva."

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes Gràcies Sr. López.

Sr. ministre, teniu el vostre torn de dúplica

El Sr. Antoni Puigdemallívol:

Molt bé, moltes gràcies.

Bé, crec que està, potser una miqueta mal informat. Però vull dir, sobre el tema a l'època que era

conseller general, i a nivell de l'estació d'Ordino-Arcalís, es va nomenar una comissió d'enquesta. Vull dir, la comissió d'enquesta no era jo personalment que decidia, hi havia varies persones que hi participaven, i crec que es va fer un treball molt positiu, molt positiu. La prova és que l'estació ha tirat endavant.

Llavors, a nivell de la resta que diu que vostè em vol presentar a mi, interpreto com si tingués alguna cosa contra Ordino, crec que està mal informat, una vegada més, perquè li puc assegurar que des de fa uns 10 anys o més, una de les meves empreses és un dels millors clients de l'estació d'Ordino-Arcalís. Per tant, jo sóc el primer que aquest matí m'he felicitat de la notícia, de veure que es podien assentar al tomb d'una taula per trobar una solució a aquest problema, que no deixa de ser una problema a nivell del turisme d'Andorra en general, i a nivell, suposo, de l'economia de la Parròquia d'Ordino.

Només això.

I per a mi això és una gran satisfacció.

I vull dir que a nivell de l'acte d'ordenament jurídic, jo no hi entro. Crec que el procediment que s'ha seguit era correcte, però vull dir no entro a analitzar-ho, no tinc prou elements.

A nivell d'una altra manifestació que ha fet, li puc dir que també va totalment equivocat, referent a la famosa entrevista a la televisió andorrana. Jo potser vaig insistir una mica, en el fet que em vam dir que els faltava algun professional, vaig insistir una mica, només per recordar-li que la compareixença pública havia sigut al matí, i jo el dissabte marxava de viatge, i vaig estar uns dies fora d'Andorra. Per tant, si no ho feia aquell dia, m'hagués sigut difícil al cap de 10 dies tornar a reprendre un tema que havia perdut actualitat.

El Sr. síndic general:

Heu acabat la vostra intervenció?

Molt bé, doncs, acabada la dúplica, ara sí que entrarem a les repreguntes.

Perdoni, havia demanat la paraula el seu company Vicenç Alay.

Si li vol cedir no tinc cap inconvenient.

Sr. López teniu la paraula per la repregunta.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, això que vostè havia de marxar de viatge, jo ho desconeixia. Pensava que havia marxat abans, i potser era un problema agreujat, perquè de

fet aquella tarda vostè ja no va venir a un Consell, a una sessió de Consell que teníem aquí i la sorpresa va ser veure'l al programa "Informatiu nit".

De fet, jo li volia fer dos repreguntes. Primer li'n faré una, i amb el permís del Sr. síndic, posteriorment li faré la segona.

La primera repregunta, Sr. Puigdemívol, és que si us plau, respongui a la pregunta original. Per què, en què es basa vostè, què hem fet els socialdemòcrates, quina cosa creu vostè que hem fet perquè vostè qualifiqui la nostra actitud d'"actitud destructiva"? M'agradaria que m'expliqués, que em digués el què. Perquè hem fet un recurs? Vostè creu que això és una actitud destructiva? Si no, no ho entenc, perquè jo no sé que més hem fet perquè vostè ens pugui dir que tenim una "actitud destructiva", i del seu exposat no hi he tret l'entrellat, no he pogut saber el per què. Per tant li agrairia que ara m'ho pogués concretar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, només explicar-li que el divendres no vaig poder assistir al Consell justament per acabar unes feines que tenia pendants, i va ser amb l'autorització del Sr. cap de Govern que no vaig assistir al Consell. És a dir, no vaig marxar abans. Vaig marxar després, per la seva tranquil·litat.

Llavors les crítiques, això ha sigut a títol d'exemple que ho vaig dir, va ser a títol d'exemple. Però vostè sempre dóna la impressió d'anar en contra. Jo recordo, li faré memòria políticament, perquè vegi que és un conjunt de situacions, però que ja vénen de fa anys. Però jo li recordaré que a l'època que estava al Comú d'Andorra, quan vam presentar el projecte, ja hi anaven en contra els seus amics...

El Sr. síndic general:

Si es pot centrar, si us plau, Sr. ministre amb la pregunta concreta. Estem al torn de repreguntes.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

I aquí, si agafa les diferents publicacions del diari, veurà les diferents manifestacions que van fer, vostè personalment, crec que va assistir en algunes reunions, i que van declarar, i que tot això jo considero, jo considero, -m'entén-, que és una actitud, diguem, que perjudica els interessos, perquè crec que l'estació d'Ordino-Arcalís tenia una

necessitat urgent de poder fer unes inversions de cara a l'hivern que ve, i no sé si avui hi estaran a temps, i si el fet d'haver retardat això un mes o dos mesos, si és que es pot recuperar o si és que es troba una altra solució, vull dir no serà perjudicial per la estació i pel país, això.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem al torn de repreguntes.

Vol fer la segona?

La segona Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Miri Sr. ministre, vostè continua sense contestar-me la primera. Jo, l'única cosa que hem fet ha sigut fer aquest recurs, primer un recurs administratiu i després un recurs judicial. És igual, deixem-ho aquí.

Però jo li pregunto, per exemple, quan per posar un exemple, el Sr. síndic, en representació del Consell, fa un requeriment al Govern perquè considera que un reglament que és també incompetent, si és que és un reglament il·legal, és una actitud destructiva? O si uns cònsols, en defensa del que ells consideren, presenten un recurs administratiu o judicial, és una actitud destructiva? encara que endarrereixi o que entorpeixi un procés si i ells fan ús a la jurisdicció, si fan ús al seu dret constitucional, és una actitud destructiva per vostè això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Jo sobre el tema del Sr. síndic no intervindré, però en aquest cas, considero que aquesta actitud potser va estar motivada més per interessos polítics i altres, però potser sense tenir en compte que es perjudicaria considerablement el poble d'Ordino, dic bé el poble d'Ordino, i el Principat d'Andorra, perquè l'estació d'Ordino-Arcalís, voldria recordar-li que és un dels elements importants dintre l'activitat turística d'hivern a Andorra.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Alay, ara sí que teniu la paraula per fer la repregunta.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta vegada faré una repregunta directament, vist l'èxit de les al·lusions... a veure Sr. Puigdemívol, li vull preguntar una cosa, i m'agradaria que m'ho aclarís, perquè vostè ha estat aquí dient varies vegades o donant amb les seves manifestacions varies vegades, la idea que havíem tingut la compareixença absolutament normal. Jo li vaig a dir que no és absolutament normal. I a demés té sentit que ho digui perquè sinó estaríem convertint aquesta sessió amb una sessió falsejada.

Vostè diu que va ser molt cordial. Jo li dic que sí. Dic, el problema segurament és que vostè la cordialitat la porta a uns límits que fa que sigui capaç de dir i de fer coses absolutament improcedents amb aquella cordialitat, -per dir-ho d'alguna manera-, sap?

Miri, vostè abans ha tret aquest paper que és la transcripció, jo també el tinc, evidentment, i són 5 o 6 pàgines del tros final de cordialitat que vam gastar l'altre dia.

La Sra. Olga Adellach li va fer una pregunta i no la repetiré, la van contestar, i ha sigut el tema que s'ha discutit abans sobre si nosaltres dèiem mentides quan anem a París. Davant d'això, en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, vaig intervenir dient-li que no podia acceptar que digués això, i que en tot cas ho portés al lloc que tingués que fer, o a la pàgina de publireportatge que ha dit el company, o aquí al Consell; i bé, quan li he dit això demano que passi a un altre tema i que no surti de l'objecte de la compareixença. Vostè no em fa ni cas, i tot aquest apartat que hi ha aquí, doncs, comença i ja no simplement a parlar de mentides, i tal, sinó que comença a implicar cònsols nostres de parròquies, el Sr. Miquel Alís... o sigui coses que no tenen res a veure amb el que estàvem parlant, davant d'això...

El Sr. síndic general:

Si us plau, si pot anar formulant la pregunta.

El Sr. Vicenç Alay:

Hi haurà pregunta, no s'amoïni, i seré breu.

El Sr. síndic general:

Ho dic pel temps.

El Sr. Vicenç Alay:

Després d'això, la Sra. Lurdes Font va intervenir 5 vegades, un trocet aquí molt poc, perquè vostè

l'anava tallant i anava seguint, per dir-li que s'atingués a l'ordre del dia. Jo li demano: vostè considera adequat que li hagi de cridar l'atenció 5 o 6 vegades seguides, la presidenta de la Comissió perquè s'atingui a l'ordre del dia i deixi de dir el que estava dient? Això és una compareixença normal, cordial, etc.?

Aquesta és la pregunta. Considera que això ha estat normal?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva pregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Per a mi va ser normal, i els altres consellers es poden pronunciar.

No tenim la mateixa apreciació. Discrepem en aquest punt.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

L'he escoltat amb atenció tot al llarg del temps, i m'ha semblat que vostè reconeixia, doncs, que és en base a la seva subjectivitat essencialment que qualifica de destructiva l'actitud del PS. Ho he entès bé?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Crec que ja m'he explicat sobradament sobre aquest punt perquè ho hagi entès bé.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals.

Perdoni Sr. Dallerès, Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Només és per confirmar, perquè estic segur que no l'he pogut sentir bé de cap manera. Sr. ministre, vostè va fer desplaçar un convidat de televisió, que això ja ho sabia, però no m'ho havia cregut, es va fer l'entrevista, va disposar de l'hora, i li sembla normal?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

No tinc cap coneixement que s'hagi desplaçat algun convidat. I és veritat, li asseguro.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si és que qualsevol ciutadà pot trucar a la televisió andorrana perquè té alguna cosa a dir? O si existeix alguna llista de personatges més especials que d'altres que tinguin aquesta possibilitat? I doncs, demanaria al Govern que, primera, si existeix tal llistat, m'agradaria saber quin és. En cas que existís tal llistat, que ens el fessin arribar.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès per la seva repregunta.

Agrairia al Sr. ministre que fos escuet amb la resposta si és que ha de contestar, i que tornéssim a centrar-nos una altra vegada amb la pregunta original.

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemall:

No estic informat de cap llistat.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals, retornant a la pregunta.

El Sr. Francesc Casals:

És la mateixa pregunta.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta, passàrem a la pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a una carta enviada pel Govern en relació a l'increment de l'import de certificació per l'impacte de l'ISI.

Fou registrada amb el número 405, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, per absència del company que ha formulat la pregunta, el Sr. Jordi Font, la formularé jo.

La pregunta diu així:

Ens consta que l'Associació de Contractistes d'Obres d'Andorra ha rebut una carta, datada el 6 de febrer passat i signada pel ministre de Finances Sr. Mirapeix, en què es comunica que, i cito: "El Govern ha acordat per a aquestes obres un increment en l'import de la certificació del 2,80%, que equival a l'impacte net de l'ISI sobre el cost total de l'obra."

Això és el text que apareix.

Vaig a afegir, no ho vam posar a la pregunta. Vaig a afegir perquè és molt curt el que precedeix a la carta original per situar una mica a la pròpia pregunta.

Diu: "Us informo que les obres que es troben en curs o que han estat licitades i adjudicades, fins i tot les no començades en el moment que va entrar en vigor la Llei 17/2004, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, del 3 de novembre, és a dir l'1 de gener del 2006; i a partir d'aquí segueix que en aquest cas el Govern ha acordat que es pagui aquest 2,80% que citava".

Atès l'exposat, es pregunta:

Quins motius han induït al Govern a enviar aquesta carta?

Quines conseqüències pensa el Govern que podrà tenir?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern Sr. ministre de Finances, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Els motius que han induït el Govern a enviar aquesta carta, no són altres que l'aplicació correcta del model tributari de la imposició indirecta, i facilitar aquesta aplicació correcta de tots aquells contractistes que tenien un contracte signat o obres adjudicades amb l'Administració anteriors al 31 de desembre del 2005. És a dir, anteriors a l'1 de gener del 2006.

I quant a les conseqüències... quan a la segona pregunta de quines conseqüències pensa el Govern que podria tenir? Doncs, el Govern aquí el Govern no pensa en quines conseqüències pot tenir aplicant la Llei, ja que han de ser les que el legislador esperava quan va aprovar la Llei. Al Govern li preocuparia i molt, les conseqüències que podria tenir el no aplicar la Llei d'una manera rigorosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entenem que la rèplica també li correspon al Sr. Alay?

Teniu la paraula Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Bé, desgraciadament les coses, al nostre entendre, no són tan senzilles com les planteja vostè.

Bé, ha parlat d'aplicar la Llei. El marc legislatiu que regeix tot això, com no pot ser d'altra manera, és la Llei de l'ISI, per simplificar. I alguns dels articles, doncs, més concretament, l'article 11 parla d'un tipus del 4%, tipus general. L'article 12 parla de quina és la quota, la base per al tipus. I l'article 14 parla del trasllat de l'impost que és obligatori.

Aquesta és la Llei de l'ISI.

O sigui que el que s'ha de pagar, els temes que estan subjectes a aquest tribut, és aquest 4%. No el 2,80%.

M'imagino que vostès el que han fet, és ponderar l'impacte del 4%, vist tal, etc., i s'ha convertit amb aquest 2,80%.

Però això és una cosa que fet de la manera que... tampoc m'ho ha dit que ho hagin fet així, això és una

interpretació que faig jo. Però n'hi que hagués estat aquesta la raó, tampoc seria acceptable. Hi ha varis temes. O sigui, el debat aquí que es planteja és la retroactivitat de l'aplicació... -potser no és la paraula correcta-, retroactivitat per l'aplicació de l'impost amb obres que han estat contractades abans, etc. I vostès ho resolen amb aquesta carta.

Em sorprèn una mica, primer, formalment, que la carta, -que la còpia que tinc jo és aquesta adreçada a l'associació de contractistes-, estigui firmada pel Sr. Ferran Mirapeix, ministre de Finances; perquè entenc que aquesta carta, el text que he llegit, es refereix a obres, i en aquest sentit es podria entendre que el Govern, aquí, s'adreça a l'associació de contractistes, no en tant que ministre de Finances, en el cas que vostè que firma, sinó en tant que client d'aquestes obres. I em desmentirà si no és així. Si és així, si és el Govern com a client que s'hi adreça, potser hagués sigut el cap de Govern, directament, o el ministre d'Ordenament del Territori, responsable d'obres públiques que hagués firmat.

Això planteja un problema greu, perquè a partir del moment que vostè fa aquesta carta, i per això una part de la pregunta era "de quines conseqüències pensa el Govern"; ja li avançaré algunes de les que va tenint.

Doncs, si vostè fa aquesta carta, introdueix, -i aquest és el nostre desacord-, varis elements de discussió. Un que vostè s'està arrogant personalment, el Govern, una iniciativa legislativa que no li correspon. Aquesta iniciativa legislativa correspon a aquesta Cambra, al Consell. Jo, amb una mica de broma li diré que vostè acaba d'inventar la iniciativa legislativa epistolar, no? O sigui, el 4% s'ha convertit en un 2,8 pel fet simple d'aquesta carta. O sigui, amb això no hi podem estar d'acord.

En segon terme, hi ha una qüestió de greuge. Vostè resol aquest tema únicament amb un gremi, l'associació de constructors. Però m'imagino que el Govern deu tenir aquesta mateixa relació amb altres subministradors de serveis. O sigui, hi ha un greuge comparatiu.

I després aquest tema que li deia de l'impacte. Ha fet tanta fortuna aquesta carta, que vostè adreça en nom de Govern, que l'han reproduït sistemàticament membres d'aquesta associació, -que evidentment no citaré, perquè no toca-, i l'han traslladat en els seus clients. O sigui que un senyor constructor, avisa el seu client i li diu, miri, "per tant pel que fa a les obres que es troben en aquesta situació, abans referida, únicament abonarem, com a client, el cost de l'impacte de l'ISI, que és del 2,80". O sigui, tradueixen exactament la seva carta. I després, que a demés això és molt bo, per aquest sentit estan fent

vostès, estan creant jurisprudència, -bé, jurisprudència-, estan tenint una iniciativa legislativa, i diu "per a les restants obres a les quals no els hi és d'aplicació la derogació esmentada, resta clar que s'aplicarà el 4%." O sigui que, aquests senyors que han rebut la carta, han pres la iniciativa de dir, nosaltres la traslladem en el següent, als nostres clients, als nostres subministradors, i els hi diem que només els hi pagarem el 2,8%, i el 4% només seran les obres noves. O sigui que no podem estar-hi d'acord de cap manera.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, intentaré respondre a tots els arguments que vostè m'ha anat donant durant la seva exposició.

Primer, la interpretació errònia és un tema, un concepte seu. Òbviament, vostè ha fet referència a certs articles. Però jo faria referència a l'article 16 de la Llei del 17/2004, quant a quota de liquidació, i a l'article 17, els dos articles en el seu apartat 2. I els dos articles en el seu apartat 2, li diuen clarament que la quota de liquidació de l'impost és el resultat d'efectuar la diferència entre els impostos repercutits per les prestacions de serveis realitzades i dels impostos indirectes de caràcter estatals satisfets.

Què vol dir això, Sr. Alay? Vol dir que l'IMI se'l pot deduir.

Aleshores, a partir d'aquí vostè fa un plantejament que si nosaltres, des del Govern, ens arroguem una iniciativa legislativa. El qual, m'indica que la carta, segurament per responsabilitat meua, ja que la vaig signar jo, doncs, no he sigut capaç d'expressar clarament el concepte del que es deia a la carta. Perquè a la carta, en cap moment s'ha dit que s'apliqui un ISI del 2,8%. I vostè diu, la seva interpretació, és que l'ISI passa del 4 al 2, i que per tant el Govern, fa una iniciativa legislativa pintoresca.

Aleshores, és clar, a veure, el Govern, i lleixo textualment, la seva pròpia pregunta, -la seva pròpia pregunta-, el Govern ha acordat per aquestes obres un increment en l'import de la certificació, -en l'import de la certificació-, del 2,8%, que equival a l'impacte net de l'ISI. A l'impacte net, la quota de liquidació que hauran de liquidar. Però la base

imposable no serà el 100, Sr. Alay. La base imposable baixa perquè el 4% de l'ISI s'apliqui.

Per tant, jo no entenc quina iniciativa legislativa ha pres el Govern amb aquesta carta. És més, no n'ha pres cap, com no podia ser d'una altra manera, ja que tot el tema de les lleis, tot el que són iniciatives legislatives i tot el que és la pròpia aprovació de les lleis, ha de passar obligatòriament pel Consell. Com no pot ser d'una altra manera.

Per tant, a partir d'aquí, jo el que sí faré és explicar-li com vam arribar a aquest càlcul del 2,8%, i perquè vam entrar en un tema de la negociació directa amb tot el que eren els contractistes de Govern.

Ens vam trobar que teníem unes quantes obres contractades, adjudicades, unes quantes obres adjudicades sense tenir el tema de l'ISI, o sigui sense que constessin d'una manera clara i fefaent, l'ISI amb el plec de bases, i per tant, dintre del que era l'adjudicació, ja estiguessin iniciades o no estiguessin iniciades, però sí adjudicades, i per tant, havíem de fer front a tot el que era el tema de l'ISI.

A partir d'aquí, el Ministeri de Finances, el que va fer, perquè trobem que no seria lògic, i no seria respectar la Llei que dintre del que és la quota de liquidació, el Govern pagués un 4% sobre la quota de liquidació perquè aleshores vol dir que no s'hauria entès la Llei. És a dir, l'IMI i l'impacte de l'IMI dintre del que és un impost estatal com menciona la Llei en els seus articles, -els que jo li he mencionat abans-, l'IMI és un impost que ara és deduïble a partir de l'entrada en vigor de l'ISI. Abans no ho era. Era part del cost. Per tant, la base imposable dintre del que és un plec de bases, i dintre del que són uns preus que passen per una contractació, s'ha de deduir aquest IMI, perquè ara és un impost que es pot deduir.

A partir d'aquí i per solucionar un tema a demanda de l'associació de contractistes que veien molt difícil, van acudir al Govern i van dir que era molt difícil poder netejar, diguem, ficar amb net els preus fora d'impostos de tot el tema de l'impost de l'IMI, i per tant, l'IMI suportat ho veien molt difícil poder fer una declaració amb els preus materials, amb l'IMI a part, que és com havia de ser, i és el que la Llei diu, no pot ser d'una altra manera, ens van demanar ajuda.

A partir d'aquí, vam treballar conjuntament amb l'associació de contractistes i vam desenvolupar tot un model, bastant complex, i que està òbviament a la seva disposició, on es va veure dintre del que eren les obres del Govern quina part, quin percentatge de part mitjà, perquè es va començar a pensar amb tres models diferents, un era el desmunt, l'altre eren carreteres, i l'altre eren edificacions. Però al final, per un tema de simplificar i veure on estaven les

diferències entre el que era un desmunt i una carretera, perquè podien haver-hi varies coses, i per simplificar, a demanda de l'associació de contractistes, -torno a insistir-, vam fer una mitja de totes les obres que hi havia a l'Administració, i a partir d'aquí, vam decidir, conjuntament amb l'associació de contractistes, després de negociacions que, òbviament van ser en algun moment tenses, per poder explicar tot el model que era nou pels propis associats i els propis contractistes, vam arribar a aquesta conclusió. Que l'impacte net, -net, insisteixo-, de l'ISI en les certificacions per poder-los-hi facilitar, era del 2,8.

Què vol dir això? Que una certificació la podrien pujar del 2,8 i posar al costat impostos indirectes inclosos.

Jo no titllo això, i ni el Govern titlla això d'una iniciativa legislativa creativa, saltant-se a la torera la Llei, perquè aquí el que s'aplica és un 4%. És a dir, en totes aquelles certificacions que ens vénen a Govern, òbviament la base imposable baixa sobre el que era la certificació teòrica, i a partir d'aquí apliquen el 4%. Per tant, no sóc conscient que això sigui un canvi de tipus d'ISI, ni som conscients que ens hem saltat el Consell, -per dir-ho d'alguna manera folklòrica-, a la torera, perquè no és el cas. I el que hem fet, en tot cas, és no perjudicar un col·lectiu que és important, per no endarrerir-li les certificacions i no retardar el que era el pagament de les pròpies certificacions amb el que era la complexitat que ells tenien per posar-ho en marxa, el que vam fer és facilitar aquesta feina a través d'un estudi, -insisteixo-, exhaustiu de totes les obres que tenia contractades Govern.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre per la seva brillant intervenció.

El Sr. Ferran Mirapeix:

No puc acabar Sr. síndic?

El Sr. síndic general:

Esteu apurant tant el temps que...

El Sr. Ferran Mirapeix:

Doncs, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entrarem, doncs, a les repreguntes.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si vostè pretenia contestar-me, jo no em dono en absolut per desmentit. Al revés, tots els seus arguments van a favor del que jo li he dit. Han pres una iniciativa legislativa... sí, sí, i no gastaré més temps, perquè ja ha dit vostè les raons per les quals és cert que han pres una iniciativa.

Vostè ha dit que era molt difícil, perquè hi havia dificultats tècniques per fer-ho com s'havia de fer, i diu vist això vam prendre una mesura que és un model simplificat. O sigui, s'han inventat un model simplificat que no apareix a la Llei.

Jo ja entenc que té la seva lògica, però vostè mateix ha dit que havien fet la mitja entre varies empreses, etc.

Llavors, és clar, m'està donant la raó en aquest sentit, i en això no hi entraré.

Jo el que li demano és si aquest model simplificat que vostès han imposat per ara, pensen, com a repregunta, si pensen seguir-lo acceptant? Perquè aquesta lògica que m'ha fet servir pot servir per ara, com pot servir per demà, com per d'aquí cinc anys. Pensin seguint-lo acceptant en el futur?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva repregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir al Sr. Alay que no li he donat la raó; al contrari. Però bé, la seva interpretació és aquesta i és lliure d'interpretar el que ell vulgui de les meves paraules. Vull dir, d'això no hi ha res a dir.

I el segon tema és que amb la mateixa carta que vostè ha llegit, i vostè l'ha llegit literalment, ja posava ben clar que totes aquelles obres adjudicades el 2006 havien d'anar pel que era el procediment directe, perquè amb totes les adjudicacions que nosaltres posem, ja posem impostos indirectes inclosos.

A partir d'aquí, escolti, no hi ha lloc a això. I això ho ha llegit vostè. Aleshores, bé, suposo que en les rèpliques em dirà que li estic donant la raó, però ja li dic per endavant que no li dono.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Continuem, doncs, sense alterar el torn, i si al Sr. ministre li sembla bé, també, continuariem amb les repreguntes, si ho creu oportú.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Una part no la diré, perquè l'ha dit vostè fa un moment. O sigui que passo.

Bé, li he dit després l'impacte que tenia. Li he llegit que les cartes són una cosa, i que vostès a Govern tinguin una negociació amb els seus proveïdors i negociïn això.

M'agradaria saber quina és la seva opinió, si li sembla correcte que una empresa negociï, -en aquest moment, eh!-, negociï amb els seus proveïdors això que li he estat llegint abans, i que segurament coneix, que per a les obres aplica el 2,80, per aquestes mateixes obres, que no queda clar que siguin públiques o privades, en la seva carta... el 2,80 i a partir d'ara el 4%.

Quina és la posició que té el Govern sobre això? Considera que les empreses poden moure's en aquest marc?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sr. Alay, jo desconec en quin marc es mouen les empreses privades. Vostè està molt segur... bé, les empreses privades, la carta que va fer... que vaig signar jo des del Ministeri de Finances es referia directament a tot el que eren les obres públiques, és a dir, tots aquells contractes que s'havien fet amb el que era l'Administració pública, i per tant, el que facin les empreses privades amb el tema de l'aplicació de l'ISI, el que han de fer és aplicar-lo escrupolosament, com hem fet nosaltres també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha més repreguntes?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, com que veig que el Sr. ministre em diu que no sap de què parlo, li llegiré la carta.

Això és una carta adreçada per un professional del país a un proveïdor seu. I li diu: "Per la present, poso en el seu coneixement que degut a l'entrada en vigor del nou impost hem rebut, i a tenor de l'acord del M. I. Govern, notificat a l'associació de contractistes..." i llavors diu que "... a partir d'aquest moment, i en aquells casos que hem comentat abans d'obres que no s'han atorgat a partir del dia 1, doncs, es paga un 2,80." Ja li dic jo que això... aquesta carta està aquí. He tret, evidentment, el nom de l'empresa. Diu, "... per tant, pel que fa a les obres que es troben a la situació abans referida únicament abonarem el cost de l'impacte net de l'ISI".

Sàpigui que les empreses entre elles, no amb la relació amb Govern, estan imposant aquest model, quan la Llei diu exactament una altra cosa.

Jo li demano quina és la seva opinió? Si això li sembla correcte o no?

El Sr. síndic general:

De totes maneres, Sr. Alay, li agraïm molt. El complement d'informació que demana s'aparta bastant de la pregunta. També té la llibertat, com no pot ser d'altra manera, el Sr. ministre, de contestar.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sr. Alay, des del Ministeri de Finances hem rebut denúncies i rebem denúncies, i estarem encantats que vostè presenti aquesta carta com una denúncia per veure si s'estan fent bé les coses. I òbviament les analitzarem, amb noms i cognoms, i aleshores podrem anar als proveïdors d'aquest senyor i a l'empresari que està enviant aquesta carta, i podrem veure realment si segueix la Llei o no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, faríem una pausa molt breu de 5 minuts.

(Són les 19.45h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 19.50h)

Bé, reprenem, doncs, la sessió amb el punt número 11 de l'ordre del dia.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa al cobrament d'impostos indirectes per part de les entitats parapúbliques.

Fou registrada amb el número 406, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay.

Teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta... bé, abans de formular la pregunta, és una pregunta que es refereix al cobrament d'impostos indirectes per part de les entitats parapúbliques, i surt una mica arrel del darrer Consell, en el qual hi va haver un intercanvi d'opinions entre el meu company, -avui fora-, el Jordi Font i el Sr. ministre, sobre el cobrament d'aquest impost per part d'STA, concretament.

La pregunta que es formula és:

Quin és el parer del Govern respecte a què les entitats parapúbliques cobrin o no impostos indirectes?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Entenc que contesta pel Govern, Sr. ministre de Finances. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

M'ha aclarit la pregunta, perquè el que anava a contestar era dir que el Govern no pot tenir parer. És a dir, el Govern ha d'assegurar-se que les lleis s'apliquen d'una manera correcta. Però centrant el tema amb l'STA, el que jo li diré és que l'STA està aplicant la Llei.

És a dir, la Llei, en el cas de l'STA de l'ISI, diu clarament que les prestacions de serveis realitzades pel Servei de Telecomunicacions d'Andorra, que estiguin gravades pel cànon, tributen el tipus zero, mentre estigui vigent el cànon. És a dir, aquelles que tenen cànon tributen zero, i aquelles que no tenen cànon tributaran amb l'ISI.

I per tant, nosaltres amb tots els rebuts que hem anat veient de l'STA, és el que està fent. És a dir, amb

totes aquelles prestacions de serveis que no tenen cànon tributen el 4%, i les prestacions de serveis que tenen cànon, tributen el cànon del 10%.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Pel torn de rèplica, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja li he dit que això venia arrel de l'intercanvi d'opinions que s'havia produït en el Consell anterior. El Jordi Font va fer unes manifestacions dient que l'STA cobrava l'ISI. I vostè li va contestar, i ho tinc aquí al davant, diu: "la primera i per evitar confusió, diu vostè, diria al M. I. conseller, que l'STA no té ISI, les factures de l'STA, és a dir, -això per llei-, tots aquells serveis que tenen cànon, que són STA i FEDA no tenen ISI, per tranquil·litzar la...".

Doncs, sí que tenen ISI. Vostè acaba de dir que sí que tenen ISI. Tenen ISI en un tram. Hi estem d'acord, que és el tram que no està cobert pel cànon. O sigui, el que no és pròpiament tarifa de consum.

O sigui que desmenteix una mica les seves manifestacions. Ho dic perquè el company que no és aquí tenia interès que això quedés aclarit, no per ell sinó per la gent que segueix això. I ja és prou complicat el tema de l'ISI com perquè l'acabem de complicar.

O sigui, que l'STA, segons acaba de dir vostè, pot cobrar ISI en un tram, que és el tram de serveis d'abonaments i tal. Jo tinc una factura, m'ho he mirat perquè no fos cas que només li cobressin a ell, m'ho vaig mirar, a mi també m'ho cobren, veig que a vostè també. I ens cobren en l'apartat aquest, i no ens ho cobren a l'altre.

Ara, vostè ha citat FEDA, no es refereix només a STA això. FEDA, doncs, no cobra ISI a cap tram. També té uns serveis annexos al que és pròpiament el subministrament d'energia, i en canvi no cobra res d'això. La Llei a l'article 15 en parla... bé, a l'article 4 en parla, la disposició transitòria també en parla, i ja li dic que no varia... no tenen el mateix criteri.

Jo li he de dir quin és el parer a la pregunta respecte a les entitats parapúbliques posant-ho en plural. Perquè cada entitat parapública té un tractament diferent d'aquest tema. STA fa això que ha dit vostè, cobra l'ISI en un tram, i a l'altre no. I en canvi FEDA no cobra l'ISI en cap dels dos trams.

És interessant que la gent ho sàpigi i nosaltres entenem que això té un punt de, -sinó d'irregularitat-, que també té un punt de cosa incomprensible que dos parapúbliques que serveixen o que en les quals hi participa Govern, directament el ministre, estiguin en tractament del mateix tema de manera tan diversa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva rèplica.

Sr. ministre teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, vostè ha llegit l'acta, jo no la tinc aquesta acta encara. Juga amb avantatge, però jo me'n recordo exactament el que vaig dir. I el que vaig dir és l'última part que vostè diu. És a dir que la Llei diu clarament, en l'acta aquesta, i el que jo vaig dir és que la Llei diu clarament que totes aquelles activitats que tinguin cànon, és a dir, tots aquells... i vostè ho ha llegit ara mateix, eh! al final de tot... que tinguin cànon, no tenen ISI.

D'acord?

I és el mateix que he dit ara. És a dir que totes aquelles activitats que tenen cànon, com deia el reglament, no tenen ISI.

Ara, si vostè diu, no STA i FEDA no tenen ISI. Bé, escolti, una, dos... el segon tema que vostè diu.

A veure, em preocupa allò de l'alarma social que vaig dir també en aquell Consell, perquè és clar, són informacions sobre un model fiscal que és nou al país, i òbviament, doncs, a vegades el desconeixement, a vegades la confusió que això crea de tenir un nou model fiscal, doncs, fa dir coses que igual no s'ajusten ben bé al que és la Llei. Perquè vostè em diu, no, nosaltres pensem... no m'ha dit clarament que és il·legal el plantejament d'una i de l'altra parapública, però ho ha deixat entreveure una mica.

Aleshores jo li diré, en el cas de FEDA, el cànon s'aplica sobretot pel que és el consum elèctric. D'acord?

I aleshores, amb el reglament que nosaltres vam fer sobre l'ISI, l'IPI i l'IAC, dèiem clarament el que es considerava autoconsum, és a dir el que es considerava una prestació de serveis directament lligada amb el que era l'objecte principal. I dintre d'aquesta prestació de serveis que estava lligada a l'objecte principal, i que per tant es considerava com

part de l'objecte principal, vam definir un percentatge que era del 10%.

Dintre del que és FEDA, en què, doncs, tinc l'honor de ser al Consell d'Administració, es va calcular, si el que no anava amb cànon formava part, pujava més del 10% de la facturació total, i no era el cas. I per tant, es va acordar que anés pel tema que no s'apliqués l'ISI, en aquest cas. I és va aplicar l'ISI a uns, i s'aplicarà l'ISI en uns temes molt concrets. És a dir, en totes aquelles obres que fa FEDA pel que són les mútues que hi ha en les diferents parròquies.

Quant al cas de l'STA, òbviament, dintre del que és la seva facturació global, el tram sense cànon és superior, amb els càlculs que es van fer, és superior a aquest 10%, i per tant, hi ha lloc en aplicar a aquest ISI, el 4%.

Per tant, nosaltres, insisteixo, apliquem escrupolosament la Llei com no pot ser d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entrarem, doncs, al torn ja de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Bé, tot i que és un tema que encara no ha passat per aquesta Cambra, sí que en tenim constància, tant vostè com nosaltres, evidentment, que hi ha una Llei entrada de modificació de l'ISI. I en aquesta Llei, a l'article 9, hi ha un nou paràgraf que s'afegeix i que diu: "Les prestacions de serveis que estiguin relacionades directament amb els lliuraments de béns corresponents al subministrament d'energia elèctrica, realitzades per les empreses andorranes de distribució d'electricitat, tributen al tipus zero mentre estigui vigent el cànon del 10%..."

Bé, no entraré en detall, però aquí el que es diu, i és que hi està a demés en l'explicació, en la memòria explicativa, és que tots els serveis complementaris fora del que és la tarifa, queden lliures. I això s'aplica només a l'energia elèctrica.

Quin tractament tindrà STA, serà el mateix o no serà el mateix? És a dir, els serveis complementaris que són necessaris perquè un tingui servei telefònic, -o sigui el lloguer, tenir l'aparell, etc.-, tindrà el mateix tractament o no? Aquesta és la pregunta que li poso.

Gràcies

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Sr. ministre teniu el vostre torn.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Vostè, Sr. Alay, m'està parlant d'unes modificacions que han entrat al Consell, i per tant, fins que no s'aprovin aquestes modificacions, nosaltres no podem fer res més que aplicar la Llei tal com està avui dia. I quan s'aprovin les modificacions de la manera que surtin d'aquest Consell, és a dir amb els acords que hi hagi i amb les votacions que hi hagi, és a dir amb el text que sortirà d'aquest Consell, doncs, el Govern es limitarà a aplicar aquestes modificacions. Insisteixo, no pot ser d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, vostè ha fugit d'estudi, i li faré la pregunta d'una altra manera. No es tracta de com sortirà. Jo dic quina és la intenció, -ara sí que m'ho podrà contestar-, quina és la intenció del Govern a l'hora de presentar aquest Projecte de Llei? Que STA tingui el mateix tractament que he comentat abans sobre l'energia elèctrica? És a dir que cap servei necessari per al subministrament elèctric no serà gravat? En el cas de l'STA la seva intenció és la mateixa, que cap servei estigui gravat o no estigui gravat, etc.? Ja m'entén.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

No, no l'entenc. Perdó... no acabo Sr. Alay, perquè no estiguem d'acord. És a dir, no l'entenc. Nosaltres hem presentat un Projecte de Llei de modificació. Dintre del que és aquest Projecte de modificació hem fet, -el que nosaltres interpretem-, unes millores amb el que és la pròpia Llei, la Llei que tenim avui dia aprovada.

I dintre d'això, aquí hi ha tot un procediment d'esmenes que el Govern no controla. Per tant, jo no

li puc dir quina és la voluntat del legislador. La nostra voluntat queda reflectida en el Projecte de Llei que hem entrat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Alay entenc que demaneu la paraula per repreguntar?

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, ho diré a poc a poc.

A veure, vostès diuen aquí que els serveis elèctrics no pagaran ISI per cap concepte, ni per la part que tributa cànon, ni per l'altra part; aspectes que estan lligats al subministrament elèctric però que no formen part del cànon.

En el cas de l'STA, que no diuen res, hi ha una part, -i vostè ho ha dit abans-, que tributa el cànon i una altra part a la que se li aplica l'ISI, perquè en la seva interpretació, -que no entrarem a discutir-, doncs, queda fora, etc., i se li aplica aquest 4%.

Jo li demano, quan vostès van fer això, la seva intenció és que a l'STA, aquesta part que ara està pagant ISI segueixi pagant ISI o no? La seva intenció, després ja decidirem a veure les esmenes què en fem, i si s'aproven; però la seva intenció de Govern és aquesta o no?

Gràcies

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva pregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Jo, Sr. Alay no tinc aquí el text. Si vostè em diu que el text posa que FEDA, i es concentra només en FEDA, i no parla d'STA, doncs, STA continuarà igual; sinó hauria de parlar d'STA. Si parla el text d'STA, que jo ara no recordo en aquests moments, doncs, aleshores STA també.

Quant a la interpretació que nosaltres fem no és una interpretació, està basada en un reglament. Vull dir, està basada en les lleis i els reglaments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Com que veig que li costa recordar els texts que vostè mateix ha fet, no li tornaré a llegir. Li demanaré d'una altra manera. A vostè li sembla bé, en aquest context, que se segueixi pagant, el que l'STA, l'usuari segueixi pagant el 4% de l'ISI en el concepte que ara s'està pagant?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A mi, si em sembla bé, sí, Sr. Alay.

És a dir, si els serveis que dona una empresa, i que estan, diguem, marcats en un cànon, són aquesta part marcada amb un cànon és, d'alguna manera, inferior al 90%, òbviament em sembla bé. Si no, quan el Govern va fer el Reglament no hagués estipulat el 10%, per tant, -d'autoconsum-, per tant és clar que em sembla bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, jo li voldria preguntar en quin article de la Llei es van basar vostès a l'hora de fer aquest Reglament que determina que aquest 10% d'autoconsum, si és inferior no paga i si és superior sí paga. Perquè jo no ho recordo. Jo també reconec que no conec perfectament la Llei. O sigui, si em volgués vostè explicar en quin article de la Llei es basen vostès a l'hora de fer aquest Reglament?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo ara no ho recordo. Si vol que li faci arribar tot el tema del Reglament, òbviament ho farem encantats de la vida i amb tota la cooperació que cal per aquests temes, per aquest aclariment.

El que es va considerar és que hi ha una realitat que és un tema d'autoconsum, com he dit abans. Que el tema d'autoconsum no és un tema només exclusiu de FEDA, sinó que pot afectar a altres sectors. I el que es va dir és que amb aquest tema de l'autoconsum, amb el qual, sense aquell bé que està implícit amb el que és un preu general d'un servei, difícilment es pot obtenir el servei; es va mesurar això amb una mesura que vam estar estudiant des del Ministeri, entre un 5 i un 10%, i vam voler donar un marge ample a aquest 10%, perquè, diguem, més sectors se'n poguessin beneficiar. En el cas d'STA, insisteixo, supera aquest 10%; amb els estudis que nosaltres tenim fets, és a dir. I si en algun moment no superés aquest 10%, doncs, òbviament no hi hauria ISI.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, passaríem a la pregunta número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a la subvenció que va obtenir l'Associació de Dones d'Andorra del Ministeri de Salut i Benestar per oferir seguiments psicològics gratuïts.

Fou registrada amb el número 407, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Al febrer de l'any 2005, l'Associació de Dones d'Andorra (ADA) va obtenir una subvenció del Ministeri de Salut i Benestar per pagar al Col·legi de Psicòlegs els tractaments de pacients que no tenen recursos econòmics per costejar-se'ls. Les persones que podien accedir al seguiment psicològic eren, entre d'altres, dones víctimes de violència domèstica, els seus fills o treballadors que pateixen assetjament

laboral. El passat 4 d'abril, la presidenta de l'Associació va manifestar que aquests seguiments no s'han pogut efectuar per la manca d'acord entre el Govern, l'ADA i el Col·legi de Psicòlegs.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Quins han estat els motius pels quals, després d'haver transcorregut més d'un any des de l'adjudicació d'aquesta subvenció, Govern no hagi pogut arribar a un acord amb totes les parts implicades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González per la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sra. ministra Montse Gil, teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, l'Associació de Dones d'Andorra va presentar mitjançant concurs de convocatòria, un projecte de desenvolupament comunitari anomenat Mediadora Social. En el projecte de la Mediadora Social proposaven aquesta figura com a intermediària que oferia atenció, suport, assessorament, informació i acompanyament a les entitats i professionals, a les dones que pateixen problemes, maltractaments i que necessiten ajuda per a poder sortir de la seva situació.

Aquest projecte presentava entre les seves activitats, un epígraf relacionat amb l'assessorament psicològic gratuït en col·laboració amb el Col·legi de Psicòlegs d'Andorra. En els processos de revisió dels projectes a subvencionar es convoca a totes les entitats perquè expliquin el seu contingut, naturalesa, fundamentació, objectius, activitats, resultats esperats, calendari, pressupost, mecanismes d'avaluació, així com la viabilitat dels projectes a subvencionar.

I en aquestes reunions, també es dona evidència de la informació que manca, i es dona a les entitats la possibilitat de subsanar seguint el que estableix el procediment administratiu.

D'altra banda, abans de la resolució es convoca l'entitat per explicar quina és la quantitat proposada i els motius.

En aquest sentit es va convocar a la presidenta de l'ADA perquè donés més informació sobre l'activitat d'assessorament psicològic gratuït als tècnics de l'àrea d'atenció social especialitzada, donat que no existia cap mena d'explicació al respecte en relació

als termes, condicions i característiques de la mateixa en el projecte. Aquesta va explicar que el projecte era iniciativa de l'ADA i que el Col·legi de Psicòlegs no en sabia res, donat que l'associació no s'havia posat en contacte amb l'entitat. Així doncs, no era un projecte viable donat que una de les parts no en tenia constància.

D'aquesta manera la resolució de la demanda de subvenció per al projecte Mediadora Social es va resoldre favorablement, exceptuant expressament que la quantitat econòmica atorgada no podia utilitzar-se a l'assessorament psicològic. Donada l'envergadura del projecte, les parts implicades i la necessitat d'invertir més recursos que els previstos des de l'ADA i d'implicar activament el Col·legi de Psicòlegs en l'elaboració del projecte, es va considerar necessari establir un conveni de col·laboració a tres bandes.

Per tant, en realitat, mai s'ha donat cap subvenció a l'Associació de Dones d'Andorra amb la finalitat de pagar únicament els assessoraments psicològics gratuïts, sinó que aquests diners que l'entitat ha retornat eren destinats a la intervenció que la Mediadora Social fa amb les dones, i que no es van gastar i que s'han de justificar.

Durant tot aquest temps, i per no perdre'n més, s'han valorat diferents opcions per poder atendre aquest col·lectiu. Però al no arribar a cap acord tampoc amb el Col·legi de Psicòlegs, des del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família donat que en les darreres reunions dels grups de treball es va veure que amb la mesura de l'atenció psicològica no era suficient, el Ministeri va creure que era important poder tornar a valorar la possibilitat de contractar, mitjançant edicte, una psicòloga amb l'objectiu que, juntament amb la Mediadora Social, l'atenció jurídica i el treballador social especialitzat, poguessin formar un equip interdisciplinari del Servei d'Atenció Integral a les víctimes de violència domèstica.

La publicació d'aquest edicte està pendent de poder-se fer una reunió tant amb el Col·legi de Psicòlegs per informar-los, com amb l'ADA, i tirar-lo endavant.

De totes maneres cal dir també, que vam tenir una entrevista amb la presidenta de l'associació, perquè ens corroborés que el que estàvem dient era cert. I evidentment ens va haver de donar la raó, perquè des del principi el projecte era únicament per la Mediadora Social.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva resposta.

Entrarem al torn de rèplica, Sra. González teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, la iniciativa de l'ADA fos per una cosa, per la intervenció de la Mediadora o fos amb intenció que les víctimes de violència domèstica i els seus fills rebessin un tractament i un seguiment psicològic, a veure, és una iniciativa sense cap mena de dubte, una acció lloable i molt d'agrair, perquè les associacions col·laboren moltíssim.

Però la realitat és que després de cinc anys que estigui en vigència un protocol d'actuació de violència domèstica, i que a més a més, hi hagi un projecte de pla d'atenció específic per a la dona, doncs, crec que la funció del Govern, en aquest Estat que tenim de dret, és la de portar a terme unes polítiques socials integrals, sense que hi hagi la necessitat que les associacions de dones ho tinguin de demanar, o d'altres associacions cíviques. Perquè de ben segur que aquesta reevindicació que es va fer des de l'ADA, de la necessitat que tenen les dones maltractades de rebre un suport i un seguiment psicològic ve de lluny. I segurament que ha estat manifestada, reiteradament, per més d'una associació de caire tant cívica com social.

Les associacions, els col·lectius, etc., totes aquelles associacions que hi pugui haver, jo hi estic d'acord, i se'ls ha d'agrair molt que col·laborin amb l'Estat, però no l'han de substituir. A veure, la prevenció i la intervenció sobre totes aquelles condicions i situacions en general que impedeixen el ple exercici dels drets fonamentals de les persones, i en aquest cas que ens ocupa avui de les dones maltractades i dels seus fills, és una responsabilitat de l'Estat.

Aquesta subvenció atorgada a l'ADA, jo vaig fer aquesta pregunta basant-me amb la informació que va sortir al febrer del 2005 a la premsa, i amb la informació que ha sortit ara a la premsa, -que tinc aquí els retalls també-, dient, doncs, que l'associació de l'ADA l'havia hagut de retornar, perquè no havien arribat a un acord, -vostè m'ha confirmat que s'havia intentat fer un acord amb el col·legi de psicòlegs-, i que per aquest motiu, doncs, no s'havia pogut portar a terme. A veure, malgrat s'hagués pogut fer un acord amb el col·legi de psicòlegs, aquesta subvenció era traspasar-los-hi una responsabilitat de tirar endavant un projecte, -que jo diria de molt ambiciós i de molt vital-, que hauria de

correspondre exclusivament al Ministeri de Salut, Benestar Social i Família.

Recordarem que les associacions de dones, tant l'ADA com l'ADMA, ja tenen responsabilitat de filtrar moltes d'aquestes trucades, davant de la negativa del Ministeri de Benestar d'instaurar un telèfon gratuït les 24 hores del dia, i que sigui sobretot per donar informació i assessorament, i per derivar... no com es fa ara, que és al contrari, són les altres entitats que deriven en aquest telèfon d'urgència que només està obert quan la situació de la víctima és molt apurada, i després llegiré el que hi posa al protocol d'actuació en cas de violència domèstica.

També recordarem que aquestes associacions, totes elles, no tenen ni els recursos ni l'estructura escaient per poder liderar un projecte d'aquesta envergadura. I això queda demostrat, precisament, en veure que malgrat la voluntat que tenia l'ADA de tirar endavant aquest projecte, després de més d'un any de rebre la subvenció, doncs, han hagut de retornar aquests diners, perquè per allò que elles ho volien, no ho han pogut fer servir, perquè precisament no tenien aquesta estructura.

Com he dit abans, després de cinc anys de vida d'un protocol d'actuació en casos de violència domèstica, crec que seria vital que aquestes dones, fa molts anys, haurien de tenir un seguiment psicològic. I dic vital, perquè tots sabem que abans de la denúncia, doncs, molt sovint aquestes dones tenen molts problemes, tenen l'esperança que la seva situació canviarà, tenen por, tenen vergonya, tenen una sèrie de... a vegades una dependència psicològica de la parella, i després de la denúncia, aquestes víctimes i els seus fills necessiten estar en una fase de recuperació que realment necessita una assistència psicològica, i de vegades molt continuada.

A veure, si volem que les dones en aquest país, com arreu, denunciïn, el tractament psicològic s'ha de començar quan es detecta un possible cas de maltractament, i s'ha de seguir fins que sigui necessari. Això només es pot aconseguir amb una voluntat política, -que fins ara hem vist una mancança del Govern liberal-, i posant-hi tots els recursos necessaris, perquè, miri, jo, en un momentet, si el Sr. síndic em permet, ja acabo...

El Sr. síndic general:

Si vol anar acabant, si és tan amable.

La Sra. Mariona González:

Sí, sí, ja acabo.

Trucaré a aquest telèfon d'urgències que hi ha en el protocol d'actuació en casos de violència domèstica, que és fora de l'horari laboral, o sigui només funciona laborables de 9h a 17.30h. No és de caràcter públic, i només pot ser emprat pel Servei de Policia, la Batllia, la Fiscalia i les associacions. Aquests organismes poden trucar a aquest telèfon davant dels casos en què la persona víctima i possibles menors, no comptin amb recursos personals per fer front a la nova situació, habitatge, recursos econòmics, exposició a situacions més de risc. Per tant, els casos en què la persona víctima de violència domèstica disposi de recursos propis i pugui esperar una intervenció psicosocial, no seran atesos pel Ministeri de Salut i Benestar, sinó que s'adreçaran directament o seran derivats al treballador de la seva pròpia parròquia. És a dir, si la víctima, després de la crisi, -perquè això només es detecta quan hi ha una crisi molt important-, no gosa anar el dilluns següent, si cau en cap de setmana, a veure el treballador social de la seva parròquia, ja es perd el contacte amb ella. És a dir, fins que no hi torna a haver-hi, -si hi és-, una altra situació de crisi, i que en aquest moment pot ser molt més greu, per a aquesta persona ja no se sap si requereix un tractament o un seguiment psicològic, -que és el problema que avui ens ateny-, i...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Mariona per la seva intervenció.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu el vostre torn de dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc lamento que faci aquesta radiografia del Ministeri, perquè sembla que manquem a les víctimes, que no els hi donem recursos a les víctimes de violència domèstica i a les seves famílies, cosa que no és cert. I també ho lamento perquè hi ha un protocol treballat per diferents grups de treball i per diferents associacions i entitats. I em sap molt greu que tota la feina que s'ha dut a terme tots aquests anys sembla que no sigui visible.

Per tant, no estic gens d'acord amb les seves declaracions.

També dir-li que per part del Ministeri de Salut, Benestar Social i Família sempre estem a disposició de les víctimes, sempre. El telèfon de 24 hores és evident que no està a disposició de la víctima, però sí de les entitats, i està les 24 hores obert. Per tant, la persona que necessita recursos de tractament, de seguiment o d'acolliment en aquell moment donat, s'atén directament per part del treballador social, siguin les 3 del matí, siguin les 4 del matí, o siguin les 5 del matí, per tant hi ha un acompanyament des de l'inici. Per tant no em pot dir que no és cert. Perquè les persones aquestes estan les 24 hores amb un telèfon d'urgència. I sinó els hi demana a ells directament perquè són tots els treballadors de les parròquies. I les associacions ho saben, i les institucions ho saben. La Policia té aquest telèfon, urgències té aquest telèfon, l'associació de dones té aquest telèfon, l'ADMA té aquest telèfon, i per tant, tothom gaudeix del número de telèfon.

Les polítiques socials del Ministeri s'estan duent a terme per treballar molt properament amb les associacions, però també hem de ser respectuosos amb totes les associacions; i dic totes perquè totes quan presenten projectes han de ser projectes realistes, i que es puguin dur a terme.

Llavors, dins dels requisits d'aquests processos s'ha de deixar molt clar el per què va destinada aquesta subvenció; perquè són diners públics, i per tant, ho hem d'aclarir molt bé. Llavors, si realment no es pot aconseguir un d'aquests requisits, doncs, hem de buscar altres solucions, que és el que hem fet nosaltres.

La víctima no queda desatesa perquè a part d'haver-hi els treballadors socials de les parròquies, que jo penso que fan el seu treball adequadament, també tenim el servei psicològic del Servei de Salut mental, que en el cas que les víctimes no tinguin recursos econòmics, també, el SASS assumeix el deute. Per tant, ningú es queda descobert en aquest aspecte.

Però tot i així i amb la manca d'acord per part del Col·legi de Psicòlegs, perquè bé, hi ha motius suficients, ells també tenen la seva tasca, i no s'ha pogut arribar ni a la negociació de les tarifes, ni potser a la proposta de les sessions que pugui percebre o pugui necessitar cada víctima. El que sí que hem acordat des del Ministeri, amb caire d'urgència és la creació d'aquest servei d'atenció integral a aquestes víctimes. I això s'ha fet amb els grups de treball del protocol. Per tant, no estem treballant ni fora del protocol, i sempre amb col·laboració per part de totes les parts. Per tant, per a nosaltres és important la participació de tothom des del principi, i és el que estem manifestant.

I li puc assegurar que estem sempre, i ho torno a reiterar, perquè em sap molt greu el que es diu, estem sempre a disposició dels col·lectius, i en aquest cas, en els casos de violència domèstica, i les 24 hores. No com ha dit vostè fins a les 5.30h de la tarda.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Passaríem, doncs, ja a l'apartat de les repreguntes.

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Això no ho he dit jo. Això ho diu el protocol d'actuació de violència domèstica, que l'he llegit aquí, i hi posa ben concretament que si la víctima té recursos propis no s'activa el telèfon d'urgència. I això no ho he posat jo, ho ha posat el Ministeri, aquí, al protocol d'actuació de violència domèstica.

Jo li voldria demanar, perquè abans en la seva primera intervenció, m'ha dit que s'havia, malgrat tot... en la seva explicació m'ha dit que s'havia intentat fer un acord amb el Col·legi de Psicòlegs. Jo li voldria demanar, si us plau, a partir del novembre del 2004, que suposo que és quan es fa el pressupost i ja s'acorda de donar la subvenció a l'Associació de Dones Andorranes, quantes reunions han mantingut amb el Col·legi de Psicòlegs des de llavors fins ara, un any i mig després?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona per la seva repregunta.

Sra. ministra

La Sra. Montserrat Gil:

Jo no tinc comptabilitzades les reunions, primera perquè no estava en aquell moment gestionant aquest servei, depenia de la Secretaria d'Estat de la Família, jo estava com a secretari d'Estat de Benestar. Per tant, m'agradaria aclarir-ho també, perquè no es pensés que depenia del meu departament. I evidentment es van fer diferents reunions, i totes amb la intenció de poder arribar a un acord satisfactori.

No s'hi ha pogut arribar, i per tant, es busquen altres solucions, però mai desatenen a les víctimes de violència domèstica ni als seus familiars.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sra. Mariona González, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Jo crec que quan un és secretari d'Estat, vull dir, tant la família com la gent gran, com totes les persones, -les dones maltractades-, totes depenen de la Secretaria de Benestar. Vull dir, això no és una explicació. Vostè ha passat de ser secretària d'Estat durant 4 anys de Benestar, a ministra de Salut, Benestar Social i Família. Jo ja ho entenc que potser ara no té aquí la quantitat de reunions que van mantenir amb el Col·legi de psicòlegs, però jo li voldria demanar si en algun moment hi va haver un document de proposta d'acord entre el Govern i el Col·legi de Psicòlegs, si us plau?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona per la seva pregunta.

Sra. ministra si sou tan amable.

La Sra. Montserrat Gil:

Ara per ara no hi ha hagut cap document. O sigui dir que no s'ha arribat a un acord és perquè no hi ha cap document. Hi havia previs acords verbals, suposo, però no un document.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

En principi, a quins recursos totals es dotava aquest pressupost, perquè vostè abans m'ha parlat que hi havia una banda que se li donava a l'ADA, una part de subvenció, i si hi hagués hagut un acord amb el Col·legi de Psicòlegs hi havia d'haver-hi, -he entès jo-, un pressupost més elevat. Se'n recorda ara de quina dotació estava... o sigui, quina era la quantitat que es pensava dotar per aquest projecte?

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, estem parlant del voltant d'uns 20.000 euros en aquell moment, eh!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sí.

Miri, si vostès van donar a l'associació, -almenys això és la seva intenció-, per tal de garantir a les víctimes de violència domèstica, doncs, aquest accés immediat al suport i tractament psicològic, vostès ara actualment com les han estat atenent les víctimes aquestes, totes, és a dir, les que han accedit al Protocol d'actuació en casos de violència domèstica, o per aquelles que pel sistema que hi hagi no hi han pogut accedir; expliqui'm bé quins recursos tenen psicològics, quin seguiment tenen ara psicològic aquestes víctimes?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona per la seva pregunta.

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres tenim un circuit intern d'atenció a la víctima. Per tant, des de sempre estem atenent, no únicament els casos de violència domèstica, sinó a tots els casos amb problemàtica social. Per tant, ara per ara, s'atén des del treballador social de cada parròquia, si està derivat pels recursos que estigui derivat, i si no, si vénen principalment detectats per ells mateixos, doncs, es porten directament des del treballador social. I en el cas que necessitin tractament psicològic es deriven als serveis d'atenció psicològic del Servei de Salut Mental, si no tenen recursos; i si tenen recursos, doncs, evidentment, ja tenen els seus recursos psicològics. En el cas que fessin falta recursos econòmics, sempre s'ha col·laborat amb prestacions econòmiques directes per assumir la despesa del psicòleg.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi ha alguna repregunta?

Sí, Sra. González.

La Sra. Mariona González:

Sí, aquesta atenció al Centre de Salut Mental, en quines condicions d'accés? És a dir, atenció immediata, hi ha llista d'espera, hi ha una atenció continuada si no tenen recursos independentment de les sessions que puguin necessitar? Perquè si agafem la persona al principi, abans que no hi ha hagut la denúncia, i després l'hem de seguir fins que ha fet la denúncia i fins que ha tornat a reformar la seva vida; és a dir, la manera d'accedir al Centre de Salut Mental és immediata, hi ha una llista d'espera, és absolutament gratuïta, i és continuada fins que ho necessiti?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Mariona González.

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

A veure cada cas és diferent, per tant, si hi ha una urgència, en principi si es truca al Servei de Salut Mental per part del treballador social, perquè el Servei de Salut Mental i el Servei Psicològic també estan dins del protocol, per tant, si ha de ser immediata, és immediata. Si ha de tenir un seguiment, això ho proposa el psicòleg que porta a la persona. Per tant, cada cas és diferent. Jo no li puc dir ara si tenen 10 sessions, tothom té 10 sessions. No li puc assegurar. Perquè potser una persona necessita 5 sessions, i una altra persona en necessita 30, i potser necessita una prèvia assistència psicològica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Lurdes Font teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, s'ha estat dient que hi ha el seguiment psicològic gratuït des del Govern a nivell de les possibles víctimes, ens ha parlat d'un nou projecte. M'agradaria que ens digués, si us plau, qui lidera aquest nou projecte i també, si tenen previst en quant de temps pot estar a punt, o pot estar en funcionament?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el projecte el lidera el Ministeri de Salut, Benestar Social i Família. De fet ja hi ha una medidora social que està subvencionada, -recordo-, està subvencionada pel Ministeri i està treballant per l'Associació de Dones d'Andorra, per tant, aquesta persona ja està treballant en aquest servei, i aquest servei està funcionant perfectament i fa l'acompanyament i el suport d'aquestes víctimes. Hi ha una atenció jurídica que assumeix també el Ministeri, i hi ha un treballador social especialitzat per aquests casos.

Per tant, aquest servei, l'únic que jo ja he posat de manifest, és que està pendent de fer una reunió amb les dos parts implicades, tant amb l'ADA com amb el Col·legi de Psicòlegs, per ja treure l'edecte d'una psicòloga únicament a temps ple per tractar aquestes víctimes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ministra.

Demanaria a Ses Senyories que centréssim una mica el debat, poc a poc anem marxant, molt interessant i molt ric, però cada vegada ens anem apartant una mica de la pregunta original.

Doncs, si hi ha alguna altra repregunta fent referència a la pregunta original?

No?

Doncs, passàriem al punt número 13.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a la previsió d'infraestructures i equipaments de competència estatal.

Fou registrada amb el número 408, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquestes darreres setmanes han aparegut als mitjans de comunicació algunes notícies en relació a la necessitat, per part del Govern, de disposar de terrenys per a equipaments escolars, esportius i culturals.

També hem pogut veure que en el tràmit d'aprovació del Pla d'Ordenació i Urbanisme Parroquial d'Ordino, el Govern ha constatat mancances pel que fa a la previsió d'equipaments de competència estatal.

La Llei general d'ordenació del territori i urbanisme estableix que correspon al Govern, entre altres, les competències per la redacció dels projectes d'interès nacional i dels plans sectorials, i fins avui l'únic pla sectorial aprovat i publicat al Butlletí Oficial és el de Noves infraestructures viàries.

Atès l'exposat es pregunta al Govern:

Quins projectes d'interès nacional o plans sectorials ha aprovat el Govern relatius a equipaments esportius, docents, sanitaris, de sanejament o altres de competència estatal, i que s'han de tenir en compte en la redacció dels Plans d'Urbanisme Parroquials?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva intervenció.

Contesta pel Govern el senyor ministre d'Ordenament del Territori, teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com vostè ha dit, i com sap, el Govern va aprovar el 14 de maig del 2003, el Pla sectorial de noves infraestructures viàries. Tanmateix el Govern ha aprovat la Declaració de projecte d'interès nacional per alguns projectes concrets de valor estratègic, com per exemple el Túnel dels Dos Valires, el projecte del nou Centre de Tractament de Residus i equipaments escolars, com el de Sant Julià.

En allò referent en el sentit de la pregunta formulada, que es refereix a equipaments esportius, docents, sanitaris, de sanejament o altres, destaquem que el Govern disposa d'altres pautes de planificació d'equipaments específics que no han estat aprovats com a plans sectorials, però que també foren comunicats als comuns, atès que són elements a tenir en compte en el planejament, entre altres, el Ministeri de Medi Ambient, i en concret el Pla de sanejament de les aigües residuals.

Respecte al Ministeri d'Educació, es va realitzar l'estudi de base del càlcul de la projecció a 20 anys des del 2002 al 2023, i per confirmar aquesta demanda, la ministra d'Educació ha adreçat als comuns una petició de reserva de sòl als POUPS per infraestructures escolars.

Aquestes són totes les infraestructures que hi ha en aquests moments planificades.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Blasi teniu el vostre torn de rèplica.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, constato que no se m'ha escapat cap publicació al Butlletí Oficial, i que per tant, no és l'única... l'únic pla sectorial aprovat formalment, tal com estableix la Llei, és el de noves infraestructures viàries. Fins i tot, em sembla que es deu haver descuidat en la seva llista, després d'aquestes comunicacions, hi hauria l'espai de reserva pel ja famós metro aeri, que sembla que els comuns amb bona voluntat, perquè el Govern els hi va comunicar, doncs, en fer la reserva, però que no ha estat degudament aprovat i publicat al Butlletí Oficial.

Aquesta pregunta venia sobretot motivada perquè bé, els plans d'urbanisme ja fa molt temps que s'estan redactant, que és complex, i ho sabem tots; però si a més a més, no posem totes les eines o no fem tots els treballs perquè aquests plans arribin a bon port, ens trobem en una situació com la que tenim avui. O sigui, vostè em diu que la ministra va fer una carta als comuns demanant el que ella, segons les seves previsions, al 2023, creia que necessitava. Però, també, primer, em sembla que aquest no és el procediment que cada ministre vagi fent la seva carta als comuns i demanant el que li sembli. Penso que és el Govern que ho ha de mirar en global, perquè sinó, també, es podria donar, *inclús* el cas que entre ministeris, imaginem que dos ministeris volen el mateix terreny a la mateixa parròquia.

I en tot cas, bé, a part d'aquesta demanda que hagi pogut fer la ministra d'Educació, ha fet referència al de Medi Ambient, al Pla de sanejament. Però el Pla de sanejament aquest ja té uns quants anys, i que jo recordi no hi figurava, per exemple, cap necessitat d'equipament de cap estació depuradora a la Parròquia d'Ordino, com vostès ara estan demanant al Comú d'Ordino, que l'ha de preveure.

Entretant, també, tornant a Educació, ha sortit... bé, esperem que s'han de complir uns compromisos contrets amb Espanya. Fa poc la ministra d'Educació va dir, doncs, que també arrel d'unes entrevistes amb el Govern francès es necessitava disposar d'un terreny per ampliar el Lycée. Jo no sé si la ministra va enviant cartes cada setmana demanant coses diferents o més coses. Però jo aquí el que estic intentant dir és que s'hauria de fer la planificació, la quina sigui, i comunicar-ho als comuns.

Més equipaments que hem pogut veure aquests dies, el tema citat en la pregunta, els esportius. Aquests dies també hem vist molt i s'ha parlat molt de futbol, no de la Copa d'Europa, que també, sinó del fet dels clubs del Principat, i aquests no competeixen, però és que l'any que ve potser no competiran ni aquí a Andorra, perquè no disposen de camps. I les respostes que se'ls hi donen des del Govern quan demanen, és que bé, ja veurem els plans d'urbanisme que preveuen. Doncs, ens estan dient que els comuns han de preveure totes les infraestructures esportives a nivell nacional. Ens podem trobar que potser tindrem 7 estadis nacionals, i 12 camps de futbol, o ens podem trobar que no en tinguem cap.

No sé si el ministre de Cultura ha fet també la carta a algun cònsol, però sí que hem vist entrevistes seves al diari, que també li agradaria, doncs, construir un museu nacional, el qual també, el Sr. cap de Govern es referia en l'últim Consell, perquè es va acordar en aquesta Cambra comprar els frescos de Santa Coloma, i va dir que els hauríem de posar en algun lloc digne. Jo vaig entendre, doncs, que recolzava una mica el que ja el Sr. ministre de Cultura ens havia avançat.

Bé, només per concloure, que em sembla que aquests plans d'urbanisme que no s'acaben mai més, si continuem així és que no s'acabaran mai.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi, per la seva intervenció.

Sr. ministre el vostre torn de dúplica.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, li recordo que la planificació de la parròquia pertany al comú; i els comuns, segons l'article 71, 72 i 81 tenen l'obligació de fer reserves de sòl, bàsicament per a tots aquests espais. És el comú el que ha de reservar els espais. El Govern, el que sí que pot fer, és demanar els espais de reserva als comuns, dins del que ells fan reserva. Però la planificació,

recordo, que són els comuns que fan els plans urbanístics. Per tant, nosaltres, l'única cosa que fem és demanar això.

Ells també han de preveure que, -per això ho diu l'article 71 i el 72-, que han de ser espais públics, sanitaris, socials, educatius, culturals i esportius. Els comuns tenen l'obligació de fer aquestes reserves, i depèn de la seva planificació. Per tant, entre els dos, el que s'ha de fer, tant el Govern per temes nacionals com els comuns per temes comunals, han de fer la reserva de sòl. I a partir d'aquí, amb el que hem d'entrar, és amb un diàleg per veure qui és el que fa que i on.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entraríem al torn de repreguntes.

Sí, Sr. Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

És evident que les reserves de sòl per equipaments les fan els comuns, però com li deia en l'exposat de la pregunta, hi ha infraestructures que són competència estatal, i n'hi ha que tot i que les puguin posar a disposició el comú, si no saben quines són les necessitats del país, doncs, ens podem trobar, com li deia abans, que potser no tinguem cap estadi nacional, o que tinguem 12 camps de futbol, o bé sobrin terrenys per fer escoles o que ens en faltin.

És evident que aquestes planificacions les ha de fer el Govern, i el que no pot ser és que un cop s'entregui el pla d'urbanisme, i el comú faci l'aprovació provisional, que llavors mirem a veure si ens sembla bé la feina que ha fet el comú. Això s'ha de fer amb planificació i s'ha de fer amb anterioritat. Perquè sinó no hi ha planificació. I em sembla que...

El Sr. síndic general:

Si vol formular la pregunta Sr. Blasi, que estem a les repreguntes, que el temps és més breu que per la dúplica.

Moltes gràcies.

El Sr. Carles Blasi:

Sí.

Doncs, bé, la repregunta és si pensen, per exemple, com que últimament és notícia el futbol, exigir a totes les parròquies que tinguin un camp de futbol reglamentari per poder desenvolupar la lliga nacional?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sr. ministre si és tan amable.

El Sr. Manel Pons:

Bé, com li he dit, tots els plans sectorials són els que són. Avui no n'hi ha cap més. El que sí hi ha, per exemple, és la reserva de sòl pel metro aeri, que això tots els comuns ho han reservat. També han reservat el que se'ls hi ha demanat a nivell dels equipaments escolars. El tema esportiu és un tema molt més complex, perquè necessita molta més reparcel·lació, i aquí és un tema molt més delicat, perquè amb el 10% o amb el 15% que hi ha de cessió és molt difícil de fer encabir un estadi nacional.

De totes maneres aquest és un tema que està obert que no està tancat, i estem parlant amb els comuns.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta pregunta teníem la necessitat de formular-la arran d'una polèmica que hi va haver a la premsa, entre el ministre i el Comú d'Andorra la Vella, dient, justament per part seva, que el Comú d'Andorra la Vella no havia fet les reserves de terreny o semblava que no estava fent en la pla d'urbanisme les reserves de terreny necessàries. Llavors, jo vull demanar al Sr. ministre, quines demandes li ha fet el Govern, concretament al Comú d'Andorra la Vella, -i podríem fer sis preguntes més, però amb aquesta ja en tindrè prou-, quines demandes concretes li ha fet que no hagi complert el Comú d'Andorra la Vella en reserva de terrenys?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Bé, suposo que es refereix a alguna informació... jo no tinc coneixement del que han dit. De totes maneres desconec encara el pla urbanístic de la

Parròquia d'Andorra la Vella, llavors no puc dir d'entrada quines reserves han fet o no han fet.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en la passada trobada del dia 10 d'abril entre el Sr. Albert Pintat i els presidents de la lliga nacional de futbol, la premsa escrita deia que el cap de Govern els havia notificat que calia esperar a tenir sobre la taula tots els plans d'urbanisme per veure si aporten terrenys per a equipaments esportius i plantejar més alternatives per a la ubicació d'un camp de futbol.

Jo li demano, van fer en el seu moment una demanda explícita a alguns dels comuns per a la ubicació d'un camp de futbol nacional, no comunal, o bé un estadi nacional perquè el poguessin preveure en el moment de l'elaboració dels plans?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, val respondrà el Govern?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En efecte, quan vam rebre la federació de futbol d'Andorra, vam parlar de la dificultat que hi havia de substituir el camp de futbol d'Aixovall, i també de com quedava la posició del Govern amb el camp de futbol previst a la Parròquia d'Ordino.

Aquest va ser un dels temes que vam parlar, i tant l'un com l'altre va quedar que estava obert a una fase de diàleg creatiu amb les dos parròquies per veure exactament com ens posarem d'acord els dos comuns perquè, si podem, les dos infraestructures puguin ser considerades en els plans d'urbanisme.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sra. Mariona.

La Sra. Mariona González:

Sí, jo li he fet una altra pregunta. Jo li he demanat si abans que es fessin els plans d'urbanisme, si el Govern havia fet una petició explícita a algun comú, no sé a quin però a algun comú, tant per fer un estadi nacional com per fer un camp de futbol nacional. Jo demano si s'havia fet abans que l'elaboració del pla d'urbanisme, que em sembla que hagués estat allò correcte? És això el que he demanat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González per exposar la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A Andorra la Vella hi ha dues infraestructures de camps de futbol, el del Consell i el comunal. Tenim entès que el comunal queda confirmat a nivell del pla d'urbanisme, més el de Sant Julià, d'Aixovall, que està en negociació, i el d'Ordino que està en negociació. Però estadi nacional en principi no n'hi ha cap de reservat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

A veure, com que tots desconeixem, -bé, jo més que vostè-, els plans d'urbanisme de les parròquies, concretament, se n'han presentat dos a Govern ja, amb l'aprovació provisional, el d'Ordino i el de Sant Julià. Aquests dos plans han respectat totes les demandes d'equipaments que havia fet el Govern amb anterioritat a la seva presentació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

En aquests moments, els dos plans estan en estudi. Doncs, per tant, no li puc avançar si tots respecten el

que s'ha demanat, i el que ells han de planificar, que és l'altre tema.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Hi ha alguna altra repregunta sobre el tema?

Si no, passàrem a la pregunta número 14.

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa al cost del Túnel del Pont Pla.

Fou registrada amb el número 409, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 16 de gener vaig formular dues preguntes, amb resposta escrita al Govern, en relació als costos de les obres del Túnel del Pont Pla i del Pont de París, respostes que vaig rebre el dia 23 de març i varen publicar-se al Butlletí del Consell General núm. 9/2006, del 27 de març.

Justament el mateix dia que vaig rebre les respostes, el Ministeri d'Urbanisme i Ordenament Territorial va realitzar una visita a les obres del túnel amb la premsa, on va anunciar el seu cost, 43.640.073 euros, quantitat que no concorda amb la rebuda en la resposta escrita.

Pel que fa a la fase d'obra corresponent a les "instal·lacions de control, seguretat i comandament del túnel i de la galeria d'evacuació, com també de les zones viàries properes al túnel", amb un cost de 9.177.469,85 euros, s'indica, -això en la resposta escrita a les meves preguntes-, que i cito: "inclou també l'explotació i manteniment de totes les instal·lacions del túnel durant tres anys", cosa que no concorda amb l'edicta d'adjudicació publicat al BOPA núm. 1 del 5 de gener del 2005, on hi figura que l'explotació i manteniment costarà 1.113.223,96 euros cada any.

Ateses aquestes consideracions pregunto:

Són correctes les quantitats que figuren en la resposta escrita?

El cost de l'explotació i manteniment està inclòs en el cost de l'obra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva exposició i pregunta.

Contesta pel Govern Sr. ministre d'Ordenament del Territori, teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Les quantitats que figuren en la resposta escrita que se'ls hi va trametre són les correctes. I la raó de la diferència entre la informació de la resposta escrita i el comunicat de premsa és el detall d'acord amb la demanda a la seva pregunta de data 16 de gener, llevat del Pont de París que va ser en una altra pregunta.

Mentre que el comunicat de premsa recull només els costos d'execució de les obres, els costos totals del Pont de París, la llosa i la gestió, explotació i manteniment durant un any, hi falten els costos dels estudis i projectes, la direcció facultativa i el control de qualitat del túnel i del seu entorn, que això, realment es va descuidar dins la presentació de la premsa, que és la partida que hi ha diferència.

Per tant, les quantitats que nosaltres us vam passar són les quantitats realment correctes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Blasi teniu el vostre torn de rèplica.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ara abans de fer la pregunta tenia un dubte, ara en tinc varis.

A veure, en la resposta escrita que vostès em van trametre s'especifica que les dades corresponen a les quantitats adjudicades, i que al no haver-se efectuat la recepció de les obres, aquestes quantitats poden resultar diferents al efectuar-se la recepció definitiva. Cosa que entenc i comprenc. Però bé, vista l'evolució de les obres que realitza últimament el Govern Liberal, i d'aquesta obra en particular, no en tinc cap dubte que la quantitat final serà diferent, i quan dic diferent vull dir que serà superior.

Per tant, quan es realitzi la recepció definitiva, si és que es realitza en aquesta legislatura, presentaré la corresponent pregunta sobre el cost final de l'obra.

La quantitat que he citat que va dir a la premsa és sobre el cost del túnel. O sigui, he fet la suma del que vostè em va trametre que eren tres grans

quantitats: túnel, enllaços amb el túnel i el Pont de París. Túnel més enllaços amb el túnel, el que va dir a la premsa són 600.000 euros superiors al que em diu a la resposta escrita.

És clar, aquí ho haurem de tornar a mirar amb calma i potser li hauré de tornar a fer una altra pregunta escrita, perquè vostè ara em fa referència a un cost que s'havien descuidat. Jo vaig trobar... bé, vaig repassar una mica el BOPA, i és clar, hi ha en tot aquest procés hi ha noves adjudicacions que s'han fet i que no han estat mai publicades al Butlletí Oficial. De la que vostè em va donar en vaig veure una relativa, justament, que és de les últimes que s'han fet, que és relativa a les instal·lacions de control i seguretat del túnel, que era una ampliació de contracte d'uns 120.000 euros. Això tampoc no fa la diferència amb la quantitat que havia sortit a la premsa. I per tant, doncs, la veritat, cada dia hi entenc menys! No sé, suposo que amb calma podrem treure l'entrellat de tot aquest cost.

Sigui com sigui, com que vostè va donar una quantitat a la premsa, que jo entenc que era parcial. Jo de la resposta escrita que entenc, -com he dit-, que hi havia les tres grans quantitats: l'obra del túnel en si, els enllaços de les dos boques del túnel amb la infraestructura viària existent, més el Pont de París, que és una infraestructura necessària derivada de la construcció del túnel, més aquesta adjudicació que vostès s'havien descuidat; la quantitat última final sumada ja arriba als 46 milions d'euros. I perquè ens puguin entendre millor la gent, 7.653 milions de pessetes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi per la seva exposició.

Sr. ministre teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Només tornar a reafirmar que les quantitats que nosaltres els hi hem passat són les quantitats correctes. I l'única cosa que he dit, és que a nivell de la informació de la premsa s'han descuidat... ens hem descuidat aquests temes, que són el temes: de projectes, avantprojectes, que és el que li he citat abans.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem al torn de les repreguntes.

Si no hi ha cap repregunta passàriem...

El Sr. Carles Blasi:

Sí, sí, Sr. síndic, perdó...

Estava mirant els papers.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Sr. Blasi teniu la paraula per repreguntes

El Sr. Carles Blasi:

Sobretot, tornant a la segona pregunta que feia inicialment, és a dir, el cost d'explotació i manteniment, com vostès em diuen, no està inclosa en l'obra sinó que és a part, que és aquesta quantitat d'1.100.000 euros, i perquè ens recordem més fàcilment, l'explotació i el manteniment d'aquest túnel ens costarà 3.050 euros cada dia.

És a dir, està el cost d'explotació, o no està inclòs en l'adjudicació, com vostès em diuen en la resposta?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

El cost de l'explotació no està comptat en la construcció. Evidentment hi ha l'edicta aquest, ja tipifica que un tema és la construcció de tots els enllaços i de tot el manteniment dels equipaments, el control del túnel del Pont Pla, la gestió del trànsit, la xarxa viària, el projecte d'execució i d'explotació del centre de control del túnel, manteniment de les instal·lacions existents, plec de bases. Aquest puja 9.177.465. I llavors diu, 1.133.000, que és l'explotació i el manteniment, i això és a nivell de 3 anys de recepció, -com vostè sap-, que això és un cost de manteniment. Llavors, això és un cost de cada any mentre no es faci la recepció definitiva.

Doncs, per tant, hi haurà 1.100.000 cada any, si és que no abans el centre de trànsit no agafa el control del túnel.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, hi ha alguna altra repregunta abans de passar a l'altre punt?

No?

Doncs, passem al següent punt i últim de l'ordre del dia de la sessió de preguntes d'avui.

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a l'anomenat "pla per deixar de ser un paradís fiscal" que el cap de Govern hauria exposat a l'Associació de Bancs d'Andorra.

Fou registrada amb el número 410, i publicada en el Butlletí número 13/2006, del 18 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

La premsa escrita del dia 28 de març recollia un comunicat del Govern en relació amb la reunió mantinguda el dimarts 27 de març pel cap de Govern amb la junta directiva de l'Associació de Bancs i banquers, m'imagino.

La reunió hauria servit perquè el Sr. Albert Pintat hi exposés el seu "...pla per deixar de ser paradís fiscal", segons publicava un dels diaris.

És en aquest marc que es pregunta:

Tindria el cap de Govern l'amabilitat d'explicar-nos, també, al Consell, el seu pla per deixar de ser un paradís fiscal?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals per la seva exposició i la seva pregunta.

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria només fer una precisió cronològica del "també". El dia 26 i 27 de maig, en el decurs del debat d'investidura, vaig tenir l'honor de presentar davant d'aquesta sala el pla de política exterior econòmica d'Andorra i de les relacions amb l'OCDE.

També vaig explicar a l'Associació de Bancs i Banquers el projecte que havia, -el 26 i 27 de maig-, explicat aquí davant d'aquesta sala.

Aquest projecte de relacions exteriors és un conjunt de mesures que podríem resumir. Per tal que quedi ben clar el que es vol dir, són cinc mesures molt concretes: primer, reforçar un diàleg seguit i constant amb l'OCDE per deixar de ser un paradís

fiscal que va acompanyat d'unes mesures concretes, com és la Llei de societats, la transparència comptable, una fiscalitat directa assimilable als països europeus fiscalment més avançats i més creatius, amb la finalitat de negociar convenis de doble imposició per permetre l'exportació de serveis. Tot aquest paquet és el que fa pensar a aquest Govern, que estem en la bona via per deixar de ser qualificats paradís fiscal per l'OCDE, quan s'hagin complert totes aquestes condicions

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Casals teniu el torn de rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Explicació clara i concisa, el que passa és que no m'ha acabat de quedar clar si és un pla per deixar de ser un paradís fiscal o de ser considerat un paradís fiscal; que són dos coses diferents. El que sí que constato és que el discurs liberal, si més no vostè ha canviat, perquè no érem un paradís fiscal, i ara estem buscant la manera de deixar-ho de ser. Per tant és una evolució de la qual el meu partit i el meu grup parlamentari només pot fer que felicitar-se'n.

Constato que fa un diagnòstic, doncs, semblant al que ens ha fet aquest Sr. Camdessus, que ens va visitar fa poc, que fa uns mesos ens va entregar el seu informe. Ja em desmentirà la dúplica. Entenc que estem parlant d'una fiscalitat directa, universalitzada, no només en un centre determinat, que estem parlant de tornar-nos a mirar amb molt carinyo el secret bancari, estem parlant d'unes relacions absolutament clares i transparents amb Europa en tots els aspectes, i evidentment, el comercial. Entenc que és tot això, i fins aquí la meva rèplica.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Casals.

Sr. cap de Govern teniu el vostre torn de dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En el decurs del debat d'investidura, un dels temes importants econòmics era l'exportació de serveis. Fer d'Andorra un país d'exportació de serveis que passa per unes prèvies reformes molt importants i fonamentals.

La principal és canviar el marc mercantil. La Llei de societats, la qual, i està dit en el nostre programa en el

discurs d'investidura, ha d'anar acompanyada per una sèrie de mesures, concretament un nou pla comptable d'acord amb els estàndards internacionals, i una fiscalitat directa. Està en el nostre programa electoral i està textualment en el discurs d'investidura.

Això són les mesures prèvies perquè paral·lelament amb el diàleg amb l'OCDE, puguem aconseguir... fins ara estem classificats de paradís fiscal no cooperant. Andorra va assistir a Melbourne al fòrum global fiscal, el mes de novembre, amb aquesta voluntat d'obrir un diàleg més intens, perquè els 5 països que queden marcats amb l'etiqueta de paradís fiscal no cooperant, Andorra vagi fent les aproximacions necessàries per poder obtenir un reconeixement dels esforços que estem fent, però tot això només agafarà forma quan les reformes internes, essencialment, el nou model de reglamentació comercial i la fiscalitat directa a aquestes societats, que permetrà realitzar convenis de doble imposició amb els dos països que ens penalitzen les exportacions, és a dir, el cèlebre 33% de França, i el 25% d'Espanya. Aquestes reformes fetes fan aquest pla conjunt de Govern per sortir, -creiem nosaltres amb tota la humilitat i optimisme del món-, que podrem sortir dins d'aquesta legislatura, de la llista de paradisos fiscals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Doncs, passàrem a l'apartat de preguntes.

Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, insisteixo que veig que és un pla... és clar, jo... entendre que el programa electoral del PLA me'l vaig mirar una mica per sobre, perquè estava ocupat en un altre, no?

Però, doncs, que el pla és tan concret i tan precís, m'agradaria, si fos possible, saber si va acompanyat d'un calendari, i per tant, aquesta fiscalitat directa generalitzada, la veurem en aquesta legislatura?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal té el seu calendari, que és la modificació del Reglament de societats de l'any 83 amb una legislació moderna, europea i de cara als estàndards internacionals més avançats, una nova Llei de societats. El calendari el marcarà aquesta Cambra, però la Comissió, almenys el Govern té la voluntat d'impulsar-lo en el decurs d'aquest any, de forma que durant el present període de sessions es pugui tractar en profunditat tot aquest paquet de mesures de reforma interna prèvia a obrir les relacions internacionals, que com molt bé diu l'informe de Camdessus, que és compartir en aquest aspecte i en molts altres, és indispensable per la modernització i per mantenir un creixement sostingut que Andorra necessita.

Doncs, amb aquest aspecte, i li vull recordar amb l'aspecte fiscalitat, si em permet el Sr. síndic, que ha de ser una fiscalitat moderada, que és la nostra intenció.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern per la seva explicació.

Hi ha alguna altra pregunta?

Sí, Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo molt les seves explicacions. Hi ha una petita cosa que m'agradaria saber, si dins d'aquest pla per deixar de ser paradís fiscal també s'hi contempla d'alguna manera, i és l'intercanvi d'informació, tant demanat per fora?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

L'important, la primera fase que veiem que Andorra ha de demostrar és que s'ha de tenir informació i s'ha de tenir transparència. I això passa per un règim comercial que gaudeixi d'un pla comptable d'acord amb els estàndards internacionals. Vol dir que s'ha de tenir informació. I és clar, també s'ha de fer un calendari, i les reformes han de ser serioses, coherents i a un ritme correcte que el país pugui digerir.

Acompanya aquesta nova reglamentació de societats un pla comptable amb els estàndards internacionals, indispensable. Sense això no hi ha credibilitat.

O sigui, a partir d'aquí, i quan això estigui dibuixat i coherent, es podrà parlar de sí o no podrem negociar amb els estats veïns un conveni de doble imposició, que és l'única via que ens pot portar a sortir de la llista de paradisos fiscals, que com tenim la voluntat de sortir-ne, i això pot sorprendre, però per a nosaltres és l'únic camí per tenir un creixement sòlid, segur i basat amb una modernització del teixit econòmic particularment amb l'exportació de serveis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Celebro això que ens acaba de dir. I al començament de la sessió, s'ha parlat de les pàgines web del Govern, llavors demanaria, si no fóra bo que en textos com els que hem trobat, per exemple en la pàgina www.oiegovern.ad, que diu... ho diu en anglès, faig una traducció potser mal feta però diu més o menys així: "En el nostre país gaudim d'una senzilla i directa relació amb qualsevol càrrec públic que us podrà ajudar a accelerar els processos administratius amb costos molt competitiu". No troba que una informació d'aquest tipus en una web governamental pot deixar pensar o és una porta oberta a una interpretació de "república bananera" una miqueta greu i contradictori amb aquest pla?

La paraula anglesa és "public body" que pot ser molt ampli, pot ser càrrec públic, pot ser algun funcionari, pot ser... hi entra tot.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Aquesta Oficina d'innovació empresarial és una voluntat d'obrir l'economia andorrana a l'ample món, i que és purament un exercici previ. Tot això no tindrà sentit ni agafarà força fins que no hi hagi la reforma interna de la Llei de societats que aclareixi ben bé... aquí estem obrint molt el debat... en quines zones hi haurà obertura al 100% d'inversió estrangera. Que és el que acompanya aquest pla de modernització i d'obertura de l'economia andorrana.

O sigui, aquest exercici de l'Oficina d'innovació empresarial és un exercici previ per preparar totes aquestes reformes tan importants per l'economia andorrana, per accedir a aquest món dels serveis que només té sentit si es poden exportar a l'exterior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Sí, Sr. Dallerès, també demanaria de recentrar-nos una mica amb la pregunta original, ja que poc a poc, com el tema és prou interessant, doncs, de no apartar-nos massa de la pregunta original.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Bé, és la pregunta original, és que el Sr. cap de Govern no m'ha contestat.

Jo només li he dit, si considera que escrits així, en webs de Govern, ens poden ajudar a anar cap aquí? Personalment crec que no. I crec que fóra bo, com a pas previ, en tot cas, de treure-ho. Però és la meva opinió. Jo li demano la seva.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern

El Sr. cap de Govern:

Jo defenso l'Administració del Govern d'Andorra, i crec que és un gest d'obertura internacional i de transparència. Aquí no es tracta d'amagar res, ni d'atraure cap mena d'activitat il·lícita, fosca o opaca; ho volem fer tot transparent i creiem que els projectes nous d'innovació forçosament han d'importar talent, encara que no sigui parcial o limitat. I el redactat potser podia haver sigut més atractiu, segurament. Però l'essencial és que juga a la transparència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta agrair l'assistència i tota la col·laboració en aquesta reunió.

S'aixeca la sessió.

(Són les 21.00h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 27 d'abril del 2006

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'abril del 2006, relativa a **la revisió mèdica necessària per a l'obtenció d'una autorització d'immigració**, (Reg. Núm. 0444).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'abril del 2006, relativa a **la col·lecta de sang organitzada per la Creu Roja**, (Reg. Núm. 0445).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 17 d'abril del 2006, relativa a **l'aplicació dels articles 62.2 i 62.6 del Codi de la circulació**, (Reg. Núm. 0398).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 17 d'abril del 2006, relativa a **la fiabilitat de la informació vinculada a Andorra que apareix a les pàgines web de diferents institucions i organitzacions internacionals**, (Reg. Núm. 0399).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **al nomenament dels membres del Consell d'Administració de l'STA**, (Reg. Núm. 0400).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **les liquidacions de comptes del Govern de l'exercici 2005**, (Reg. Núm. 0401).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **les manifestacions que va efectuar el ministre de Turisme i Medi Ambient el passat mes de novembre en les que acusa als socialdemòcrates andorrans de "demagogs"**, (Reg. Núm. 0402).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **la compareixença del ministre de Medi Ambient davant de la Comissió Legislativa de Medi Ambient**, (Reg. Núm. 0403).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **unes manifestacions efectuades pel ministre de Turisme i Medi Ambient al programa "informatiu nit" d'Andorra Televisió del propassat dia 7 d'abril**, (Reg. Núm. 0404).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **una carta enviada pel Govern en relació a l'increment de l'import de certificació per l'impacte de l'ISI**, (Reg. Núm. 0405).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **al cobrament d'impostos indirectes per part de les entitats parapúbliques**, (Reg. Núm. 0406).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **la subvenció que va obtenir l'Associació de Dones d'Andorra del Ministeri de Salut i Benestar per oferir seguiments psicològics gratuïts**, (Reg. Núm. 0407).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **la previsió d'infraestructures i equipaments de competència estatal**, (Reg. Núm. 0408).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **al cost del Túnel del Pont Pla**, (Reg. Núm. 0409).

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2006, relativa a **l'anomenat "pla per deixar de ser un paradís fiscal" que el cap de Govern hauria exposat a l'Associació de Bancs d'Andorra**, (Reg. Núm. 0410).